

ZÁKLADNÍ DOKUMENTY LAICKÝCH SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

na území České dominikánské provincie

OBSAH

LAICKÁ SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA	7
ZÁKLADNÍ DOKUMENTY LAICKÝCH SDRUŽENÍ	9
STANOVY LAICKÝCH SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA A OBECNÁ VYHLÁŠENÍ12	
RULE OF THE LAY FRATERNITIES OF ST DOMINIC AND GENERAL DECLARATIONS	13
STANOVY LAICKÝCH SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA	14
I. ZÁKLADNÍ KONSTITUCE DOMINIKÁNSKÉHO LAIKÁTU	14
Laici v církvi	14
Dominikánský laikát	14
Dominikánská rodina	14
Specifický charakter dominikánského laikátu	14
Apoštolské poslání	14
II. ŽIVOT SDRUŽENÍ	14
Život sdružení	14
Formace	15
Slib	16
III. STRUKTURA A ŘÍZENÍ SDRUŽENÍ	16
Jurisdikce Řádu a autonomie sdružení	16
Jurisdikce v celém Řádu	16
Jurisdikce v provinciích	17
Jurisdikce ve sdruženích	17
Národní a mezinárodní rada	17
Právo, kterým se řídí sdružení	17
REGULA FRATERNITATUM LAICALIUM SANCTI DOMINICI	19
I. CONSTITUTIO FUNDAMENTALIS LAICATUS DOMINICANI	19
De laicis in Ecclesia	19
De laicatu dominicano	19
De Dominica Familia	19
De specifico caractere laicatus dominicani	19
De missione apostolica	19
II. DE VITA FRATERNITATUM	19
De vita fraternitatum	19
De formatione	20
Professio seu promissio	21
III. DE STRUCTURA ET REGIMINE FRATERNITATUM	21
De iurisdictione Ordinis et fraternitatum autonomia	21
In universo Ordine	21
In Provinciis	22
In fraternitatibus	22
De Consilio nationali et internationali	22

Statuta fraternitatum	22
OBECNÁ VYHLÁŠENÍ.....	24
GENERAL DECLARATIONS	30
LIST GENERÁLNÍHO PROMOTORA PRO LAIKY	36
SCHVÁLENÍ SMĚRNIC MAGISTREM ŘÁDU.....	38
PROMULGAČNÍ LISTINA PARTIKULÁRNÍCH SMĚRNIC LAICKÝCH SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA	39
PARTIKULÁRNÍ SMĚRNICE LAICKÝCH SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA.....	41
PREAMBULE.....	41
I. ŽIVOT BRATRŮ A SESTER.....	42
Obecná ustanovení	42
Zdroje a cíle povolání.....	43
Společný život.....	43
Modlitba.....	44
Studium.....	45
Apoštolát.....	45
Kajícnost.....	46
II. FORMACE BRATRŮ A SESTER.....	47
Novicmistr	47
III. STRUKTURA A ŘÍZENÍ LS.....	49
Místní sdružení (MS).....	49
Zřízení MS.....	49
Zrušení MS.....	49
Rada MS	50
Představený MS	50
Řádový asistent.....	51
Provincie.....	52
Provinční kapitula.....	52
Provinční moderátor	54
Provinční rada	55
Socius provinčního moderátora.....	57
Ekonom LS.....	57
Provinční promotor	57
IV. POVINNOSTI PŘI SPRÁVĚ OFICIA.....	59
Archiv LS	59
Nakládání s majetkem a finančními prostředky	60
V. VOLBY	61
Volební hlas.....	61
Postup při volbě.....	61
Volba představeného a rady MS	62
Volby provinčního moderátora a provinční rady.....	63

VI. ČLENSTVÍ V LS	64
Přijímání kandidátů, sliby	64
Přestup	65
Přidružení věřící	65
Ukončení členství, dispenz a zproštění od slibu.....	65
Propuštění	66
VII. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	66
Řádový oděv	66
Platnost partikulárních směrnic	67
ŘEHOLE SV. BISKUPA AUGUSTINA.....	71
VYBRANÉ KÁNONY Z CIC	77
VYBRANÉ ČLÁNKY Z LCO	83
VZORY LISTIN	89
Návrh na zrušení MS.....	89
Svolávací listina provinční kapituly	90
Pověřovací list delegáta na provinční kapitule.....	91
Zápis o volbě představeného MS	92
Zápis o volbě rady MS	93
Zápis o převedení pravomocí rady na MS	94
Přehled odevzdaných hlasů.....	95
Jmenování a odvolání socia/ekonomas/asistenta	96
OBŘADY PŘIJETÍ KANDIDÁTA A SLOŽENÍ SLIBU	99
OBŘAD PŘIJÍMÁNÍ KANDIDÁTŮ	100
OBŘAD SLIBU PŘI MŠI SV.	112
OBŘAD SLIBU MIMO MŠI SV.	118
PROPRIUM ORDINIS PRÆDICATORUM.....	120
RITUS RECEPTIONIS CANDIDATORUM.....	131
RITUS PROFESSIONIS	141
EXTRA MISSAM PERAGENDUS	149
ZÁVAZNÉ MODLITBY	150
De profúndis	150
Salve Regina	151
O lumen	153

Použité zkratky

Základní dokumenty:

LCO – Liber constitutionum et ordinationum (*Kniha stanov a nařízení Řádu bratří kazatelů*)

CIC – Codex iuris canonici (*Kodex kanonického práva*)

LS – Laická sdružení sv. Dominika

MS – místní sdružení

Stanovy – Stanovy¹ Laických sdružení svatého Dominika

Směrnice – Partikulární směrnice Laických sdružení svatého Dominika platné na území České dominikánské provincie

Závazné modlitby:

T. P. – tempore paschalis, v době velikonoční

¹ Latinský originální text Regula fraternitatum Laicalium sancti Dominici, příp. další dokumenty, užívají termín Regula, tedy česky Řehole; na základě analogie se stanovami bratří a podle stávající praxe je zde důsledně užíván termín Stanovy.

LAICKÁ SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA

Laická sdružení sv. Dominika patří k těm větvím dominikánské rodiny, které byly dříve souhrnně označovány názvem třetí řád. Jejich vznik pravděpodobně souvisí s rozsáhlým laickým hnutím v církvi koncem 11. století, kdy vznikala kající bratrstva vyznačující se odříkavým způsobem života, častou modlitbou a kajícností a věnující se službě nemocným a opuštěným. Bratrstva vznikající v blízkosti dominikánských kostelů nebo klášterů přejala často spiritualitu této řeholní rodiny a podřídila se pravomoci místního představeného. Koncem 13. století dostává toto hnutí kajících pevný právní rámec a v roce 1285 vypracovává Magistr Řádu Munio de Zamora s papežským souhlasem první Řeholi kajících sv. Dominika.

V současnosti jsou Laická sdružení sv. Dominika veřejným církevním sdružením (konsociací) a na území provincie jej zastupuje provinční moderátor z řad laiků. Členové Laických sdružení se podle místa bydliště případně podle konkrétního apoštolského zaměření seskupují do menších společenství, tzv. místních sdružení. Každé místní sdružení má svého představeného – laika, který spolu s radou toto sdružení řídí, přijímá nové členy a je zodpovědný za jeho vedení a správu. Na základě starobylé výsady zakládá místní sdružení provinciál Řádu se souhlasem diecézního biskupa.

V záležitostech nauky a v duchovním životě pomáhá členům sdružení řádový asistent, kterým je nejčastěji kněz Řádu. Zájemci o členství v Laických sdruženích se obracují na konkrétní místní sdružení, kam mohou být po odpovídající době (postulátu) se souhlasem rady sdružení přijati. Po uplynutí zkušební doby (noviciátu) mohou složit slib života podle Stanov Laických sdružení sv. Dominika nejprve na tři roky a potom slib trvalý.

Laická sdružení sv. Dominika nejsou řeholním společenstvím. Jejich členové jsou laici (muži i ženy, svobodní, ženatí i vdané) žijí své povolání ve světě a nelze je pokládat za řeholníky ani za jakýsi mezistupeň mezi „obyčejnými“ laiky a skutečnými řeholníky. Jako laici mají účast na společném povolání Řádu a svým jedinečným způsobem slouží poslání Řádu ve světě. Náplní jejich života není jen úsilí o vlastní posvěcení, ale starost o spásu všech duší. Prostředkem k dosažení tohoto cíle je studium, modlitba a kázání – služba slova. „Hlavní zdroje, ze kterých čerpají sílu k pokroku ve vlastním povolání, ve kterém je co nejtěsněji spjata kontemplace s apoštolátem, jsou: naslouchání Božímu slovu a čtení Písma sv., častá účast na mši sv., časté přijímání svátosti smíření, slavení liturgie hodin spolu s celou dominikánskou rodinou, růženec, rozjímání, kajícnost, stálé studium, úcta k Panně Marii, ke sv. otci Dominiku a ostatním řádovým světcům a pravidelná duchovní obnova“ (viz Stanovy Laických sdružení sv. Dominika, č. 10).

Vedle svědectví života, modlitby a oběti má dnes apoštolát Laických sdružení sv. Dominika i další formy, mezi něž patří např. výuka náboženství, práce ve

farnostech (pastorační a ekonomické rady farností, farní charity apod.), práce s mládeží, příprava ke svátostem, služba lektorátu a akolytátu, péče o nemocné a opuštěné, vydavatelská a překladatelská činnost. To vše v úzké spolupráci se všemi větvemi dominikánské rodiny.

ZÁKLADNÍ DOKUMENTY LAICKÝCH SDRUŽENÍ

Jak už je uvedeno výše, dostává koncem 13. století hnutí kajčcncnků shromážděných kolem dominikánských klášterů pevný právní rámeč a v roce 1285 vydává Magistr Řádu Munio de Zamora s papežským souhlasem první *Řeholi kajčcncnků sv. Dominika*.

Změnu Muniovy řehole vyvolalo vyhlášení *Kodexu kanonického práva* roku 1917. Dne 23. dubna 1923 na žádost Magistra řádu Ludvíka Theisslinga (1916–1925) pak schválil papež Pius XI. *Řeholi bratří a sester třetího řádu sv. Dominika ve světě žijících*. Tato řehole vyšla o rok později v českém překladu a v komentovaném vydání je pak součástí knihy Reginalda Dacika OP *Cesta apoštolské svatosti – Třetí řád sv. Dominika*, vydaném v Dominikánské edici Krystal v Olomouci v roce 1940.

V polovině 20. století se začíná ukazovat nevhodnost koncepce Theisslingovy řehole a kapitula v Calerueze (1958) a následně v Bologni (1961) doporučila provést její revizi. V době zasedání II. vatikánského koncilu (1962–1965) tak vzniká *Nová řehole třetího sekulárního řádu sv. Dominika* vyhlášena v dubnu r. 1964, která však neodpovídala nové situaci v církvi.

Proto na kapitule v Bogotě (1965) byla vytvořena komise složená z otců i laiků. Ta sestavila v dubnu 1967 text nové řehole, který zrevidoval sjezd provinciálů v září 1967, přezkoumal jej Magistr řádu a předložil v dubnu 1967 kongregaci pro řeholníky. Kongregace jej nechala prostudovat nejbližší generální kapitule řádu kazatelů a zmocnila ji schválit řeholi na zkušební dobu. To se stalo na generální kapitule v River Forest roku 1968 a zkušební doba byla stanovena na tři roky. *Řehole laických sdružení řádu sv. Dominika* byla téhož roku promulgována Magistrem řádu Aniceto Fernándezem. Opětovně byla schválena po třech letech generální kapitulou v Tallagh (1971) a finálně pak potvrzena Posvátnou kongregací pro řeholníky v Římě 4. ledna 1972.

Vyhlášení *Nového kodexu kanonického práva* (1983) vyvolalo potřebu revidovat stanovy laických sdružení sv. Dominika z roku 1972. Generální kapitula v Římě (1983) proto uložila Magistrovi řádu, aby svolal mezinárodní shromáždění laiků sv. Dominika, kde budou stanovy upraveny. Toto mezinárodní shromáždění se sešlo 24. – 29. července 1985 v Montrealu a participace laiků na sestavování textu byla maximální. Nicméně nebylo možné na samotném setkání sestavit stanovy v konečném znění, a tak zbytek dopracovali bratři. Konečný text stanov byl následně definitivně schválen Kongregací pro řeholníky a sekulární instituty v Římě dne 15. ledna 1987 a magistr řádu Damián Byrne OP je promulgoval dne 28. ledna 1987. Tyto nové *Stanovy Laických sdružení sv. Dominika* jsou nyní základním dokumentem Laických sdružení, kterým se dominikánští laici na celém světě řídí. Jejich první oficiální český překlad byl vypracován v březnu 1991 a schválen provinčním promotorem pro dominikánský laikát pro Čechy, Moravu a Slezsko Vojtěchem Soudským OP v zastoupení provinciála Československé provincie Řádu bratří kazatelů.

Spolu se Stanovami promulgoval v roce 1987 Magistr řádu Damián Byrne OP i *Obecná vyhlášení ke Stanovám Laických sdružení sv. Dominika*, která jsou jakýmsi prováděcími předpisy a interpretací Stanov.

Ze setkání Mezinárodního kongresu laických dominikánských sdružení roku 2007 v Buenos Aires vzešla potřeba úpravy Stanov a jistá doplnění, která měla odstranit pochybnosti ohledně jejich výkladu. Rovněž bylo třeba včlenit do základních dokumentů ustanovení generálních kapitul Řádu určených pro laikát. Proto magistr Řádu Carlos A. Azpiroz Costa OP promulgoval 15. listopadu 2007 nová *Obecná vyhlášení ke Stanovám Laických sdružení sv. Dominika*.

V roce 2019 bylo na základě podnětů Mezinárodní rady Laických sdružení sv. Dominika a mezinárodního setkání Kongresu Laických sdružení sv. Dominika ve Fatimě (říjen 2018) provedeno několik drobných úprav Stanov a vydána nová *Obecná vyhlášení* s cílem reagovat na potřeby jednotlivých společenství na celém světě.

Požadavky Stanov a ustanovení obsažená v Obecných vyhlášeních je však vždy třeba aplikovat na konkrétní místní podmínky v jednotlivých provinciích. Děje se tak prostřednictvím partikulárních norem obsažených ve Směrnících, které vypracovávají jednotlivá Laická sdružení, a potvrzuje je příslušný představený.²

První Směrnice pro území České dominikánské provincie vypracovala v únoru 1992 pracovní skupina jmenovaná provinčním moderátorem. Text byl přijat provinční radou Laických sdružení 21. března 1992. V dubnu téhož roku jej schválil provinciál Československé provincie Řádu bratří kazatelů Dominik Duka OP a 30. června 1992 text Směrníc schválil Magistr Řádu Damián Byrne OP. Magistr Řádu zároveň tehdy přenesl pravomoc schvalovat Směrnice a jejich změny na provinciála.³ Dne 5. srpna 1992 Dominik Duka OP první Směrnice promulgoval.

V letech 1997–1999 byly Směrnice upravovány a provinční rada Laických sdružení postupně schválila jejich rozsáhlé dodatky. Konečné znění Směrníc promulgoval Damián Němec OP, provinciál České dominikánské provincie, dne 18. dubna 2000.

Další úprava Směrníc v letech 2014–2015 byla prováděna na základě rozhodnutí provinční rady ze dne 21. června 2014. Z podnětu členů Laických sdružení a po vzoru některých zahraničních provincií, kde obdobný model řízení se souhlasem Magistra řádu aplikovali, má nejvyšší moc shromáždění zástupců všech Místních sdružení, které se nazývá *provinční kapitula*, a nikoli *provinční rada*.⁴ Tato kapitula volí provinčního moderátora a členy jeho rady s hlasovacím právem. Provinční

² Dříve Směrnice potvrzoval magistr řádu. Nyní provinční Směrnice, schválené provinční radou laiků, ratifikuje a promulguje provinciál se souhlasem své rady; národní Směrnice, schválené národní radou laiků ve shodě s příslušnou provinční radou laiků, ratifikované příslušnými provinciály se souhlasem jejich rad, promulguje představený národní komise provinciálů – srov. Vyhlášení 2007 č. II: Národní nebo provinční Směrnice.

³ V roce 2007 byla pravomoc přenesena na místní představené v provincii nebo oblasti obecně pro celý Řád – viz pozn. 2.

⁴ Dříve bylo toto shromáždění nazýváno provinční rada. Všechna ostatní ustanovení o provinční radě jsou aplikována plně na provinční kapitulu. Nové vyhlášení magistra řádu z r. 2019 tento krok potvrdilo.

moderátor se svou radou potom řídí Laická sdružení v období mezi setkáním kapituly. Do textu nových Směrnic byly rovněž zahrnuty požadavky obsažené v Obecných vyhlášeních ke stanovám laických sdružení sv. Dominika z roku 2007. Tyto Směrnice projednala a schválila provinční rada Laických sdružení na svém zasedání 6. června 2015 a Benedikt Mohelník OP, provinciál České dominikánské provincie, je promulgoval o svátku Panny Marie Růžencové, dne 7. října 2015.

Změny ve Stanovách a Obecných vyhlášeních z roku 2019 a zkušenosti čtyřletí po první kapitule LS vyvolaly potřebu úprav. Změny byly projednány na kapitule LS, která se konala 24. – 28. 9. 2021. Schválené znění bylo zasláno k vyjádření magistrovy řádu a po drobných úpravách schválených provinční radou odsouhlaseno magistrem řádu 7. 8. 2022. Nové Směrnice byly následně promulgovány provinciálem fr. Lukášem Fošumem OP dne 14. 10. 2022

Originální znění Stanov Laických sdružení, Všeobecných vyhlášení a souvisejících promulgačních listin a originály Směrnic a promulgačních listin Směrnic jsou uloženy v archivu provinčního moderátora.

Vydání základních dokumentů obsahuje rovněž znění originálních textů (viz Přílohy) a jejich revidované překlady.

FR. BRUNO CADORÉ OP

pokorný magistr a služebník celého řádu kazatelů

STANOVY LAICKÝCH SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA A OBECNÁ VYHLÁŠENÍ

Uplynulo více než třicet let od schválení nových Stanov Laických sdružení sv. Dominika Posvátnou kongregací pro náboženské a světské instituty 15. ledna 1987 (Prot. N. 27-1-87) a jejich vyhlášení Magistrem řádu, fr. Damianem Byrnem dne 28. ledna 1987.

Stanovy byly doplněny souborem Obecných vyhlášení fr. Damiana Byrna ze dne 16. února 1987 a různými dodatky generálních kapitul a magistrů řádu v následujících desetiletích. Nejpozoruhodnější jsou obecná vyhlášení fr. Carlose Alfonsa Azpiroz Costy ze dne 15. listopadu 2007 po Mezinárodním kongresu Laických sdružení sv. Dominika konaném v Buenos Aires v březnu téhož roku.

Vyjádření Mezinárodní rady Laických sdružení sv. Dominika a Mezinárodního kongresu Laických sdružení sv. Dominika ve Fatimě v říjnu 2018 ukázaly, že je nutné provést několik drobných úprav těchto Stanov a některá další upřesnění s cílem reagovat na potřeby jednotlivých laických společenství na celém světě.

Po vyslechnutí Mezinárodní rady a Kongresu laických sdružení, a poté, co byly změny Stanov č. 20 (c) a 21 (b) dne 28. ledna 2019 schváleny Kongregací pro společnosti zasvěceného života a společnosti apoštolského života (prot. n. D. 37-1/96), **promulgujeme** následující revidované znění Stanov laických sdružení sv. Dominika a zároveň **promulgujeme** následující revidovaná Obecná vyhlášení magistra řádu.

Nová Obecná vyhlášení zásadně mění vyhlášení našich předchůdců fr. Damiana Byrneho ze dne 16. února 1987 a fr. Carlose Alfonsa Azpiroza Costy ze dne 15. listopadu 2007, a proto musí být tato dřívější prohlášení považována za zrušená v souladu s odstavcem č. 20.

Změny Stanov a nová Obecná vyhlášení vstoupí v platnost dne 24. května 2019, v den památky přenesení ostatků svatého Otce Dominika.

Dáno v Římě, na naší generální kurii v Santa Sabina, dne 9. března 2019.

fr. Bruno CADORÉ OP
Magister Ordinis

fr. Jean-Ariel BAUZA-SALINAS OP
Secretarius Generalis

Proto n. 73/19/007 Rule

Nos FR. BRUNO CADORÉ OP

totius ordinis prædicatorum Humilis magister et servus

RULE OF THE LAY FRATERNITIES OF ST DOMINIC AND GENERAL DECLARATIONS

More than thirty years have passed since the from the definitive approval of the new Rule of the Lay Fraternities of St Dominic by the Sacred Congregation for Religious and Secular Institutes on 15 January 1987 (Prot. n. D. 27-1 -87), and its promulgation by the Master of the Order, fr. Damian BYRNE, on 28 January 1987.

The Rule was complemented by a series of General Declarations promulgated by fr. Damian BYRNE on 16 February 1987 and various interventions of General Chapters and Masters of the Order in the following decades. Most notable are the General Declarations promulgated by fr. Carlos Alfonso AZPIROZ COSTA on 15 November 2007 following the International Congress of the Lay Fraternities of St Dominic at Buenos Aires in March of that year.

With the passage of time it has become apparent both to the International Council of the Lay Dominican Fraternities and to the International Congress of the Lay Fraternities meeting in Fatima in October 2018 that some minor adjustments to the Rule are necessary, along with some further clarifications in order to respond to the needs of the Fraternities across the world.

Therefore, having heard the International Council and Congress of the Lay Fraternities; And having received the approval of the Congregation for Institutes of Consecrated Life and Societies of Apostolic Life on 28 January 2019 (prot. n.D.37-1 /96) for amendments to nos. 20(c) and 21(b) of the Rule;

WE HEREBY PROMULGATE the following revised text of the Rule of the Lay Fraternities of St Dominic. At the same time WE PROMULGATE the Following revised General Declarations of the Master of the Order.

The new General Declarations integrally re-order the material of those made by our predecessors fr. Damian Byrne on 16 February 1987 and fr. Carlos Alfonso Azpiroz Costa on 15 November 2007, and so those former Declarations are to be considered abrogated in accordance with canon 20.

The amendments to the Rule and the new General Declarations come into force on 24 May 2019, memoria of the Translation of Our Holy Father Dominic.

Given in Rome, at our General Curia at Santa Sabina, on 9 March 2019.

fr. Jean-Ariel BAUZA-SALINAS OP
Secretarius Generalis

fr. Bruno CADORÉ OP
Magister Ordinis

Proto n. 73/19/007 Rule

STANOVY LAICKÝCH SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA

I. ZÁKLADNÍ KONSTITUCE DOMINIKÁNSKÉHO LAIKÁTU

Laici v církvi

1. Kristovi učedníci žijící ve světě se mocí křtu a biřmování podílejí na prorockém, kněžském a královském úřadu našeho Pána Ježíše Krista. Jsou povoláni zpřítomňovat Krista světu, „aby všichni lidé na celém světě poznali a přijali božské poselství spásy“ (Apostolicam Actuositatem 3).

Dominikánský laikát

2. Někteří z nich jsou vedeni Duchem svatým k životu podle ducha a charismatu sv. Dominika a jsou včleněni do Řádu zvláštním slibem podle svých vlastních stanov.

Dominikánská rodina

3. Jsou shromážděni ve svých společenstvích a tvoří s ostatními větvemi Řádu jednu rodinu (LCO 141).

Specifický charakter dominikánského laikátu

4. Jejich duchovní život i služba Bohu a bližnímu má v církvi specifický charakter. Jako členové řádu se podílejí studiem, modlitbou a kázáním na jeho apoštolském poslání způsobem odpovídajícím laickému stavu.

Apoštolské poslání

5. Posilování bratrským společenstvím vydávají svědectví především o vlastní víře, jsou pozorní k potřebám lidí své doby a slouží pravdě podle příkladu sv. Dominika, sv. Kateřiny Sienské a našich předchůdců, kteří ozářili život Řádu a církve zvláštním způsobem.
6. Pozorně sledují hlavní cíle apoštolátu dnešní církve, snaží se zvláště poukazovat na pravé milosrdenství proti veškeré úzkosti, hájí svobodu a podporují spravedlnost a mír.
7. Inspirováni charismatem řádu jsou si vědomi, že zdrojem jejich apoštolské aktivity je hojnost rozjímání.

II. ŽIVOT SDRUŽENÍ

Život sdružení

8. Ať žijí v opravdovém bratrském společenství v duchu blahoslavenství. To ať se děje za všech okolností: ať projevují skutky milosrdenství, dělí se o to, co jim náleží s ostatními členy sdružení, zvláště chudými a nemocnými, modlí se za zemřelé, aby všichni byli jedno srdce a jedna duše v Bohu (Sk 4, 32).

9. Ve spolupráci se všemi řádovými bratry a sestrami ať se členové laických sdružení aktivně účastní života církve a ať jsou vždy připraveni ke spolupráci s ostatními apoštolskými skupinami.
10. Hlavní zdroje, ze kterých členové Laických sdružení sv. Dominika (dále jen „LS“) čerpají síly k pokroku ve vlastním povolání, v němž je co nejtěsněji spjata kontemplace s apoštolátem, jsou:
 - a) naslouchání Božímu slovu a čtení Písma sv., zvláště Nového zákona;
 - b) každodenní účast na slavení liturgie a na eucharistické oběti, pokud je to možné;
 - c) časté přijímání svátosti smíření;
 - d) slavení liturgie hodin spolu s celou dominikánskou rodinou a soukromá modlitba, jako rozjímání a růženec;
 - e) obrácení srdce duchem a praxí evangelijní kajcnosti;
 - f) ustavičné studium zjevené pravdy a reflexe problémů této doby ve světle víry;
 - g) úcta k blahoslavené Panně Marii podle řádové tradice, ke sv. Dominikovi, našemu otci, a ke sv. Kateřině Sienské;
 - h) pravidelná duchovní obnova.

Formace

11. Předmětem dominikánské formace je vychovávat lidi dospělé ve víře, aby byli připraveni přijímat, slavit a hlásat Boží slovo. Každá provincie si připraví program:
 - a) postupu formace nových členů;
 - b) stálé formace všech, i samostatných členů.
12. Každý dominikán musí být připraven hlásat Boží slovo. Tímto hlásáním uskutečňuje prorocký úřad, který přijal ve svátosti křtu a posílil svátostí biřmování.
 Hlásání Božího slova v současném světě zahrnuje ochranu důstojnosti lidské osoby, života a rodiny. Součástí dominikánského povolání je úsilí o jednotu křesťanů a dialog s nekřesťany i nevěřícími.⁵
13. Hlavní zdroje dominikánské formace jsou:
 - a) Boží slovo a teologická reflexe;
 - b) liturgická modlitba;
 - c) historie a tradice řádu;
 - d) současné dokumenty církve a řádu;
 - e) poznání znamení doby.

⁵ Druhý odstavec č. 12 omylem chybí v textu zveřejněném v Analecta SOP 1987 str. 82–87, ale je součástí oficiálního latinského znění schváleného Svatým stolcem 15. ledna 1987 (Prot. # D.27-1-87)

Slib

14. Aby byli včleněni do Řádu, musí členové sdružení složit slib⁶, kterým předepsanou formou slibují žít podle ducha sv. Dominika a způsobem života předepsaným Stanovami. Slib je časný nebo trvalý.

Při skládání slibu je užito následující formule (nebo shodné co do podstaty):

„Ke cti všemohoucího Boha, Otce i Syna i Ducha svatého, a blahoslavené Panny Marie a svatého Dominika, slibuji já N N před vámi N N, představeným tohoto sdružení, a N N, asistentem sdružení a zástupcem magistra Řádu bratří kazatelů, že budu žít podle Stanov Laických sdružení sv. Dominika po tři roky (po celý život).“

III. STRUKTURA A ŘÍZENÍ SDRUŽENÍ

15. Sdružení je vhodným prostředkem pro rozvoj a růst každého člena v jeho osobním povolání. Četnost setkávání je u jednotlivých místních sdružení (dále jen „MS“) různá. Mírou účasti projevuje každý člen svou věrnost.
16. O přijímání kandidátů rozhoduje rada MS. Předpisy o požadovaných vlastnostech osob a době přijetí jsou stanoveny směrnicemi. Přijetí je vyhrazeno odpovědnému laikovi po předchozím kladném závazném hlasování rady MS. Koná se za přítomnosti řádového asistenta obřadem podle směrnic.
17. Po uplynutí zkušební doby předepsané směrnicemi a se souhlasem rady MS odpovědný laik spolu s řádovým asistentem přijímá časné nebo trvalé sliby.

Jurisdikce Řádu a autonomie sdružení

18. LS podléhají jurisdikci řádu. Těší se však autonomii laikátu vlastní, v jejímž rámci se sama spravují.

Jurisdikce v celém Řádu

19. a) Magistr řádu jako nástupce sv. Dominika a hlava celé dominikánské rodiny je nadřízen všem sdružením na celém světě. Je zodpovědný za uchování ducha řádu ve sdruženích, stanoví praktické normy podle okolností místa a času a podporuje duchovní dobro a apoštolskou horlivost členů.
- b) Generální promotor zastupuje magistra řádu pro všechna sdružení a předkládá jejich návrhy magistrovi řádu nebo generální kapitule.

⁶ Latina rozlišuje *professio* (slib) a *promissio* (slib, příslib). Pokud srozumitelnost textu nevyžaduje toto rozlišení, překládá se obojí slovem *slib*.

Jurisdikce v provinciích

20. a) Provinciál je nadřízen sdužením na území své provincie a zřizuje po předchozím souhlasu místního ordináře nová sdužení.
- b) Provinční promotor (bratr nebo sestra) zastupuje provinciála a ex officio je členem provinční rady LS. Je jmenován provinční kapitulou nebo provinciálem s radou, po konzultaci s provinční radou LS.
- c) Provinční moderátor a provinční rada dominikánských laiků jsou voleni místními sduženými v souladu se Směrnicemi LS.⁷

Jurisdikce ve sduženích

21. a) MS je řízeno představeným s radou, kteří mají plnou zodpovědnost za vedení a správu sdužení.
- b) Představený a rada sdužení jsou voleni na dobu určitou a způsobem stanoveným Směrnicemi LS.⁸
- c) Řádový asistent (bratr nebo sestra) pomáhá členům sdužení v záležitostech nauky a v duchovním životě. Je jmenován provinciálem po konzultaci s provinčním promotorem a radou MS.

Národní a mezinárodní rada

22. a) Kde je na území jednoho státu více provincií, může být podle norem stanovených místními směrnicemi ustanovena národní rada.
- b) Obdobně je možno, po konzultacích se sduženými celého řádu, ustanovit mezinárodní radu, jestliže jsou k tomu vhodné podmínky.
- Rady MS mohou posílat návrhy a žádosti provinční kapitule Řádu bratří kazatelů; rady provinční a národní generální kapitule. Na tyto kapituly se doporučuje přizvat členy LS k projednávání záležitostí týkajících se laiků.

Právo, kterým se řídí sdužení

23. Dokumenty, kterými se řídí LS, jsou:
- a) stanovy LS (základní konstituce dominikánského laikátu, normy života, struktura a řízení sdužení);
 - b) všeobecná vyhlášení, ať již magistra řádu nebo generálních kapitul;
 - c) partikulární směrnice.

⁷ Původní znění: c) Na území provincie má být zřízena provinční rada LS. Pracuje podle norem určených směrnicemi a její členové jsou voleni sduženými. Tato rada volí provinčního moderátora. Upraveno vyhlášením Magistra řádu v r. 2019

⁸ Původní znění: b) Rada MS je volena na dobu určitou způsobem stanoveným směrnicemi. Volí ze svých členů představeného MS. Upraveno vyhlášením Magistra řádu v r. 2019

Pro doplnění legislativního díla Laických sdružení sv. Dominika nám náležití autoritou schvalujeme a vyhlášíme „Obecná vyhlášení ke stanovám laických sdružení svatého Dominika“⁹. Takto bude možné snadněji a s větším duchovním užitekem dosáhnout dodržení Stanov.

Dáno v Římě, dne 16. února 1987

Fr. J. Martín, O.P.
A secretis

Fr. Damian Byrne, O.P.
Magister Ordinis

⁹ Tato Obecná vyhlášení z roku 1987 byla nahrazena v roce 2019 zcela novým zněním.

REGULA FRATERNITATUM LAICALIUM SANCTI DOMINICI

(NB. Titulus „fraternitates laicales” exprimi potest modo diverso ad mentem linguarum diversarum)

I. CONSTITUTIO FUNDAMENTALIS LAICATUS DOMINICANI

De laicis in Ecclesia

1. Inter Christi discipulos, viri et mulieres in sæculo degentes, virtute Baptismatis et confirmationis, muneris prophetici, sacerdotalis et regalis Domini nostri Iesu Christi participes facti sunt. Ad hoc vocantur ut Christi præsentiam in medio populorum vividam reddant et „divinum salutis nuntium ab universis hominibus ubique terrarum cognoscatur et accipiatur” (Post. Act. 4, 3).

De laicatu dominicano

2. Aliqui vero, Spiritus Sancti motione ducti ad vitam secundum sancti Dominici spiritum et charisma adimplendam, Ordini incorporantur speciali promissione, secundum statuta ipsis propria.

De Dominica Familia

3. In communitatibus coadunantur et cum aliis coetibus Ordinis unam familiam constituunt (cf. LCO, 141).

De specifico caractere laicatus dominicani

4. Peculiari proinde modo signantur tum in propria vita spirituali, cum in servitio Dei et proximi in Ecclesia. Ut membra Ordinis, eius missionem apostolicam participant, studio, oratione et prædicatione secundum propriam laicorum conditionem.

De missione apostolica

5. Ad exemplum S. Dominici, S. Catharinæ Senensis et maiorum nostrorum qui vitam Ordinis et Ecclesiæ illustraverunt, ipsi communionem fraterna roborati, in primis de propria fide testimonium reddunt, hominum huius temporis necessitates audiunt et veritati serviunt.
6. Apostolatus Ecclesiæ hodierni fines præcipuos sedulo considerant, speciali modo impulsu ad misericordiam veram erga omnes anxietates manifestandam, ad libertatem propugnandam, ad iustitiam et pacem promovendam.
7. Charismate Ordinis inspirati, memores sunt apostolicam actionem ex abundantia contemplationis procedere.

II. DE VITA FRATERNITATUM

De vita fraternitatum

8. In vera communionem fraterna ad mentem beatitudinum pro viribus vivant, quam etiam in qualibet circumstantia expriment opera misericordiæ exercendo et quæ sua sunt impertiendo inter sodales fraternitatum, pauperes præsertim et infirmos; suffragia pro defunctis offerendo; ita ut omnibus sit semper cor unum et anima una in Deo (Act., 4, 32).

9. Cum fratribus et sororibus Ordinis in apostolatu partem capientes, sodales fraternitatum vitam Ecclesiae actuose participant, semper parati ut operam dent cum aliis consociationibus apostolicis.
10. Fontes praecipui e quibus laici S. Dominici vires hauriunt ad proficiendum in propria vocatione, quae coniunctissime contemplativa est simul et apostolica, hi sunt:
 - a) Divini verbi auscultatio et sacrae Scripturae lectio, praesertim Novi Testamenti.
 - b) Quotidiana, quatenus possibilis sit, celebratio liturgica et sacrificii eucharistici participatio.
 - c) Reconciliationis sacramentum frequens celebratio.
 - d) Liturgiae horarum celebratio una cum universa Familia Dominicana, necnon oratio in privato, sicut meditatio et mariale rosarium.
 - e) Conversio cordis iuxta spiritum et praxim paenitentiae evangelicae.
 - f) Studium assiduum veritatis revelatae et constans cogitatio de problematibus huius temporis sub lumine fidei.
 - g) Devotio erga beatam Virginem Mariam, secundum traditionem Ordinis, erga sanctum Dominicum patrem nostrum et sanctam Catharinam Senensem.
 - h) Spirituales recollectiones periodicae.

De formatione

11. Dominicanae formationis propositum est veros adultos in fide praebere ita ut apti sint ad verbum Dei accipiendum, celebrandum et proclamandum. Cuique Provinciae competit rationem conficere:
 - a) sive formationis progressivae pro incipientibus.
 - b) sive formationis permanentis pro omnibus, etiam pro separatis membris.
12. Quilibet dominicanus aptus esse debet ad verbum Dei praedicandum. In hac praedicatione exercetur munus propheticum christiani baptizati et Sacramento Confirmationis roborati.

In mundo hodierno verbi Dei praedicatio modo speciali sese extendere debet ad humanae personae dignitatem simulque vitam atque familiam propugnandam. Christianorum unitatem simul ac dialogum cum non christianis et non credentibus promovere ad dominicam vocationem pertinet.¹⁰
13. Fontes praecipui ad dominicanam formationem perficiendam hi sunt:
 - a) Verbum Dei et theologica cogitatio.
 - b) Oratio liturgica.
 - c) Historia et traditio Ordinis.
 - d) Documenta recentiora Ecclesiae et Ordinis.
 - e) Scientia signorum temporum.

¹⁰ Srov. pozn. 6.

Professio seu promissio

14. Ut Ordini incorporentur, sodales tenentur professionem emittere, seu promissionem qua formaliter promittunt secundum spiritum S. Dominici et modum vivendi a Regula præscriptum vitam ducere.

Professio vel promissio ad tempus est aut perpetua. In professione emittenda sequens aut similis quoad substantiam formula adhibeatur:

„Ad honorem Dei omnipotentis Patris et Filii et Spiritus Sancti, et Beatæ Mariæ Virginis et S. Dominici, ego N.N., coram vobis N.N., priore (præsidente) huius fraternitatis et N.N., adsistente, vice Magistri Ordinis Fratrum Prædicatorum, promitto me velle vivere secundum Regulam Laicorum S. Dominici per triennium (per totam vitam)”.

III. DE STRUCTURA ET REGIMINE FRATERNITATUM

15. Fraternitas est medium idoneum ad dedicationem cuiuscumque in propria vocatione nutriendam et augendam. Periodicitas coadunationum diversa est secundum fraternitates. Assiduitas cuiusvis sodalis propriam fidelitatem demonstrat.
16. Candidatorum admissio, servatis dispositionibus a Directorio præscriptis quantum ad conditionem personarum et tempus admissionis, committitur responsabili laicali qui (quæ) præhabita votatione decisiva consilii fraternitatis, ad receptionem candidati, ritu a Directorio determinato, cum adsistente religioso, procedit.
17. Post tempus probationis a Directorio determinatum et accedente voto Consilii fraternitatis, responsabilis laicis accipit, simul cum adsistente religioso, professionem ad tempus vel perpetuam.

De iurisdictione Ordinis et fraternitatum autonomia

18. Fraternitates laicorum subsunt iurisdictioni Ordinis; illa tamen autonomia gaudent, laicis propria, qua seipsas gubernent.

In universo Ordine

19. a) Magister Ordinis, qua S. Dominici successor et totius familiæ dominicanæ caput, præest omnibus fraternitatibus in mundo. Ipsi competit integrum spiritum Ordinis in illis servare, normas statuere practicas pro opportunitate temporum et locorum et promovere bonum spirituale et zelum apostolicum sodalium
- b) Promotor generalis vices gerit Magistri Ordinis pro omnibus fraternitatibus, quorum vota præsentat Magistro vel Capitulo Generali.

In Provinciis

20. a) Prior provincialis præest fraternitatibus intra limites territorii suæ provinciæ ac, de consensu Ordinarii loci, novas fraternitates erigit.
- b) Promotor provincialis (frater aut soror) vices gerit prioris provincialis et pleno iure participat Consilium provinciale laicorum. Ipse nominatur a Capitulo provinciali vel a priore provinciali cum suo consilio, audito prius Consilio provinciali laicorum S. Dominici.
- c) In territorio Provinciæ habeantur Præses provincialis et Consilium provinciale laicorum, electi a fraternitatibus et regulati iuxta normas a Directorio definitas¹¹

In fraternitatibus

21. a) Fraternitas localis gubernatur a præside cum suo consilio, qui plenam responsabilitatem moderationis et administrationis assumunt.
- b) Præses et Consilium eliguntur ad tempus et secundum modum a Directoriis particularibus statutum.¹²
- c) Adsistens religiosus (frater aut soror) adiuvat sodales in materia doctrinali et vita spirituali. Ipse nominatur a priore provinciali, auditis prius promotore provinciali et Consilio locali laicorum.

De Consilio nationali et internationali

22. a) Ubi adsunt plures Ordinis provinciæ in eodem ambitu nationali, institui potest Consilium nationale, secundum normas a Directoriis particularibus statutas.
- b) Simili modo exstare potest Consilium internationale, si tamen opportunum videatur, consultatis fraternitatibus totius Ordinis.
- Consilia fraternitatum vota et petitiones ad Capitulum provinciale fratrum Prædicatorum mittere possunt; Consilia provincialia et nationalia vero ad Capitulum Generale. Ad ista capitula aliqui responsables fraternitatum libenter invitentur ad materias tractandas quæ laicos spectant.

Statuta fraternitatum

23. Statuta propria fraternitatum laicalium sancti Dominici sunt:
- a) Regula fraternitatum (Constitutio fundamentalis laicatus OP, normæ vitæ et regimen fraternitatum)
 - b) Declarationes generales, seu Magistri Ordinis, seu Capituli Generalis.
 - c) Directoria particularia

¹¹ Původní znění: c) In territorio Provinciæ instituatur Consilium provinciale laicorum, quorum membra eliguntur a fraternitatibus et regulatur iuxta normas a Directorio definitas. Tali Consilio competit eligere Præsidem provinciale. Upraveno vyhlášením Magistra řádu v r. 2019.

¹² Původní znění: b) Consilium eligitur ad tempus et secundum modum a Directoriis particularibus statutum. Præses eligitur a consiliariis inter membra Consilii. Upraveno vyhlášením Magistra řádu v r. 2019.

Ad opus legislativum de laicalibus Fraternitatibus Sancti Dominici complendum
«Declarationes generales Regulæ Fraternitatum laicalium Sancti Dominici»
auctoritate qua fungimur adprobamus atque promulgamus. Sic facilius atque
maiore cum fructu spiritali observantia Regulæ consequi poterit.

Datum Romae, die 16 mensis februarii, 1987

Fr. J. Martín, O.P.
A secretis

Fr. Damian Byrne, O.P.
Magister Ordinis

OBEČNÁ VYHLÁŠENÍ¹³

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

1. § I. Laici sv. Dominika jsou věřící pokřtění v katolické církvi nebo do ní přijatí, biřmovaní a žijící v plném společenství víry, svátostí a církevní správy, kteří jsou povoláni zvláštním povoláním k pokroku na křesťanské cestě života a prožívání časných věcí skrze charisma sv. Dominika.

§ II. Aby byl laik sv. Dominika začleněn do Řádu bratří kazatelů, na jehož apoštolském poslání se plně podílí, učiní slib podle Stanov. Vstup do laické větve řádu, zvané Laická sdružení sv. Dominika, podléhající magistrovi a ostatním představeným řádu, je uskutečněn pouze tímto slibem.¹⁴

OSTATNÍ SKUPINY DOMINIKÁNSKÝCH LAIKŮ

2. § I. Kromě Laických sdružení sv. Dominika existují sdružení kněží a další spolky a bratrstva, které se řídí vlastními stanovami legitimně schválenými příslušnou autoritou a jsou různými způsoby spojeny s dominikánskou rodinou.

§ II. Tyto spolky a bratrstva představují velkou a rozmanitou bohatost pro církve i dominikánskou rodinu a mají být velmi oceňovány všemi členy laických sdružení.

§ III. Text slibu obsažený ve Stanovách Laických sdružení sv. Dominika, schválených Svatým stolcem, nesmí být používán jinými skupinami přičleněnými jakýmkoliv způsobem k dominikánské rodině, pokud magistr řádu výslovně nestanoví jinak.¹⁵

ŽIVOT SDRUŽENÍ

3. Růženec, kterým je mysl pozvedána k intimní kontemplaci Kristových tajemství skrze Nejsvětější Pannu Marii, je tradiční řádovou pobožností; proto se doporučuje jeho každodenní recitace bratry a sestrami laických sdružení sv. Dominika.¹⁶

Poznámky pod čarou tvoří součást Obecných vyhlášení, ale uvádí zdroj každého prohlášení.

¹³ Předchozí Všeobecná vyhlášení ke stanovám laických sdružení sv. Dominika (fr. Damian Byrne OP, vydáno 16. 2. 1987), Všeobecná vyhlášení ke stanovám laických sdružení sv. Dominika. (fr. Carlos A. Azpiroz Costa OP, vydáno 15. 11. 2007) jsou od r. 2019 zrušena. Rovněž je zrušena původní Promulgační listina partikulárních směrnic laických sdružení sv. Dominika a nahrazena listinou novou z r. 2019.

¹⁴ C.A. AZPIROZ COSTA, Všeobecná vyhlášení ke Stanovám Laických sdružení sv. Dominika 2007 (dále DG 2007), I § 1.

¹⁵ D. BYRNE, Všeobecná vyhlášení ke Stanovám Laických sdružení sv. Dominika 1987 (dále DG1987), 5; DG2007, I § 2.

¹⁶ DG1987, 7

APOŠTOLÁT SDRUŽENÍ

4. Členové sdružení musí vždy přinášet autentické svědectví o Kristově milosrdenství, ve společenství s církví a řádem (srov. Stanovy 5–7). K veřejným prohlášením učiněným ve jménu sdružení nebo dominikánského laikátu obecně, se vyžaduje autorizace příslušnou autoritou.

PŘIJETÍ DO SDRUŽENÍ

5. Laici sv. Dominika jsou vždy začleněni do místního sdružení, pokud možno podle svého kanonického bydliště nebo kvazi-bydliště, nebo přinejmenším musí mít stálý kontakt s některým z členů provinční nebo vikariátní rady laiků.¹⁷
6. § I. Trvalému slibu předchází nejméně jeden rok noviciátu a tři roky časného slibu, které jsou doloženy buď v seznamech vedených pro tento účel místním sdružením, nebo v provinčním archivu.¹⁸
- § II. Kandidát, který obdržel rovnocennou formaci v Mezinárodním hnutí Dominikánské mládeže (IDYM), může být se souhlasem rady sdružení osvobozen od části počáteční formace představeným místním sdružením. V tomto případě musí předcházet trvalému slibu nejméně jeden rok časných slibů.¹⁹
7. Věřící, kteří žijí ve zvláštních situacích, kvůli kterým není podle úsudku rady sdružení vhodné, aby byli připuštěni ke slibům, se mohou přesto účastnit života sdružení a jeho stálé formace na cestě následování Krista skrze dominikánské charisma, aniž by byla dotčena kázeň a magisterium církve.²⁰

PRAVIDLA PRO ŘÍZENÍ SDRUŽENÍ

8. § I. Stanovy, kterými se řídí Laická sdružení sv. Dominika, jsou základním ustanovením pro Laická sdružení celého světa.
- § II. Obecná vyhlášení promulgovaná Magistrem řádu jsou rozšířením, vysvětlením a výkladem Stanov.
- § III. Provinční a národní směrnice, připravené samotnými sdruženími a schválené Magistrem řádu, jsou zvláštními normami pro řízení místních sdružení a spolupráce na provinční a národní úrovni.²¹

¹⁷ DG2007, I § 3.

¹⁸ DG2007, I § 1.

¹⁹ Návrh III. mezinárodního kongresu Laických sdružení sv. Dominika, Fatima, 2018.

²⁰ DG2007, I § 4

²¹ DG1987, 1.

9. Aby bratři a sestry laických sdružení mohli plnit své závazky „ne jako otroci podrobení zákonu, ale jako svobodní lidé v milosti“ (sv. Augustin, Řehole, 8; srov. Řím 6, 14), prohlašujeme, že přestupky proti Stanovám nepředstavují jako takové morální vinu.²²
10. § I. Text provinčních směrnic musí být odsouhlasen provinční radou laiků.²³ Pak jsou směrnice zaslány provinciálovi, který je předá, spolu s vlastním názorem a vyjádřením své rady, magistrovi řádu k odsouhlasení.
- § II. Při schvalování provinčních Směrnic může magistr řádu také provést změny určitých norem.
- § III. Schválené provinční Směrnice jsou promulgovány provinciálem.²⁴
11. Není-li to stanoveno národními směrnicemi, musí provinční směrnice určit:
- a) podmínky pro přijetí do místního sdružení;
 - b) zkušební dobu a podmínky slibu, aniž by tím byla dotčena zásada č. 6 výše;
 - c) četnost přijímání svátostí a modlitby, které mají bratři a sestry laických bratří vznášet k Bohu;
 - d) četnost setkávání místních sdružení, podobu jejich slavení a také četnost duchovních cvičení;
 - e) vnitřní pravidla pro každé místní sdružení a laická sdružení jakožto celek v rámci provincie;
 - f) způsob postupu při volbě oficiálů²⁵, aniž by tím byly dotčeny Stanovy a toto Vyhlášení;
 - g) způsoby a omezení dispenzí, aniž je dotčeno č. 13 níže;
 - h) pravidla týkající se modliteb za zesnulé bratry a sestry laických sdružení a celého řádu.²⁶
12. § I. Tam, kde je na území jednoho národa přítomno několik provincií, mohou existovat také národní směrnice. Národní směrnice poskytují pravidla pro národní struktury laiků sv. Dominika. Mohou též zahrnovat pravidla pro provincii a sdružení; provinční Směrnice se mohou lišit od norem směrnic národních.
- § II. Text národních směrnic musí být odsouhlasen provinčními radami laiků příslušných provincií. Měly by být předány magistrovi řádu ke schválení spolu se stanovisky provinciálů a jejich rad.

²² DG1987, 2.

²³ Obecná vyhlášení 17 § 1 určují, aby byl místními směrnicemi definován způsob volby provinčního moderátora a provinční rady. Tato rada má podle tohoto odstavce odsouhlasit změny směrnic. V našich směrnicích je oprávnění rozhodovat o změnách Směrnic přeneseno na širší grémium zástupců všech MS. Provinční rada řídí provincii v době mezi kapitulami.

²⁴ DG1987, 1; DG2007, II § 1.

²⁵ Bratr či sestra zastávající volený nebo jmenovaný úřad

²⁶ DG1987, 6.

§ III. Při schvalování národních směrnic může magistr řádu také provádět změny určitých norem.

§ IV. Schválené národní směrnice jsou vyhlášeny předsedou národního sdružení provinciálů, pokud je ustanoven, nebo jinak magistrem řádu.²⁷

13. § I. Řádiví představení ani představení MS nemají pravomoc osvobodit od božského zákona nebo církevních příkázání.

§ II. Dispens vždy vyžaduje spravedlivý a rozumný důvod (srov. CIC²⁸, kán. 90 § 1). Normy, které vymezují podstatné prvky institutu nebo zákona, nemohou být dispensovány (srov. CIC, kán. 86).

§ III. Pouze magistr řádu může dispensovat všechny laické dominikány od norem Stanov.

§ IV. Provinciál může dispensovat jednotlivá sdružení od norem Stanov nebo Směrnic, a to i bez časového omezení.

§ V. Představený sdružení může v jednotlivých případech a po stanovenou dobu legitimně dispensovat od norem Stanov a Směrnic.²⁹

14. Provinciál má pravomoc sanovat neplatné činy sdružení, zejména pokud jde o přijetí slibu.³⁰

ŘÍZENÍ MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

15. § I. Pokud Směrnice neurčí jinak, představený a rada sdružení jsou voleni členy daného sdružení, kteří učinili alespoň časný slib.

§ II. Aby mohl být člen MS zvolen představeným, musí mít slib trvalý.

16. § I. V souladu s čl. 21 c) Stanov, má být asistentem sdružení řeholník (bratr nebo sestra). Je-li nemožné jmenovat vhodného dominikánského řeholníka jako asistenta sdružení, může provinciál upustit od tohoto požadavku a jmenovat jinou vhodně kvalifikovanou osobu, která bude pomáhat členům v doktrinálních záležitostech a duchovním životě podle dominikánské tradice.³¹

§ II. Řeholník nebo duchovní, který není pod jurisdikcí provinciála, nemůže být platně jmenován asistentem bez písemného souhlasu svého generálního představeného. Pro světského duchovního tento souhlas dává jeho ordinář.³²

²⁷ DG1987, 1; DG2007, II § 1.

²⁸ Codex Iuris Canonici – Kodex kanonického práva

²⁹ DG2007, III.

³⁰ DG1987, 4.

³¹ DG2007, V.

³² ACG (Akta generální kapituly) Trogir (2013), 187; Bologna (2016), 345.

ŘÍZENÍ SDRUŽENÍ V PROVINCII

17. § I. Směrnice určují způsob volby provinčního moderátora a provinční rady laiků.

§ II. Aby mohl být laik zvolen provinčním moderátorem, musí mít trvalé sliby.

18. § I. V souladu s čl. 20 b) Stanov má být provinční promotor řeholníkem (bratrem nebo sestrou) řádu. Dispens od tohoto požadavku je vyhrazen magistrovi řádu.

§ II. Ten, kdo není pod jurisdikcí provinciála, nemůže být platně jmenován provinčním promotorem bez písemného souhlasu svého generálního představeného a podepsané smlouvy mezi provinciálem a promotorem.³³

§ III. Funkční období provinčního promotora je čtyři roky. Nesmí sloužit více než dvě po sobě následující období.

§ IV. Ačkoliv má provinční promotor plné právo účastnit se jednání provinční rady, nemá v žádném orgánu laického bratrstva ani aktivní ani pasivní hlas.³⁴

VOLBY

19. § I. S výjimkou případů, kdy tato Vyhlášení nebo Směrnice učiní jiná ustanovení, probíhají volby mezi laiky sv. Dominika v souladu s církevním právem (CIC, kán. 119, 1° a 164 – 183).

§ II. Pokud Směrnice nerozhodnou jinak, ve volbách mohou být až tři skrutinia. K volbě v prvním nebo druhém skrutiniu je zapotřebí absolutní většina. Pokud byly provedeny dvě neprůkazná skrutinia, je třeba volit mezi oběma kandidáty s největším počtem hlasů nebo pokud je jich více než dva, mezi dvěma seniorními dle prvního slibu v laických sdruženích³⁵. Po třetím neprůkazném skrutiniu je považována za zvolenou ta osoba, která je seniorní dle prvního slibu v laických sdruženích.

ODCHOD Z LAICKÝCH SDRUŽENÍ

20. § I. Po skončení časného slibu, pokud není obnoven, se může člen svobodně odloučit od laických sdružení.

§ II. V době časného slibu, nebo poté, co učinil trvalé sliby, nemá člen usilovat o *indult*³⁶, s výjimkou vážného důvodu zvažovaného před Bohem a s pomocí spolubratří. V případě takového důvodu je třeba předložit představenému sdružení motivovanou žádost, který ji předá provinciálovi spolu se svým vlastním názorem a názorem rady sdružení.

³³ DG2007, IV § 2

³⁴ DG2007, IV § 3.

³⁵ Seniorní člen je člen, který dříve složil první (časný) slib.

³⁶ Pojem *indult* v textech Základních dokumentů Laických sdružení sv. Dominika označuje zproštění od slibu a od všech souvisejících závazků.

§ III. Provinciál je oprávněn udělit indult k odchodu z laických sdružení. Jakmile je indult písemně předán dotčenému členu, je osvobozen od slibu a požadavků dodržovat partikulární směrnice laických sdružení sv. Dominika.³⁷

21. § I. Kromě situací uvedených v CIC, kán. 316 může být člen, který učinil dočasný nebo trvalý příslib, propuštěn pro jeden z následujících činů:

- a) závažné porušení Stanov nebo Směrnic;
- b) způsobuje vážné veřejné pohoršení mezi věřícími.

§ II. V případech uvedených v § I. musí představený sdružení nejprve členu formálně písemně upozornit.

§ III. Není-li varování dodrženo, může představený sdružení se souhlasem rady sdružení požádat provinciála, aby členu propustil; v situacích uvedených v CIC, kán. 316-§ 1 je představený sdružení povinen požádat provinciála o propuštění členu.

§ IV. Pokud provinciál, kterému měl člen možnost předložit obhajobu, rozhodne, že propuštění je důvodné, vydá písemný dekret o propuštění.

§ V. Vyhlášení o propuštění, jakmile bylo legitimně písemně oznámeno členovi, přináší zastavení práv a povinností vyplývajících ze slibu a rozšiřuje se na všechna laická bratrstva sv. Dominika.

§ VI. Hierarchické odvolání k magistrovi řádu proti propuštění je možné vždy.³⁸

22. § I. Člen, který byl propuštěn z laických sdružení a který následně touží být znovu začleněn do jakéhokoli sdružení, musí znovu absolvovat celý proces formace. Trvalé sliby členu mohou být přijaty pouze se svolením provinciála a se souhlasem rady místního sdružení, do něhož vstupuje. Slib a přijetí toho, kdo pomlčí o předchozím propuštění, jsou neplatné.³⁹

§ II. Ten, kdo byl z laických sdružení propuštěn, může být po pečlivém zhodnocení svého stavu života (při jistotě změny) znovu přijat za stejných podmínek jako v § I.⁴⁰

³⁷ DG2007, VI § 1.

³⁸ DG2007, VII §§ 1 and 3; CIC, kán. 316 § 1.

³⁹ DG2007, VI § 2.

⁴⁰ DG2007, VII § 2.

GENERAL DECLARATIONS

THE LAY FRATERNITIES OF ST DOMINIC

1. - § I - The Laity of St Dominic are those faithful who, baptised in the Catholic Church or received into her, confirmed and in full communion of faith, sacraments and ecclesiastical governance, are called by a special vocation to progress in the Christian way of life and to animate temporal things through the charism of St Dominic.

§ II - To be incorporated into the Order of Preachers in whose apostolic mission they fully participate, the Laity of St Dominic make the promise according to the formula foreseen by the Rule. Entry to the lay branch of the Order, called the Lay Fraternities of St Dominic, subject to the Master and the other Major Superiors of the Order, is brought about only with this promise.⁴¹

OTHER GROUPS OF DOMINICAN LAITY

2. - § I - In addition to the Lay Fraternities of St Dominic, there are Priestly Fraternities and other Associations and Confraternities, governed by their own Statutes legitimately approved by the competent authority and by various titles attached to the Dominican Family.

§ II - These Associations and Fraternities constitute a great and varied richness for the Church and the Dominican Family, and are to be greatly valued by all the members of the Lay Fraternities.

§ III - The formula of the promise contained in the Rule of the Lay Fraternities of St Dominic approved by the Holy See is not to be used by other groups aggregated in any way to the Dominican Family, unless the Master of the Order expressly permits otherwise.⁴²

LIFE OF THE FRATERNITIES

3. - The Rosary, by which the mind is raised up to the intimate contemplation of the mysteries of Christ through the Blessed Virgin Mary, is a traditional devotion of the Order; therefore its daily recitation by the brothers and sisters of the Lay Fraternities of St Dominic is recommended.⁴³

⁴¹ C. A. AZPIROZ COSTA, Dichiarazioni Generali circa la Regola della Fraternite Laiche di S. Domenico, 15-xi-2007 (hereinafter DG2007), I § 1. These footnotes do not form part of the promulgated General Declarations, but are to indicate the source of each declaration.

⁴² D. BYRNE, Declarationes generales regule fraternitatum laicalium Sancti Dominici, 16-ii-1987 (hereinafter DG1987), 5; DG2007, I § 2.

⁴³ DG1987, 7.

APOSTOLATE OF THE FRATERNITIES

4. - Members of the Fraternities are always to bear authentic witness to the mercy of Christ, in communion with the Church and the Order (cf. Rule, 5 -7). To make public statements in the name of a Fraternity, or of the Dominican Laity more broadly, they require the authorisation of the competent authority in accordance with the Directory,

ADMISSION TO THE FRATERNITIES

5. - The Laity of St Dominic are always ascribed to a Fraternity, where possible that of their own canonical domicile or quasi-domicile, or are at least placed in stable contact with a member of the provincial or vicariate Council of the laity.⁴⁴

6. - § I. - The perpetual promise is preceded by at least one year of initial reception and by three years of temporary promise, documented in the registers kept for this purpose either by the local Fraternity or in the provincial archive.⁴⁵

§ II. - A candidate who has received an equivalent formation in the International Dominican youth Movement may be dispensed from part of initial formation by the President of the Fraternity with the consent of the Council. In this case, at least one year of temporary promise is to precede perpetual promise.⁴⁶

7. - The faithful who live in particular situations because of which in the judgement of the Council of the Fraternity it is not prudent that they be admitted to the promise may nevertheless participate in the life of the Fraternity and its permanent formation, in a path of following Christ through the Dominican charism, without prejudice to the discipline and Magisterium of the Church.⁴⁷

THE LAW GOVERNING THE FRATERNITIES

8. - § I - The Rule by which the Lay Fraternities of St Dominic are governed is the fundamental law for the Lay Fraternities of the whole world.

§ II - The present General Declarations promulgated by the Master of the Order are expansions, explanations and interpretations of the Rule.

§ III - The Provincial and National Directories, prepared by the Fraternities themselves and approved by the Master of the Order, are particular norms for the local fraternities and for their collaboration at provincial and national level.⁴⁸

⁴⁴ DG2007, I § 3.

⁴⁵ DG2007, I § 1.

⁴⁶ Proposal by the International Congress of Lay Fraternities of St Dominic, Fatima, 2018.

⁴⁷ DG2007, I § 4

⁴⁸ DG1987, 1.

9. - So that the brothers and sisters of the Lay Fraternities may fulfil their obligations "not as slaves under the law, but constituted as free people under grace" (St Augustine, Rule, 8; cf. Romans 6 :14), we declare that transgressions against the Rule do not as such constitute moral fault.⁴⁹

10. - § I - The text of the Provincial Directory is to be agreed by the Provincial Council of the Laity. It is sent to the Prior Provincial, who transmits it, together with his opinion and that of his Council, to the Master of the Order for approval.

§ II - In approving the Provincial Directory, the Master of the Order may also make amendments to particular norms.

§ III - The approved Provincial Directory is promulgated by the Prior Provincial.⁵⁰

11. - Unless provision is made by the National Directory, the Provincial Directory must determine:

1 ° the conditions for admission to a Fraternity;

2 ° the time of probation and of profession of the promise, without prejudice to no. 6 above;

3 ° the frequency of the Sacraments, and the prayers which the brothers and sisters of the Lay Fraternities are to raise to God;

4 ° the frequency of the meetings of the Fraternities and the form of their celebration, and also the frequency of spiritual conferences;

5 ° the internal constitution of each Fraternity and of the Fraternities of the Province as a whole; 6 ° the manner of proceeding for the election of officials, without prejudice to norms of the Rule and these Declarations;

7 ° the manner and limits of dispensation, without prejudice to no. 13 below;

8 ° suffrages for deceased brothers and sisters of the Lay Fraternities, and for the whole Order.⁵¹

12. - § 1 - Where several Provinces are present in the territory of a single nation, there may also be a National Directory. The National Directory provides norms for national structures of the Laity of St Dominic. It may also provide norms for Provinces and Fraternities, although a Provincial Directory may derogate from norms of the National Directory.

§ II - The text of the National Directory is to be agreed by the Provincial Councils of the Laity of the provinces concerned. It is to be transmitted to the Master of the Order for approval together with the opinions of the Priors Provincial concerned and their Councils.

⁴⁹ DG1987, 2.

⁵⁰ DG1987, 1; DG2007, II § 1.

⁵¹ DG1987, 6.

§ III - In approving the National Directory, the Master of the Order may also make amendments to particular norms.

§ IV - The approved National Directory is promulgated by the President of the national committee of Priors Provincial, if there is one, or else by the Master of the Order.⁵²

13. - § I - The superiors of the Order and the presidents of the Fraternities do not have the authority to dispense from divine law or the universal law of the Church.

§ II - A dispensation always requires a just and reasonable cause (cf. can. 90 § 1). Norms which define essentially constitutive elements of an institute or act are not subject to dispensation (cf. can. 86).

§ III - Only the Master of the Order may dispense all Lay Dominicans from a norm of the Rule. § IV - The Prior Provincial may dispense individual fraternities from a norm of the Rule or the Directory, even without limit of time.

§ V - The President of the Fraternity may legitimately dispense from a norm of the Rule or the Directory in individual cases and for a determined time.⁵³

14. - The Prior Provincial has the power to sanate invalid acts of the Fraternity, especially concerning admission to profession of the promise.⁵⁴

GOVERNMENT OF THE FRATERNITY

15. - § I - Unless the Directory determines otherwise, the President and Council of the Fraternity are elected by the members of that Fraternity who have made at least the temporary promise.

§ II - To be elected President, a member must have made the perpetual promise.

16. - § I - In accordance with art. 21(e) of the Rule, the Religious Assistant is to be a religious ("brother or sister") of the Order. If it is impossible to appoint a suitable Dominican religious as Assistant to a fraternity, the Prior Provincial may dispense from this requirement and appoint another suitably-qualified person to assist the members in doctrinal matters and the spiritual life in the Dominican tradition.⁵⁵

§ II - A religious or cleric who is not under the jurisdiction of the Prior Provincial cannot validly be appointed Assistant without the written consent of his or her major superior. For a secular cleric this consent is given by his Ordinary.⁵⁶

⁵² DG1987, 1; DG2007, II § 1.

⁵³ DG2007, III.

⁵⁴ DG1987, 4.

⁵⁵ DG2007, V.

⁵⁶ ACG Trogir (2013), 187; Bologna (2016), 345.

GOVERNMENT OF THE FRATERNITIES IN THE PROVINCE

17. - § I - The Directory determines the manner of electing the Provincial President and the Provincial Council of the Laity.

§ II - To be elected Provincial President, a member must have made the perpetual promise.

18. - § I - In accordance with art, 20(b) of the Rule, the Provincial Promoter is to be a religious ("brother or sister") of the Order. Dispensation from this requirement is reserved to the Master of the Order.

§ II - One who is not under the jurisdiction of the Prior Provincial cannot validly be appointed Provincial Promoter without the written consent of his or her major superior and a signed agreement between the Prior Provincial and the Promoter.⁵⁷

§ III - The term of office of the Provincial Promoter is four years. He or she may not serve for more than two consecutive terms.

§ IV - Although the Provincial Promoter has the full right to participate in meetings of the Lay Provincial Council, he or she does not enjoy active or passive voice in any organ of the Lay Fraternities.⁵⁸

ELECTIONS

19. - § I - Except where these Declarations or the Directory make other provision, elections among the Laity of St Dominic take place in accordance with cann. 119, 10 and 164-183.

§ II - Unless the Directory determines otherwise, there may be up to three scrutinies in an election. An absolute majority is required for election in the first or second scrutiny. If there have been two inconclusive scrutinies, a vote is to be taken between the two candidates with the greatest number of votes or, if there are more than two, between the two senior by first promise in the Lay Fraternities. After a third inconclusive scrutiny, that person is deemed elected who is senior by first promise in the Lay Fraternities.

SEPARATION FROM THE LAY FRATERNITIES

20. - § I - At the expiry of the temporary promise, if it is not renewed, a member is free to depart from the Lay Fraternities.

§ II - During the time of the temporary promise, or after making the perpetual promise, a member is not to seek an indult to depart from the Lay Fraternities except for a grave reason weighed before God and with the assistance of fellow members. In the presence of such a reason, a motivated request is to be presented to the President of the Fraternity, who is to forward it to the Prior Provincial together with his/her own opinion and that of the Council of the Fraternity.

⁵⁷ DG2007, IV § 2.

⁵⁸ DG2007, IV § 3.

§ III - The Prior Provincial is competent to grant an indult of departure from the Lay Fraternities. Once the indult is, notified in writing to the member concerned, he or she is dispensed from the promise and the requirement to observe the particular law of the Lay Fraternities of St Dominic.⁵⁹

21. - § I - Besides the situations mentioned in canon 316 § 1, a member who has made the temporary or perpetual promise may be dismissed for one of the following offences:

1 ° grave violation of the Rule or of the Directory;

2 ° causing grave public scandal among the faithful.

§ II - In the cases mentioned in § I, the President of the Fraternity is first to warn the member formally in writing.

§ III - If the warning is not heeded, the President with the consent of the Council of the Fraternity may ask the Prior Provincial to dismiss the member. In the situations mentioned in can. 316 § 1 the President must ask the Prior Provincial to dismiss the member.

§ IV - If the Prior Provincial, having afforded the member the opportunity to present a defence, judges the dismissal to be warranted, he issues a written decree of dismissal.

§ V - The decree of dismissal, once legitimately notified in writing to the member, brings about the cessation of rights and obligation deriving from the promise, and extends to all Lay Fraternities of St Dominic.

§ VI - Hierarchical recourse to the Master of the Order against a decree of dismissal is always possible.⁶⁰

22. - § I - A member who has obtained an indult of departure from the Lay Fraternities and who subsequently seeks to be reincorporated in any Fraternity must follow the formation process again. The member's perpetual promise can be received only with the permission of the Prior Provincial with the consent of the Council of the member's new Fraternity. The promise and admission of one who keeps silent about a previous indult of departure is invalid.⁶¹

§ II - One who has been dismissed from the Lay Fraternities, after careful evaluation of his or her condition of life and with certainty of amendment, may be re-admitted under the same conditions as in § I.⁶²

⁵⁹ DG2007, VI § 1.

⁶⁰ DG2007, VII §§ 1 and 3; can. 316 § 1.

⁶¹ DG2007, VI § 2.

⁶² DG2007, VII § 2.

LIST GENERÁLNÍHO PROMOTORA PRO LAIKY

Drazí přátelé,

zasílám vám několik komentářů k právním úpravám Stanov, které se k vám dostaly. Především žádám členy ICLDF⁶³, aby o nich co nejrychleji informovali ve svých regionech.

Dostáváte do rukou dokument podepsaný magistrem řádu. Originál je napsán v angličtině (kromě textu Stanov) a pokud se objeví problémy s výkladem, je nutné se odkazovat na toto originální znění.

Latinského znění Stanov je shodné s původním zněním, které znáte, s výjimkou:

20 c) Provinční moderátor a provinční rada dominikánských laiků jsou voleni místními sdruženími v souladu se Směrnicemi LS.

20 b) Představený a rada sdružení jsou voleni na dobu určitou způsobem stanoveným Směrnicemi LS.

Při tisku textu Stanov, nezapomeňte uveřejnit vyhlášení o schválení z roku 1987, které již znáte, podepsané kardinálem Hammerem, text magistra Řádu Damiána Byrna a dekret Kongregace pro společnosti zasvěceného života a společnosti apoštolského života, jímž se schvalují změny Stanov a které vám nyní posílám.

Nová Obecná vyhlášení mění dříve zavedený postup a předchozí Vyhlášením jsou jimi zrušena a nebudou nadále zveřejňována. Jak vidíte, jsou nová Obecná vyhlášení členěna nadpisy, které vám pomohou s porozuměním. Chci vám připomenout, že provinční Směrnice musí být v souladu se Stanovami a Obecnými vyhlášeními; prosím, abyste své Směrnice aktualizovali.

Chtěl bych vás upozornit na některé body Vyhlášení:

- č. 4 nám říká, že pokud chce někdo učinit prohlášení nebo něco obdobného v tisku, na internetu apod. jménem Laických sdružení, může tak učinit po autorizaci příslušné autority definované Směrnicemi.
- č. 6 § II nám říká, jak daleko můžeme zajít při integraci členů IDYM. Cílem tohoto ustanovení je dosažení flexibility období přípravy až k jednorocnímu zkrácení období časného slibu. Míra změny období přípravy záleží na uvážení rady sdružení.
- č. 10 nám říká, jak postupovat při vytváření Směrnic: změny provádí Provinční rada laiků,⁶⁴ následně jsou postoupeny provinciálovi a jeho radě, kteří je musí se svým stanoviskem předat magistrovi řádu ke schválení. Považuje-li to za vhodné, může magistr řádu učinit v textu změny. Poté, co magistr Směrnice schválí, je jejich text předán provinciálovi, aby je mohl vyhlásit.

⁶³ International Congress of Lay Dominican Fraternities (Mezinárodní rada Laických sdružení sv. Dominika)

⁶⁴ Viz poznámka Obecná vyhlášení čl. 10

- č. 16 §§ I a II určují, kdo může být asistentem sdružení a co dělat, pokud nespadá pod jurisdikci provinciála.
- č. 18 §§ I, II a III hovoří o provinčním promotorovi: text je nový a říká nám, že provinční promotor je jmenován na čtyři roky a může sloužit nejvýše dvě po sobě jdoucí období.
- č. 19 nám poskytuje průvodce volbami a jejich prováděním.

Zpracujte, prosím, tyto změny ve svých laických sdruženích. Připomínám vám, že tyto normy vstupují v platnost dne 24. května 2019.

Chci ještě jednou poděkovat skupině, která mi v této práci pomohla: Eduardo Mattei, Ruth Anne Henderson, Bénédicte Jerebzoff a Maro Botica. Opravdu moc vám děkuji.

A konečně děkuji prokurátorovi řádu a magistrovi řádu za jejich neocenitelnou podporu a spolupráci, které umožnily vytvořit tyto normy.

Fr. Rui Carlos Antunes e Almeida Lopes OP
Generální promotor pro laiky

SCHVÁLENÍ SMĚRNIC MAGISTREM ŘÁDU



ORDO PRÆDICATORUM
CURIA GENERALITIA

Rome, 7 October 2022

Prot. n. 73/21/655 Laity Bohemia

To fr. Lukáš Jan FOŠUM, Prior Provincial and to all the members of the Lay Fraternities of St. Dominic in the Province of Bohemia.

Dear brothers and sisters,

Having carefully studied the proposed Provincial Directory for the Lay Fraternities of the Province of Bohemia, and in accordance with n°. 19 (a) of the Rule of the Lay Fraternities of St Dominic and n°. 10 of the 2019 General Declarations for the Lay Fraternities, I HEREBY APPROVE the said Directory.

This new Directory is a sign of the mission, communion and participation of the laity in the Order and in the Church, a great responsibility we have together as a Dominican Family in the face of new challenges and the renewal of the preaching of the Gospel.

I would like to express my gratitude to those who have prepared this Directory with the support of the brothers and sisters who, faithful to the charism and spirituality of the Order, continue to live the *Kerygma* as the centre of our Christian faith, giving meaning to our life of prayer, study and preaching, in fraternity and friendship with God.

I ask fr. Lukáš to publish the Directory, together with this letter of approval, to promulgate it in the lay fraternities of the Province and to send three copies to the General Curia, together with a digital copy.

Fraternally in St. Dominic and St. Catherine of Siena,


Fr. Gerard Francisco TIMONER III, O.P.
Master of the Order

Convento Santa Sabina (Aventino) – Piazza Pietro d’Illiria, 1 – 00153 ROMA
☎ +39 06 57940 555

PROMULGAČNÍ LISTINA PARTIKULÁRNÍCH SMĚRNIC LAICKÝCH SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

Na základě schvalovacího listu magistra řádu fr. Gerarda Timonera III, OP ze dne 7. října 2022 (Prot. n. 73/ 21/ 655 Laity Bohemia), promulguji tímto partikulární směrnice Laických sdružení svatého Dominika, které byly schváleny provinční kapitulou laických sdružení slavenou ve dnech 24.-28. září 2021 v Praze, a do něhož byly následně zahrnuty připomínky řádového promotora, fr. Ubalda Lopéze OP.

Změny v partikulárních směrnicích jdou v duchu posledních úprav po kongresu dominikánských laiků ve Fatimě (podzim 2018), na naší lokální úrovni jsou plodem práce posledních dvou kapitul laických sdružení. Vývoj stanov laických sdružení lze stručně charakterizovat jak posilováním jejich autonomie, tak prohlubováním jejich zapojení do života a činnosti celého řádu a církve.

Děkuji všem, kdo se na úpravách stanov podíleli, provázím život laických sdružení s vděčností za jejich velký přínos požehnáním a modlitbou.

Dáno v Praze, v konventu sv. Jiljí, opata, pod razítkem provincie, dne 14. října 2022

fr. Lukáš Fošum OP
provinciál

PARTIKULÁRNÍ SMĚRNICE LAICKÝCH SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

platné na území České dominikánské provincie

PREAMBULE

Dominikánská rodina sestává z bratří kleriků a spolupracovníků, z mnišek, ze sester (kongregace), z členů sekulárních institutů, z členů sdružení kněží, jáhnů a laiků a dalších asociací legitimně k ní připojených (srov. LCO⁶⁵ č. 1 § IX; LCO č. 141–153).

Základním dokumentem Laických sdružení sv. Dominika (dále jen LS) jsou Stanovy⁶⁶ Laických sdružení sv. Dominika (dále jen Stanovy) schválené Kongregací pro společnosti zasvěceného života a Obecná vyhlášení magistra řádu z 9. března 2019.

Na území České dominikánské provincie je podle místních potřeb doplňují a upřesňují Partikulární směrnice laických sdružení sv. Dominika (dále jen Směrnice). Směrnice schvaluje provinční kapitula LS.

⁶⁵ LCO – Liber constitutionum et ordinationum fratrum Ordinis Prædicatorum, Kniha Stanov a nařízení bratří Řádu kazatelů.

⁶⁶ Srov. pozn. 1.

I. ŽIVOT BRATŘÍ A SESTER

Obecná ustanovení

1. Členové LS následují sv. Dominika, který toužil po spáse duší a tomuto cíli podřizoval celý svůj život. Podle jeho vzoru hlásají slovem i životem poznanou pravdu a usilují o vlastní křesťanskou dokonalost ve společenství bratří a sester.
2. Způsob života a poslání členů LS vymezují Stanovy, které zároveň předkládají hlavní prostředky k uskutečňování a prohlubování tohoto poslání. Členové ať uchovávají Stanovy ve svých srdcích a společenstvích jako vynikající prostředek růstu ve svém povolání a usilují o hlubší porozumění předpisům Stanov a jejich věrnější zachovávání.
3. Členové LS ať moudře a zodpovědně, „ne jako otroci podrobení zákonu, ale jako svobodní lidé v milosti“ (srov. LCO č. 1 – *Základní ústava, § VI, Řehole sv. Augustina, č. 8, DG 2007, 9*), v neustálém dialogu s Bohem a ve spojení s ostatními členy sdružení nacházejí vlastní konkrétní podobu naplňování slibu podle svého stavu, aktuálních možností a potřeb církve, s ohledem na apoštolské projekty České dominikánské provincie a celého řádu.
4. Hlavními pilíři dominikánského povolání jsou modlitba, studium a apoštolát. Modlitba a studium jsou zdroje, z nichž apoštolát čerpá sílu a poznání pravdy. Specifickým prvkem života členů LS je kajicnost. Všichni členové ať se starají o to, aby v jejich životě osobním i společném žádný z těchto prvků nechyběl.
5. § 1 Pro snazší a správnější vymezení osobního povolání a k podpoře společného života členů LS jsou některé z prostředků, respektive forem apoštolátu uloženy všem členům jako závazné. Tyto závazky jsou vymezeny zvláště v č. 9, 14 a 22 Směrnic. Představují minimum povinností, které by mělo být východiskem stálého duchovního růstu a zpřesňování a upevňování povolání každého člena. Členové ať se vyhýbají samoučelnému plnění povinností a po vzoru sv. Dominika se nechají vést a utvářet touhou opětovat Boží lásku a sloužit spáse všech lidí.
§ 2 Jednotlivá místní sdružení (dále jen MS) mohou pro podporu společného života a apoštolátu svých členů přijímat další společné závazky způsobem, který určí rada MS.
6. § 1 Slib života podle Stanov⁶⁷ a jednotlivé předpisy Stanov a Směrnic nezavazují členy LS pod hříchem (srov. Obecná vyhlášení, č. 9). Opomíjením a porušováním předpisů se však členové zřikají podílu na dobrodíních a zaslíbeních řádu.

⁶⁷ Sliby skládané v LS jsou svou povahou soukromé sliby, avšak mají specifickou právní povahu vyplývající z vlastního práva LS.

§ 2 Od jednotlivých předpisů a závazků osvobozuje dispenz, záměna za jiný úkon zbožnosti či lásky, nemožnost nebo překážka ve svědomí, pokud není stanoveno jinak.

§ 3 Dispenz může udělit Magistr řádu, provinciál a představený MS v rozsahu uvedeném v Obecných vyhlášeních č. 13. Žádost o dispenz předkládá člen LS svému představenému nebo provinciálovi. Provinciál je povinen před udělením dispense projednat žádost s příslušným představeným (srov. Směrnice č. 108).

§ 4 Provinciál má pravomoc sanovat neplatné činy sdružení, zejména pokud jde o přijetí slibu (srov. Obecná vyhlášení, č. 14). Žádost o zplatnění úkonů předkládá provinciálovi představený MS spolu s vyjádřením rady sdružení.

§ 5 Dočasný nebo trvalý indult je oprávněn udělit provinciál, a to vždy po konzultaci s představeným MS a jeho radou, podle vhodnosti též s provinčním moderátorem. Indult se uděluje písemně (srov. Obecná vyhlášení č. 20). O udělení indultu at' jsou kromě žadatele neprodleně uvědoměni představený MS a řádový asistent (srov. Směrnice č. 110 § 1).

Zdroje a cíle povolání

7. Základním motivem Dominikova apoštolského působení bylo soucítění s tělesnou i duchovní bídou lidí. I pro jeho následovníky zůstává soucit a milosrdenství prvním podnětem i cílem. S nimi at' dominikánští laici spojují své osobní závazky a apoštolské aktivity, at' jsou pozorní k potřebám svých bližních a at' jsou vždy připraveni pomáhat jim v tělesné i duchovní nouzi i za cenu vlastního uskrovnění a sebezáporu. At' se všemi svými silami snaží přispět ke spravedlnosti a míru v celém stvoření.

Společný život

Srov. Stanovy č. 3, 5, 8, 9, 10 písm. d), č. 15.

8. Členové LS jsou povoláni k životu ve společenství bratří a sester, kteří se zvláštním Božím darem spojili v apoštolském duchu sv. Dominika (srov. LCO č. 149 § 1). Společný život napomáhá duchovnímu růstu a upevňování ctností a je důležitým prostředkem přípravy na apoštolské poslání; příkladný život ve společenství bratří a sester je zároveň důležitou formou apoštolátu.

9. § 1 Členové MS berou na sebe závazek společného života, proto se sdružení pravidelně, alespoň 10krát ročně, schází na společných setkáních. Součástí každého setkání at' je společné slavení liturgie hodin. Přiměřené místo at' je věnováno modlitbě růžence, společnému čtení a rozjímání Božího slova a vzdělávání.

§ 2 Naplněním závazku společného života jednotlivých členů je jejich účast na společných setkáních MS.

§ 3 Každý člen MS, který se z vážných důvodů nemůže účastnit společného setkání, at' informuje o důvodech svého představeného a at' udržuje co

nejtěsnější kontakt s MS a využije všech dostupných prostředků k participaci na společném životě.

10. Členové MS ať hledají i jiné formy společného života, ať se neuzavírají ve svém MS, ale účastní se života celé dominikánské rodiny a církve. Společná setkání členů MS ať jsou otevřená všem zájemcům (nově příchozím, členům jiných MS, těm, kterým členství zaniklo, hostům apod.)
11. Konkrétním projevem milosrdenství členů LS je pomoc potřebným jak v rámci vlastního MS, tak v rámci provincie a celého řádu. Z toho důvodu ať si MS zřídí fond potřebných, z něhož může vypomáhat svým členům v nouzi, hradit výdaje spojené s účastí MS na formačních setkáních či kapitulách, případně kontribuce (srov. Směrnice č. 7).

Modlitba

Srov. Stanovy č. 4, 7, 8, 10, 11, 13.

12. Sv. Dominik byl doma i na cestách, ve dne i v noci vytrvalý ve slavení božského oficia a v modlitbě a s velkou zbožností slavil božská tajemství (srov. LCO č. 56). Modlitba je prvním a nejdůležitějším zdrojem milosti pro růst v osobním povolání a pro hlásání. Teprve to, co je modlitbou přisvojeno, může být předáváno ostatním. Řádová tradice klade velký důraz zvláště na modlitbu liturgickou.
13. Každý člen LS:
 - a) Ať se často účastní slavení mše svaté, liturgie hodin a ostatních forem liturgického života Řádu a církve. Při slavení liturgie hodin ať dává přednost společnému slavení před soukromou modlitbou a pamatuje, že základními pilíři této modlitby jsou ranní a večerní chvály.
 - b) Ať horlivě pěstuje osobní modlitbu a cvičí se ve vnitřní rozjímavé modlitbě. Ať se často věnuje rozjímání Písma svatého a čtení jiných duchovních textů.
 - c) Ať uctívá Krista v tajemství eucharistie, aby z tohoto obdivuhodného spojení čerpal vzrůst víry, naděje a lásky; ať se často modlí před Nejsvětější svátostí.
 - d) Ať má na srdci tradiční řádovou zbožnou úctu k Panně Marii.
 - e) Ať zachovává pravou zbožnost a úctu k svatému Dominikovi a k řádovým světcům, aby se povzbuzoval k jejich následování a upevňoval se ve svém povolání.
 - f) Ať ve svých modlitbách pamatuje také na zemřelé členy MS a na zemřelé členy a dobrodince dominikánské rodiny; ať nechává sloužit mše za zemřelé.
 - g) Ať neopomíjí pravidelná duchovní cvičení (rekolekce a exercicie).

14. Jednota společenství se zvláštním způsobem v souladu s řádovou tradicí projevuje ve společné modlitbě. K naplnění této jednoty je zavázán každý člen LS, a proto se mu ukládá:
- At' se denně modlí modlitby Salve Regina a O lumen;
 - At' se denně modlí za zemřelé členy a dobrodince dominikánské rodiny; tradiční řádovou modlitbou za zemřelé je Žalm 130 (129) *De profundis* a Odpočnutí věčné;
 - At' se, pokud možno denně, nejméně však jednou týdně, modlí růženec, kterým je mysl pozvedána k intimnímu rozjímání o tajemstvích Krista prostřednicím Nejsvětější Panny Marie (srov. Obecná vyhlášení č. 3)
 - Alespoň jednou týdně at' se pomodlí část liturgie hodin. Nejvhodnější dobou je neděle, den Páně, případně ostatní významné dny liturgického roku a dominikánského kalendáře;
 - At' se každoročně zúčastní alespoň dvoudenních společných duchovních cvičení.

Studium

Srov. Stanovy č. 4, 10, písm. a), f), č. 13.

- Sv. Dominik s sebou stále nosil evangelium svatého Matouše a listy svatého Pavla; vodil bratry do škol a posílal je do větších měst, aby studovali, kázali a vytvořili konvent (srov. LCO č. 6). Studium je dalším způsobem, kterým si duše osvojuje božská tajemství. Ustavičné studium živí kontemplaci, napomáhá pochopení a věrnějšímu plnění osobního povolání a je důležitou podmínkou kazatelského poslání. Pro strohost a náročnost je jednou z forem askeze.
- Světlem a pramenem studia je Bůh zjevující se v Písmu svatém a Tradici. Členové LS at' se proto věnují pravidelné četbě a rozjímání Písma sv., studiu spisů svatých Otců a doporučených křesťanských autorů a průběžně se seznamují s dokumenty církve a řádu. At' ve všem cítí s církví a jsou poslušni církevního magisteria, kterému je svěřeno autentické vykládání Božího slova.
- Členové LS at' se průběžně vzdělávají v katolické nauce a snaží se rozvíjet své filozofické a teologické poznání. Ve studiu at' se opírají zejména o nauku sv. Tomáše Akvinského, která je dědictvím řádu, obohacuje intelektuální život dominikánů a dává mu vlastní ráz. Poučení a povzbuzení at' čerpají také ze studia dějin církve a řádu.

Apoštolát

Srov. Stanovy č. 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12.

- Sv. Dominik nesmírně žíznil po spáse všech lidí. Posílal bratry, aby kázali všem lidem, skupinám a národům, věřícím i nevěřícím a zejména chudým

(srov. LCO č. 98). Hlásání Božího slova a zvěstování Krista národům je nejpodstatnějším úkolem řádu. Členové LS jsou k apoštolátu pověřeni a uschopněni skrze svátost křtu a biřmování; Kristus je ustanovuje svými svědky a vybavuje smyslem pro víru a milostí slova. Dominikánský apoštolát se má vyznačovat evangelním duchem, autentickou naukou církve a sepětím se svátostmi.

19. Členové LS se na konkrétních apoštolských projektech Řádu mohou podílet modlitbou, přinášením obětí, činnou službou nebo finanční podporou. Nutným předpokladem každého apoštolátu je opravdový duchovní život usilující o svatost a dokonalost; k neúčinnějším formám apoštolátu patří svědectví příkladného života (srov. Obecná vyhlášení č. 4). Hlavními oblastmi laického apoštolátu jsou rodina, farnost, MS a společenské prostředí (zaměstnání, studium, bydliště, příbuzní a přátelé, obec, stát).
20. Důležitým znakem dominikánského apoštolátu je, že tato služba je společným dílem bratří a sester. Členové LS ať proto spolupracují mezi sebou navzájem, ať se ve své službě vzájemně podporují a ochotně se zapojují do úkolů MS a Řádu. Formy účasti na poslání Řádu ať volí s přihlédnutím k potřebám MS, Řádu a církve. Ať pomáhají diecézní apoštolátní činnosti pod řízením místního ordináře a spolupracují s ostatními apoštolskými skupinami (srov. CIC kán. 311 a 328).
21. K veřejným prohlášením učiněným ve jménu sdružení nebo dominikánského laikátu obecně, se vyžaduje autorizace provinčním moderátorem nebo jeho předběžný souhlas. Tento souhlas může být udělen jednorázově, časově omezeně nebo trvale. Časově omezený nebo trvalý souhlas zaniká s koncem officia provinčního moderátora.
22. Účast na apoštolském poslání projevují členové LS formou neveřejného závazku, který odpovídá jejich osobnímu charizmatu, potřebám církve, řádu a daného MS.

Kajícnost

Srov. Stanovy č. 5, 8, 10 písm. c), e).

23. Kajícnost je od samého počátku jedním z hlavních prvků života laických bratrstev. Vychází z pravdivého poznání sebe a Boha, z touhy cele se odevzdat službě Bohu a bližnímu a připodobnit se Kristu trpícímu a obětujícímu se za druhé. Je nezbytná pro zachování věrnosti osobnímu povolání a podporuje apoštolskou bdělost a horlivost. Dobrovolné pokání je jednou z forem účasti na apoštolském poslání Řádu.
24. § 1 Členové LS ať pěstují ctnost kajícnosti věrným konáním svých povinností (stavovské povinnosti, křestní závazky, závazky plynoucí ze slibu života podle Stanov), trpělivým snášením těžkostí života a také dobrovolným konáním skutků pokání (kající modlitby, společně slavené kající pobožnosti,

omezení se v něčem, odepření si něčeho, konání i nepříjemných prací ke společnému užítku, hmotná podpora potřebných).

§ 2 Podle staré řádové tradice se mezi postní dny počítají středy a pátky celého roku (nepřipadnou-li na ně slavnosti) a vigilie slavností Narození Páně, sv. Dominika, Nanebevzetí Panny Marie a Bílá sobota. K tradičním řádovým modlitbám pro dobu postní patří kající žalmy a Verše o utrpení našeho Pána Ježíše Krista od sv. Kateřiny de Ricci. O Popeleční středě a na Velký pátek je vhodné zachovat přísnější formu půstu, např. půst o chlebu a vodě.

§ 3 Každý člen LS ať denně zpytuje svědomí a často přijímá svátost smíření.

II. FORMACE BRATŘÍ A SESTER

25. Formace je úkolem každého člena LS pro celý život. Pro svá specifika jsou přesto jednotlivá období odlišena.
 - a) Formace uchazečů probíhá pod vedením novicmistra podle programu postulátní formace způsobem, který stanoví rada MS.
 - b) Formace noviců probíhá na samostatných noviciátních setkáních pod vedením novicmistra podle programu noviciátní formace. Účast na těchto setkáních je pro novice závazná.
 - c) Stálá formace probíhá individuálně a v rámci pravidelných setkání MS podle programu stálé formace.
26. Za program noviciátní i stálé formace zodpovídá provinční moderátor, který na něm spolupracuje s provinční radou. Program formace schvaluje provinční kapitula (srov. Stanovy č. 11 a Směrnice č. 61 písm. d), č. 58 písm. f)
27. Jedenkrát ročně se koná provinční setkání formátorů LS, tj. těch, kteří mají na starosti formaci členů LS (novicmistři, představení MS, případně jiní členové rady MS, provinční moderátor, jeho socius a jeho asistent pro formaci, je-li jmenován, provinční promotor a řádoví asistenti). Setkání zajišťuje provinční moderátor (případně jeho asistent pro formaci). Účelem setkání je:
 - a) projednávání postupu a obsahu formace;
 - b) formace těch, kteří jsou pověřeni vést druhé.

Novicmistr

28. § 1 Každé MS ať má svého novicmistra. Pokud je to možné, ať je členem daného MS. MS bez novicmistra nesmí přijímat nové členy.

§ 2 Novicmistr je jmenován na tři roky řádovým asistentem po dohodě s radou MS. Představený MS informuje o jeho jmenování provinčního moderátora.

§ 3 Novicmistrem nemůže být představený MS. Výjimku uděluje provinční moderátor.

§ 4 Pokud to okolnosti vyžadují, může mít více MS společný noviciát i novicmistra.

29. Novicmistr:

- a) Pomáhá novým členům LS stát se samostatnými a odpovědnými křesťany, schopnými hlásat Boží slovo v duchu řádové tradice.
- b) Má na starosti formaci nových členů a uchazečů (postulátní a noviciátní formace). Její průběh zabezpečuje ve spolupráci s řádovým asistentem a radou MS podle provinčního programu formace.
- c) Spolupracuje s radou MS a řádovým asistentem při zajišťování stálé formace členů MS.
- d) Je povinen účastnit se jednou ročně provinčního setkání formátorů LS. V případě opakované neúčasti bez závažného důvodu se na MS pohlíží, jako by nemělo novicmistra (srov. Směrnice č. 28, 35).

III. STRUKTURA A ŘÍZENÍ LS

Místní sdružení (MS)

30. Základní jednotkou LS je místní sdružení (MS).

Zřízení MS

31. § 1 K založení nového MS se vyžaduje alespoň pět členů.
 § 2 V případě více kandidátů v místě, kde není MS, budou tito přijati do vhodného MS, které zajistí jejich základní formaci. Způsob určí rada daného MS. Po složení slibů mohou při naplnění podmínek podle § 1 založit vlastní MS.
 § 3 Pokud není možné nebo vhodné postupovat podle § 2, určí postup začlenění kandidátů provinční rada. Vždy však musí být zachována přímá vazba na řádového bratra či sestru a na provinční radu.⁶⁸
32. MS zřizuje provinciál po konzultaci s provinčním moderátorem a po písemném souhlasu místního diecézního biskupa (srov. CIC kán. 312 § 2) a určí mu asistenta; zároveň (na dobu nejdéle jednoho roku) jmenuje představeného a případně také novicmistra tohoto MS. Během jednoho roku proběhnou řádné volby rady MS a představeného způsobem stanoveným Směrnicemi (srov. Směrnice č. 79 – 99). Do voleb vykonává úkoly rady MS celé sdružení.
33. Samým zřízením provinciálem se MS stává veřejnou církevní právnickou osobou. Dokladem o existenci a právní subjektivitě je zřizovací listina vystavená provinciálem. Oficiální název MS zní: Místní sdružení v N, příp. pro více sdružení v jednom místě pak: X. místní sdružení v N, kde X. je pořadové číslo. Podle charakteru činnosti může být MS jako církevní právnická osoba evidováno státními orgány.

Zrušení MS

34. Návrh na zrušení MS podává provinciálovi provinční moderátor se souhlasem provinční rady. Součástí návrhu je jeho zdůvodnění. Provinciál může zrušit MS i bez tohoto návrhu, ale vždy až po konzultaci s provinčním moderátorem a provinčním promotorem.
35. Důvod pro zrušení MS může být následující:
- počet jeho členů je po tři roky menší než 3;
 - MS neplní své závazky vyplývající ze Stanov a Směrnic; zejména závazky týkající se společných setkání, novicmistra, účasti na kapitule a setkání formátorů (srov. Stanovy č. 3, 8, 9 a 15 a Směrnice č. 8, 9 § 1, 10, 28, 29 písm. d) a 52).

⁶⁸ Může být řešeno např. jmenováním patrona z řad bratří a sester (budoucího asistenta) a člena rady zodpovědného za komunikaci se skupinou.

36. Členové zrušeného MS ať jsou přijati jiným MS.
37. Archiv zrušeného MS je převeden do archivu LS.

Rada MS

38. Členové rady MS jsou voleni členy MS (srov. Směrnice č. 90).
39. Rada MS:
 - a) Řídí činnost sdružení.
 - b) Projednává přijímání uchazečů a skládání slibů (srov. Směrnice č. 100, 102 a 103); řeší případy dlouhodobé neúčasti členů MS na životě sdružení (srov. Směrnice č. 80).
 - c) Má poradní hlas při jmenování řádového asistenta (srov. Směrnice č. 46).
 - d) Má rozhodující hlas při jmenování zástupce MS na setkání provinční kapituly, pokud jím není představený MS, zvláště v případě, že dotyčný není členem daného MS (srov. Směrnice č. 52 § 3).
 - e) Má na starosti stálou formaci členů MS; její průběh zabezpečuje ve spolupráci s řádovým asistentem a novicmistrem podle provinčního programu formace.
 - f) Organizuje ve spolupráci s řádovým asistentem rekolekce pro členy MS.
 - g) V případě potřeby se některý z členů rady MS účastní provinčního setkání formátorů LS, zvláště tehdy, není-li na tomto setkání přítomen novicmistr téhož MS, příp. jeho představený.
 - h) Zajišťuje kontakt s jinými MS a s ostatními větvemi dominikánské rodiny.
40. V případě malého počtu členů se mohou členové MS rozhodnout radu MS nevolit. V takovém případě plní úkoly rady celé MS, a platí pro ně vše, co je řečeno o radě MS s výjimkou ustanovení o funkčním období a volbách rady MS.

Představený MS

41. Představený MS je volen členy MS nebo jmenován provinciálem (srov. Směrnice č. 32, 86 – 88).

§ 2 Představeným MS může být zvolen pouze člen MS s trvalým slibem (srov. Směrnice č. 86 – 88).
42. Představený MS:
 - a) Řídí činnost rady MS a společná setkání členů MS.
 - b) Zajišťuje kontakt s provinčním moderátorem a řádovým asistentem a zastupuje MS na provinční kapitule.
 - c) Přijímá uchazeče do MS a do jeho rukou skládají členové MS sliby života podle Stanov (srov. Směrnice č. 101 a 104).

- d) Informuje provinčního moderátora o jmenování novicmistra, přijetí uchazečů, složení slibů a o ukončení členství.
 - e) Zaslá provinčnímu moderátorovi písemnou kopii zápisu o volbě rady a představeného MS, případně též kopii potvrzení představeného MS provinciálem (srov. Směrnice č. 92).
 - f) Zajišťuje uspořádání a průběh voleb rady MS a představeného MS; předsedá této volbě.
 - g) Má právo dispenzovat členy MS od jednotlivých předpisů Stanov a Směrnic, ale pouze ve vybraných případech a na omezenou dobu (srov. Obecná vyhlášení č. 13 § V, Směrnice č. 6 § 3, 108 § 3).
 - h) Je-li MS evidováno státními orgány jako církevní právnická osoba, zodpovídá za řádné vedení účetnictví a účetní agendy a za dodržování všech povinností, které má MS vůči státu (plnění daňových povinností, podávání daňového přiznání apod.)
 - i) Je povinen spravovat archiv MS. V archivu ať jsou uloženy:
 - originál zřizovací listiny MS;
 - další dokumenty, existují-li (doklad o registraci MS, doklad o přidělení IČ, smlouva o účtu, účetní agenda apod.);
 - zápisy o volbě rady a představeného MS, případně též o potvrzení představeného MS provinciálem, zápisy o přijetí členů a o složení slibů;
 - seznam všech členů MS s kontaktními adresami, s daty přijetí do sdružení a složení slibů, příp. rozhodnutí o uděleném indultu (srov. Obecná vyhlášení 20 § II). Tyto údaje slouží pouze pro evidenci členů sdružení a udělených indultů.
43. Oficiem představeného MS končí přijetím volby novým představeným MS, abdikací nebo odvoláním provinciálem.
44. Po skončení svého officia je představený MS povinen předat úplný archiv svému nástupci.
45. Představený jmenuje svého zástupce z členů rady MS, který ho bude za jeho nepřítomnosti zastupovat. V případě uvolnění officia představeného MS plní zástupce jeho úkoly do té doby, než je zvolen nový představený.

Řádový asistent

46. Řádový asistent je písemně jmenován provinciálem po konzultaci s provinčním promotorem a radou MS. Tuto funkci může vykonávat: řádový bratr nebo řádová sestra. Není-li to možné, může provinciál ze spravedlivého důvodu jmenovat řádovým asistentem člena Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika (srov. Obecná vyhlášení č. 16 § I).
47. Řádový asistent:
- a) Účastní se co nejčastěji setkání MS a vykonává dohled v záležitostech nauky, duchovního života a bratrského soužití jeho členů.

- b) Je přítomen přijímání uchazečů a skládání slibů v MS (srov. Směrnice č. 101 a 104).
- c) Zprostředkovává kontakt s jinými větvemi dominikánské rodiny.
- d) Účastní se setkání formátorů LS.
- e) Účastní se zasedání rady MS a má zde poradní hlas.
- f) Po dohodě s radou MS jmenuje novicmistra.
- g) Spolupracuje s radou MS a novicmistrem při zajišťování stálé formace a formace nových členů a uchazečů.
- h) Ve spolupráci s radou MS a provinčním promotorem zabezpečuje obsah každoročních rekolekcí.

Provincie

- 48. Laická sdružení sv. Dominika na území České dominikánské provincie mají v rámci civilního práva status veřejné církevní právnické osoby.
- 49. Nejvyšším představeným LS na úrovni provincie je provinciál (srov. Stanovy č. 20 písm. a).
- 50. V duchu Stanov a řádové tradice je na úrovni provincie vytvořen orgán řídicí činnost LS v provincii. Tento orgán se nazývá provinční kapitula.

Provinční kapitula

- 51. Provinční kapitula je vrcholným orgánem LS na území České dominikánské provincie; provinční kapitula koordinuje a řídí činnost všech MS na území České dominikánské provincie. Jednání provinční kapituly je otevřené všem členům dominikánské rodiny.
- 52. § 1 Povinností každého MS je vyslat na setkání provinční kapituly svého zástupce s aktivním volebním hlasem.
§ 2 Zástupcem MS na setkání provinční kapituly je představený MS.
§ 3 Pokud se představený MS nemůže ze spravedlivého důvodu setkání provinční kapituly zúčastnit, vyšle svého zástupce nebo, není-li to možné, je oprávněn pověřit jiného člena MS s aktivním volebním hlasem, aby jej zastupoval. V oprávněných případech může představený MS se souhlasem rady MS pověřit zastupováním člena LS s aktivním volebním hlasem, který není členem daného MS (srov. Směrnice č. 38 písm. d). Pověřený delegát MS je povinen před zahájením setkání provinční kapituly předložit provinčnímu moderátorovi pověřovací list od představeného daného MS.
- 53. § 1 Členy provinční kapituly s aktivním volebním hlasem jsou zástupci MS a dále ex officio:
 - provinční moderátor (Směrnice č. 59 a 61)
 - socius provinčního moderátora v případě, že zastupuje nepřítomného provinčního moderátora
- § 2 Členy provinční kapituly s poradním hlasem ex officio jsou:
 - provinční promotor (Směrnice č. 70 a 71)

- socius provinčního moderátora s výjimkou dle § 1
- předchozí provinční moderátor⁶⁹
- volení členové provinční rady (Směrnice č. 58 písm. b)
- asistenti provinčního moderátora (Směrnice č. 61 písm. g)

Právo hlasovat a volit, kterého nabyli jiným způsobem na základě těchto Směrnic (představený či pověřený zástupce MS, volený člen rady apod.), není tímto ustanovením nijak dotčeno.⁷⁰

54. Provinční kapitula se slaví každé 4 roky.
55. § 1 Provinční kapitulu svolává a řídí provinční moderátor. Nemůže-li tak učinit, zastupuje jej jeho socius. V případě nutnosti může svolat provinční kapitulu provinciál, který rovněž určí, kdo kapitulu bude řídit.
- § 2 Svolání at' je provedeno písemně s udáním data a místa setkání, a to nejpozději 2 měsíce před datem zasedání. Pozvánka at' je zaslána všem představeným MS v rámci provincie a členům provinční kapituly ex officio (srov. Směrnice č. 53).
- § 3 Provinční kapitula je usnášeníschopná při jakémkoli počtu členů. Je-li však počet přítomných členů kapituly s aktivním volebním hlasem menší než jedna polovina oprávněných voličů, podléhají její rozhodnutí potvrzení provinciálem.
56. Představení MS a členové provinční kapituly ex officio obdrží nejpozději 6 týdnů před setkáním materiály, které zde budou projednávány. Představení MS jsou povinni je neprodleně předat tomu, kdo bude MS na kapitule zastupovat, a seznámit s nimi všechny členy MS, aby se k nim mohli vyjádřit.
57. Každý člen LS může provinční kapitule posílat své návrhy a žádosti, a to buď prostřednictvím zástupce svého MS na kapitule, nebo přímo provinčnímu moderátorovi.
58. Provinční kapitula na svém zasedání zejména:
- a) Volí provinčního moderátora způsobem stanoveným Směrnicemi v č. 81–85 a č. 93–98.
 - b) Volí 4 členy provinční rady způsobem stanoveným Směrnicemi v č. 81–84 a č. 99.
 - c) Může dočasně na období do příštího setkání provinční kapituly změnit počet volených členů provinční rady.
 - d) Projednává nové návrhy a připomínky ke Směrnicím a schvaluje platné znění Směrnice.

⁶⁹ Provinční moderátor, který zastával toto úřadím bezprostředně před stávajícím provinčním moderátorem, srov. čl. 63.

⁷⁰ Je-li např. volený člene provinční rady zároveň představeným MS a toto MS zastupuje na kapitule, disponuje dvěma hlasy.

- e) Vytýčuje apoštolské cíle a úkoly LS na příští čtyřleté období s ohledem na aktuální výzvy doby, na směřování celého řádu a české provincie, v úzké spolupráci s ostatními větvemi řádu.
- f) Projednává a schvaluje program noviciátní a stálé formace.
- g) Projednává výši a využití kontribucí.
- h) Schvaluje finanční limity pro nakládání s majetkem a finančními prostředky pro MS (obecně nebo pro konkrétní MS), ekonoma LS, provinčního moderátora a provinčního moderátora s provinční radou (srov. Směrnice č. 77).
- i) Projednává a schvaluje činnost provinčního moderátora a provinční rady za uplynulé období.
- j) Stanovuje úkoly pro provinčního moderátora a provinční radu na následující období.
- k) Stanovuje prostředky pro šíření oficiálních informací a zajišťování kontaktu provinční rady s místními sdruženími.

Provinční moderátor

59. § 1 Provinční moderátor je volen provinční kapitulou nebo jmenován provinciálem (srov. Směrnice č. 81–85 a č. 93–98).

§ 2 Provinčním moderátorem může být zvolen pouze člen LS s trvalým slibem (srov. Směrnice č. 81–85 a č. 93–98).

60. § 1 Oficiem provinčního moderátora končí potvrzením volby nového provinčního moderátora nebo přijetím úřadu po jmenování provinciálem, abdikací nebo odvoláním provinciálem. Odvolat provinčního moderátora může jen provinciál po konzultaci s volenými členy rady.

§ 2 V případě uvolnění officia provinčního moderátora, rozhodne provinční rada, zda bude provinční kapitula svolána v řádném termínu nebo určí nové datum svolání kapituly.

61. Provinční moderátor zejména:

- a) Zastupuje LS v provincii jako právnickou osobu a je vhodné, aby byl přizván jako host na provinční kapitolu bratří v rámci koordinace spolupráce v rámci provincie.
- b) Svolává provinční kapitolu laiků a řídí ji. Předsedá volbám na provinční kapitule.
- c) Je členem provinční rady s aktivním volebním hlasem
- d) Svolává a řídí zasedání provinční rady (srov. Směrnice č. 64).
- e) Může pověřovat členy rady úkoly souvisejícími s výkonem svého officia.

- f) Má na starosti záležitosti formace, společného života a apoštolátu⁷¹ (srov. CIC kán. 328 a 329); zodpovídá především za:
- aktualizaci programu noviciátní a stálé formace;
 - provinční setkání formátorů LS;
 - kontakty s jinými větvemi dominikánské rodiny a s LS v zahraničí.
- g) Jmenuje a odvolává svého socia z řad řádných členů LS a je zodpovědný za jeho činnost. Ustanovení socia podléhá souhlasu provinční rady. Jmenování a odvolání ať se děje písemně a je platné dnem vyhlášení.
- h) Jmenuje a odvolává ekonoma LS z řad řádných členů LS a je zodpovědný za jeho činnost. Ustanovení ekonoma LS podléhá souhlasu provinční rady. Jmenování a odvolání ať se děje písemně a je platné dnem vyhlášení.
- i) Má právo jmenovat asistenty, kteří mu pomáhají ve vykonávání officia v jednotlivých vymezených oblastech, a je zodpovědný za jejich činnost. Ke jmenování není třeba souhlasu provinční rady. Jmenování a odvolání ať se děje písemně a je platné dnem vyhlášení.
- j) Zajišťuje evidenci MS (srov. Směrnice č. 72 písm. f) a má právo je vizitovat sám nebo prostřednictvím svého pověřeného zástupce.
- k) Je povinen spravovat archiv LS (srov. Směrnice č. 72).
- l) Má právo nakládat s majetkem a finančními prostředky do limitu stanoveného provinční kapitulou, s prostředky nad tento limit nakládat nesmí (srov. Směrnice č. 58 písm. g) a č. 77 § 3). Z hospodaření s těmito prostředky se zodpovídá provinční kapitule.

Provinční rada

62. § 1 Provinční rada koordinuje a řídí činnost LS na území České dominikánské provincie v době mezi setkáními provinční kapituly, které se ze své činnosti zodpovídá.

§ 2 V případech, kdy rada hlasuje o věcech vyhrazených jí těmito směrnici (srov. Směrnice č. 65), se počítají pouze hlasy členů rady s aktivním volebním hlasem a k platnosti je třeba přítomnosti většiny členů oprávněných hlasovat. V případech jiných hlasování může rada spolu s provinčním moderátorem rozhodnout jinak.

63. § 1 Členy provinční rady s aktivním volebním hlasem jsou:

- provinční moderátor
- bývalý provinční moderátor, kterému bezprostředně skončilo officium⁷²

⁷¹ K zajištění programu noviciátní a stálé formace může využít členy rady provinčního moderátora, především asistenta pro formaci a pro komunikaci se zahraničím asistenta pro zahraniční kontakty.

⁷² Předchozí provinční moderátor je členem rady z důvodu zachování kontinuity vedení provincie. Je-li provinční moderátor zvolen, příp. jmenován, na 2. či další volební období, zůstává toto officium neobsazené.

- socius provinčního moderátora
- členové volení provinční kapitulou (srov. Směrnice č. 58 písm. b)

§ 2 Členy provinční rady s poradním hlasem jsou:

- provinční promotor
- členové jmenovaní provinčním moderátorem (ekonom LS a asistenti provinčního moderátora), pokud nejsou zároveň volenými členy provinční rady.

§ 3 Oficium členů provinční rady končí v okamžiku nástupu nového provinčního moderátora do úřadu nebo jejich abdikací. U členů jmenovaných provinčním moderátorem též odvoláním provinčním moderátorem.

§ 4 V případě neobsazení více než poloviny volených členů provinční rady je provinční moderátor nebo ten, kdo jej zastupuje, povinen svolat provinční kapitolu, pokud do řádného setkání provinční kapituly zbývá více než půl roku.

64. Provinční rada se schází minimálně dvakrát ročně. Radu svolává provinční moderátor. Způsob setkání si určí sama rada.
65. Mezi úkoly provinční rady spolu s provinčním moderátorem patří zejména:
- a) Vést provincii LS k cílům vytyčeným provinční kapitulou.
 - b) Schvalovat zprávu o hospodaření za kalendářní rok. Zprávu předkládá ekonom LS spolu s daňovým přiznáním nejpozději do konce února následujícího roku. Rada projedná případné připomínky, a je-li třeba, pověří ekonoma přepracováním zprávy. Schválenou verzi zprávy o hospodaření uloží provinční moderátor v archivu LS a zároveň zašle provinciálovi (srov. CIC kán. 319).
 - c) Na základě schválené zprávy o hospodaření určit výši kontribucí a jejich splatnost v následujícím roce. Kontribuce slouží k úhradě závazků provincie vůči mezinárodním institucím LS a nákladů spojených s provozem provincie a refundace výdajů provinčního moderátora a členů provinční rady spojených s výkonem jejich officia. Při stanovení výše kontribucí ať se přihlíží k možnostem členů LS.
 - d) Alespoň jednou ročně informovat členy LS o stavu provincie a seznámit je se zprávou o hospodaření, a to nejpozději do jednoho měsíce od jejího schválení (srov. Směrnice 65 písm. b). Součástí tohoto prohlášení je i informace o výši a splatnosti kontribucí.
 - e) Zodpovědně nakládat s majetkem a finančními prostředky do výše limitu přiděleném jí provinční kapitulou; s prostředky nad tento limit nakládat nesmí (srov. Směrnice č. 58 písm. h a č. 77 § 3).
 - f) Schvalovat nadlimitní transakce pro ekonoma LS a pro provinčního moderátora, ale pouze do výše limitu, který byl radě stanoven provinční kapitulou.

- g) Před zasedáním provinční kapituly shromáždit a připravit veškeré podklady k jednání.
66. Kromě výše uvedených úkolů může provinční moderátor pověřit radu nebo její členy jinými úkoly souvisejícími s výkonem jeho officia.

Socius provinčního moderátora

67. § 1 Provinční moderátor ať má svého socia, který mu pomáhá ve výkonu officia nad celým LS.
- § 2 Socius zastupuje provinčního moderátora v době jeho nemoci či nepřítomnosti, které mu brání ve výkonu officia.
- § 3 V případě uvolnění officia provinčního moderátora v průběhu funkčního období přebírá veškerá jeho práva a povinnosti.
- § 4 Socius je ustanoven provinčním moderátorem z řad řádných členů LS po souhlasu provinční rady (srov. Směrnice č. 61 písm. e).
- § 5 Jeho officium končí abdikací přijatou moderátorem, odvoláním moderátorem nebo v okamžiku nástupu do úřadu nového provinčního moderátora (srov. Směrnice č. 63 § 3).

Ekonom LS

68. § 1 Na úrovni provincie ať je ustanoven ekonom LS.
- § 2 Ekonom LS je ustanoven provinčním moderátorem se souhlasem provinční rady z řad řádných členů LS (srov. Směrnice č. 61 písm. f).
- § 3 Jeho officium končí abdikací přijatou moderátorem, odvoláním moderátorem nebo v okamžiku nástupu do úřadu nového provinčního moderátora (srov. Směrnice č. 63 § 3).
69. Ekonom LS
- a) Předkládá provinčnímu moderátorovi pololetní písemné vyúčtování, které moderátor po prostudování zakládá do archivu LS.
 - b) Jednou ročně předkládá provinčnímu moderátorovi a provinční radě ke schválení písemnou zprávu o hospodaření spolu s daňovým přiznáním; vždy nejpozději do konce února následujícího roku.
 - c) Zodpovídá za řádné vedení účetnictví a účetní agendy a za dodržování všech povinností, které má LS vůči státu (plnění daňových povinností, podávání daňového přiznání apod.).
 - d) Je zodpovědný za nakládání s majetkem a finančními prostředky do limitu stanoveného provinční kapitulou. S prostředky nad tento limit samostatně nakládat nesmí (srov. Směrnice č. 58 písm. g) a č. 77 § 3).

Provinční promotor

70. § 1 Provinční promotor zastupuje provinciála a je jmenován provinční kapitulou bratří nebo provinciálem s jeho radou, po konzultaci s provinční

kapitulou LS nebo v mezidobí s provinčním moderátorem a provinční radou (srov. Stanovy č. 20 písm. b).

§ 2 Provinčním promotorem je jmenován řeholní bratr náležející k řádu.

§ 3 Funkční období provinčního promotora je čtyři roky. Nesmí sloužit více než dvě po sobě následující období (srov. Obecná vyhlášení č. 18 § III.)

71. Provinční promotor:

- a) Je členem provinční kapituly LS, účastní se jejich zasedání a má zde poradní hlas.
- b) Je členem provinční rady, účastní se jejich zasedání a má zde poradní hlas.
- c) Zajišťuje kontakt LS s ostatními větvemi dominikánské rodiny, napomáhá spolupráci v oblasti formace a apoštolátu.
- d) Jako zástupce provinciála vykonává dohled v záležitostech nauky, duchovního života a bratrského soužití členů LS, především v rámci provinčního setkání formátorů LS (srov. Směrnice č. 27).
- e) Jako zástupce provinciála spolupracuje s řádovými asistenty při vykonávání dohledu v záležitostech nauky a duchovního života, podílí se na jejich formaci v souvislosti s oficiem řádového asistenta a řeší případy porušení církevní kázně ve sdruženích. Má právo vizitovat jednotlivá MS.
- f) Má poradní hlas při jmenování řádových asistentů (srov. Směrnice č. 46).
- g) Má právo v zastoupení provinciála dispenzovat členy LS od jednotlivých předpisů Stanov a Směrnic (srov. Stanovy č. 20 písm. b, Vyhlášení 2007 č. III a Směrnice č. 6 § 3, 108 § 2).

IV. POVINNOSTI PŘI SPRÁVĚ OFICIA

Archiv LS

72. Provinční moderátor spravuje archiv LS. Ať jsou v něm uloženy:

- a) Základní dokumenty LS:
 - stanovy, všeobecná vyhlášení a partikulární směrnice,
 - promulgační listiny základních dokumentů.
- b) Doklady o zřízení a právní subjektivitě LS:
 - zřizovací listina,
 - doklad o přidělení identifikačního čísla (IČ),
 - osvědčení o registraci Finančního úřadu – doklad o přidělení daňového identifikačního čísla (DIČ),
 - výpisy z Rejstříku evidovaných právnických osob Ministerstva kultury České republiky,
 - potvrzení volby provinčního moderátora.
- c) Záznamy o práci provinční kapituly a provinčního moderátora a provinční rady: pozvánky na zasedání, prezenční listiny, program a zápisy z jednání, zápisy o volbách.
- d) Listiny nebo jejich kopie o ustanovení a odvolání všech oficií na úrovni provincie (socius, ekonom LS, asistenti aj.).
- e) Pololetní písemné vyúčtování a roční zprávy o hospodaření a veškerá související agenda spojená s činností ekonomu LS.
- f) Evidence MS:
 - kopie zřizovacích listin MS, případně též kopie listin o evidenci MS jako církevní právnické osoby státními orgány, kopie dokladu o přidělení IČ, příp. DIČ, a kopie smlouvy o účtu MS;
 - seznam MS obsahující následující údaje: kontaktní adresa, jméno představeného, novicmistra a řádového asistenta, zprávy o přijetí členů a o jejich slibech, zápisy o volbách rady a představeného MS, případně též o potvrzení představeného MS provinciálem, počet členů s volebním hlasem, kopie jmenovací listiny řádového asistenta, záznamy o přestupech členů.
- g) Kontakty na sdružení v zahraničí.
- h) Důležitá korespondence.
- i) Materiály k formaci, zejm. schválené plány formace (srov. Směrnice č. 58 písm. f)
- j) Další materiály určené provinční kapitulou, provinčním moderátorem a provinční radou.

Po skončení svého officia je moderátor povinen předat úplný archiv svému nástupci.

Nakládání s majetkem a finančními prostředky

73. Provinční moderátor a představení MS at' nakládají s majetkem jako dobří hospodáři, at' dbají na to, aby činnost LS, resp. MS byla vykonávána s ohledem na potřeby církve a ve spolupráci s jinými sruženými křesťanů. Významnější pastorační a apoštolátní aktivity at' nejsou konány bez vědomí a souhlasu místního ordináře.
74. Prostředky se získávají z kontribucí odsouhlasených provinční kapitulou a z dobrovolných příspěvků členů LS a jiných dárců. Každý z členů LS a dárců má právo vědět, jak bylo s těmito prostředky naloženo. K tomu účelu slouží písemné zprávy předkládané provinční kapitule a provinční radě a uložené v archivu LS (srov. Směrnice č. 65 písm. b).
75. Stejně jako na úrovni MS at' se i na provinční úrovni pamatuje na potřebné a ačkoli provincie nemá vlastní fond pro potřebné jako MS, at' se získané prostředky využívají především na společné apoštolátní projekty a dobročinné účely.
76. Činnost LS a správa majetku podléhají řízení provinciála (srov. CIC kán. 315 a 319, Stanovy č. 20). Z toho vyplývají následující povinnosti:
- a) LS jsou povinny jednou ročně předkládat provinciálovi písemnou zprávu o hospodaření, kterou vyhotoví ekonom LS a schvaluje provinční moderátor s provinční radou (srov. Směrnice č. 65 písm. b).
 - b) Významnější projekty MS at' jsou předem projednány s provinčním moderátorem a jeho radou.
 - c) Projekty LS a jednotlivých MS, které zahrnují nakládání s majetkem nebo s finančními prostředky v hodnotě převyšující částku stanovenou provinční kapitulou, vyžadují předchozí souhlas provinčního moderátora, resp. provinčního moderátora s jeho radou. Ta může schvalovat zmíněné nakládání pouze do vlastního limitu určeného pro ní provinční kapitulou. Při jiných nadlimitních projektech je vyžadován souhlas provinciála. Představený MS je poté povinen o takové činnosti jednou ročně informovat provinčního moderátora a jeho radu a předkládat jí zprávu o hospodaření nejpozději do konce února následujícího roku. Tato zpráva at' je uložena v archivu LS. U projektů schvalovaných provinciálem je kopie této zprávy předána provinciálovi.
77. § 1 Jednotliví provinční oficiálové vykonávají své officium bez nároku na odměnu; jejich služba je chápána jako podíl na životě sružení a apoštolátním poslání řádu. Mají však nárok na hrazení výdajů, které jim vznikly v souvislosti s výkonem officia: jízdné, poštovné, nákup kancelářských potřeb, příprava a tisk potřebných materiálů apod.
- § 2 Požadavek na úhradu předkládají ekonomovi LS, výdaje dokládají platným dokladem. Ekonom LS jejich požadavek vyřídí, pokud nepřesahuje

jemu stanovený limit. V případě překročení limitu si vyžádá příslušné schválení provinčním moderátorem, provinčním moderátorem s jeho radou nebo provinciálem.

§ 3 Limity výdajů, které spravuje ekonom LS samostatně, a výdajů, které vyžadují souhlas provinčního moderátora, příp. též souhlas jeho rady, stanoví provinční kapitula. Výdaje nad tyto limity musí schválit provinciál (srov. Směrnice č. 58 písm. h a č. 76).

78. Veškeré nakládání s majetkem musí být zaneseno v účetnictví LS, resp. MS.

V. VOLBY

Volební hlas

79. § 1 Volební hlas (aktivní i pasivní)⁷³ má každý řádný člen. Řádným členem LS je ten, kdo složil časný nebo trvalý slib (srov. Stanovy č. 14).

§ 2 Právo volit (aktivní volební hlas) může být omezeno ustanovením definujícím voliče oprávněné ke konkrétní volbě. Toto ustanovení musí být u příslušné volby výslovně uvedeno.

80. § 1 V případě, že se člen LS po dobu delší jednoho roku neúčastní společného života MS, pozbývá aktivního i pasivního volebního hlasu. Rada MS může podle okolností rozhodnout, že v konkrétním případě se toto ustanovení neuplatní.

§ 2 Kdo pozbyl volebního hlasu z důvodu neúčasti na společném životě, znovu jej nabude po uplynutí jednoho roku od obnovení své účasti v životě sdružení. Rada MS může toto období zkrátit.

§ 3 O zbavení a nabytí volebního hlasu informuje představený MS dotčeného člena MS a provinčního moderátora.

Postup při volbě

81. Při každé volbě ať je předseda, zapisovatel a dva sčítatelé (srov. CIC kán. 173).⁷⁴

82. Je vyloučeno dát se zastupovat při hlasování. Platně mohou hlasovat jen přítomní voliči. (srov. CIC kán. 167 § 1). K platnosti volby se vyžaduje přítomnost nadpoloviční většiny voličů. Každá volba se děje skrutiniem neboli tajnými hlasy napsanými na lístcích, a to samotnými voliči. K platnosti hlasu se vyžaduje, aby byl svobodný, tajný, určitý, jistý a bezvýhradný (srov. CIC kán. 172 § 1; LCO č. 449 a 450).

⁷³ Mít aktivní hlas znamená mít právo volit; mít pasivní hlas znamená právo být zvolen.

⁷⁴ Volby se řídí ustanovením CIC kán. 164–179. Kán. 173 stanoví, že sčítatelé musí být z řad voličů. Pro zapisovatele podmínky stanoveny nejsou, je tedy možné, aby jím byl v případě volby představeného radou MS, kdokoli. Je vhodné, aby zapisovatel byl členem MS, kde rada volí představeného.

83. Když je hlasování právoplatně vykonáno, ať se pokládá za zvoleného ten, který obdržel nadpoloviční většinu platných hlasů, přičemž se do celkového počtu hlasů nezapočítávají hlasy neplatné a hlasy těch, kteří se zdrželi hlasování. K dosažení této většiny se může konat více, maximálně však tři skrutinia. Pokud byla provedena dvě neprůkazná skrutinia, je třeba volit mezi oběma kandidáty s největším počtem hlasů, nebo pokud je jich více než dva, mezi dvěma seniorními dle prvního slibu v laických sdruženích. Po třetím neprůkazném skrutiniu je považována za zvolenou ta osoba, která je seniorní dle prvního slibu v laických sdruženích. (srov. Obecná vyhlášení č. 19).
84. V případě, že zvolený volbu nepřijme, volby se opakují.
85. Případy, kdy z nějakého důvodu nelze dosáhnout konečného výsledku, řeší provinciál.

Volba představeného a rady MS

86. § 1 Představený a rada MS se volí v rámci jednoho shromáždění ten samý den.
§ 2 Představený MS nebo jeho zástupce je povinen na tuto volbu svolat všechny voliče způsobem předepsaným radou MS. Rada MS dále stanoví důsledky nedodržení předepsaného způsobu svolávání voličů (srov. CIC kán. 166).
§ 3 Je-li představený jmenován provinciálem, svolá volbu rady co nejdříve po svém jmenování způsobem stanoveným v č. 86. Tímto ustanovením není dotčen postup při vzniku nového MS podle č. 32.
87. Shromáždění členové MS volí nejprve ze svého středu představeného MS. Této volbě předsedá dosavadní představený nebo jeho zástupce nebo ten z přítomných voličů, který je nejdéle členem MS.
88. § 1 Představeným MS může být zvolen pouze člen MS s trvalým slibem (srov. Obecná vyhlášení č. 15 § II.)
§ 2 Představený MS je volen na tři roky.
§ 3 Představeným MS může být člen zvolen pouze na dvě po sobě následující období. Ve výjimečných případech může být zvolen na třetí následující období, ale pouze se souhlasem provinčního moderátora. Na čtvrté následující období zvolen být nemůže.
89. Bezprostředně po přijetí volby novým představeným přistoupí shromáždění členové MS k volbě členů rady. Této volbě předsedá nový představený MS.
90. § 1 Počet členů rady MS se stanovuje dohodou členů MS.
§ 2 Rada MS je volena na tři roky. Členem rady může být libovolný člen MS s pasivním volebním hlasem. Členem rady je možné být volen opakovaně bez omezení.

§ 3 Způsob volby členů rady (postupně nebo současně) určí při zachování pravidel těchto Směrnic (č. 81–84) shromáždění členové MS (srov. Stanovy č. 21 písm. a, b).

91. § 1 Zápis o volbě předá předseda volby nově zvolenému představenému MS, ten zašle kopii zápisu provinčnímu moderátorovi a originál zápisu uloží v archivu MS (srov. Směrnice č. 41 písm. f).

§ 2 V případech, kdy nebyla volba úspěšná, pošle předsedající zápis o volbě provinčnímu moderátorovi, a ten následně řeší situaci s provinciálem.

92. § 1 Je-li MS evidováno státními orgány jako církevní právnická osoba, vyžaduje volba představeného MS potvrzení provinciálem. Zvolený do úřadu představeného je v tomto případě povinen si do 8 dnů od přijetí volby vyžádat potvrzení volby od provinciála, sám nebo prostřednictvím jiného. Písemné potvrzení volby uloží představený v archivu MS a zašle je provinčnímu moderátorovi k uložení do archivu LS (srov. CIC kán. 179 a 317).

§ 2 Před potvrzením volby ať se nový představený zdrží všech zásadních rozhodnutí, především v oblasti nakládání s majetkem. Stejně ať jedná představený MS, kterému skončilo officium v době do volby nového představeného.

Volby provinčního moderátora a provinční rady

93. Volbě provinčního moderátora předsedá dosavadní provinční moderátor, nebo, není-li přítomen, jeho socius nebo ten, kdo je provinciálem pověřen svoláním provinční kapituly.

94. Provinční kapitula ať nejprve vyslechne zprávu provinčního moderátora a provinční rady za uplynulé období a následně ať přikročí k volbě provinčního moderátora.

95. § 1 Provinčního moderátora volí členové Provinční kapituly s aktivním volebním hlasem (viz Směrnice č. 53 § 1) způsobem, který stanoví Směrnice č. 81–84.

§ 2 Provinčním moderátorem může být zvolen pouze člen LS s trvalým slibem (srov. Obecná vyhlášení č. 17 § II.)

§ 3 Provinční moderátor může být zvolen pouze na dvě po sobě následující období. Ve výjimečných případech může být zvolen na třetí následující období se souhlasem provinciála. Na čtvrté následující období již zvolen být nemůže.

96. Nově zvolený provinční moderátor, pokud volbu přijme, požádá bezprostředně po volbě provinciála o potvrzení volby. Toto potvrzení je možné udělit jinou než písemnou formou. Nejpozději do 7 dnů je však nově zvolený provinční moderátor povinen vyžádat si od provinciála, buď sám, nebo prostřednictvím jiného, písemné potvrzení volby, které se uloží do archivu LS (srov. CIC kán. 179 a 317).

97. V případě, že není provinční moderátor zvolen, jmenuje jej provinciál z řad členů LS, kteří složili trvalé sliby a mají volební hlas.
98. § 1 Po potvrzení volby provinčního moderátora provinciálem, nebo po jeho jmenování a přijetí jmenování, se nový provinční moderátor ujme úřadu a převezme řízení provinční kapituly. Tímto úkonem končí officium bývalému provinčnímu moderátorovi a officia všem členům provinční rady (srov. Směrnice č. 59 § 2 a 63 § 3).
- § 2 Nový provinční moderátor předsedá všem dalším volbám.
99. Provinční kapitula zvolí členy provinční rady. Způsob (postupně nebo současně) a čas volby určí při zachování pravidel těchto Směrnic (č. 81–84) sama provinční kapitula (srov. Směrnice č. 58 písm. b).

VI. ČLENSTVÍ V LS

Přijímání kandidátů, sliby

100. Uchazeč o členství může po odpovídající době (zpravidla ne menší než tři měsíce) své účasti na životě MS požádat o přijetí. Rada MS po vyslechnutí názoru řádového asistenta, novicmistra a členů MS rozhodne o přijetí prostou většinou hlasů. Pro přijetí se vyžaduje splnění následujících podmínek: uchazeč dovršil věk 18 let, je katolík, je biřmován a žije v plném společenství víry, svátostí a církevní správy (srov. Obecná vyhlášení č. 1 § I.) Charakter života člena LS nedovoluje, aby byl zároveň členem jiného sdružení věřících, o nichž mluví CIC kán. 303.

Žádá-li o vstup do LS osoba, která byla z LS propuštěna, postupuje se podle Směrnic č. 110.

101. Uchazeč je přijat na zkušební dobu jednoho roku (noviciát) představeným MS za přítomnosti řádového asistenta, obřadem podle přílohy Směrnic (srov. Stanovy č. 16).
102. § 1 V dostatečném předstihu před uplynutím zkušební doby ať uchazeč požádá o složení časného slibu na dobu určitou ne delší než tři roky. Na základě posudku novicmistra a řádového asistenta rozhodne rada MS prostou většinou hlasů o složení časného slibu života podle Stanov.
- § 2 Místo žádosti o složení slibu může uchazeč požádat o prodloužení zkušební doby (noviciátu). Na základě posudku novicmistra a řádového asistenta rozhodne rada MS prostou většinou hlasů o prodloužení zkušební doby – maximálně o jeden rok.
- § 3 Kandidát, který obdržel rovnocennou formaci v Mezinárodním hnutí dominikánské mládeže, může být se souhlasem rady sdružení osvobozen od části počáteční formace představeným místního sdružení (srov. Obecná vyhlášení č. 6 § II.)

103. V dostatečném předstihu před uplynutím doby, na kterou byly složeny časné sliby, ať uchazeč požádá o trvalý slib („po celý život“) nebo ještě jednou o časný slib na dobu určitou ne delší než tři roky. Na základě posudku novicmistra a řádového asistenta rozhodne rada MS prostou většinou hlasů o složení slibu podle Stanov. Schválení trvalých slibů musí předcházet minimálně tříleté období slibů časných.
104. Slib života podle Stanov přijímá představený MS za přítomnosti řádového asistenta, obřadem podle přílohy Směrnic (srov. Stanovy č. 7).
105. § 1 Kdo po uplynutí zkušební doby nepožádá o složení slibu nebo o prodloužení zkušební doby nebo není jeho žádost schválena, přestává být členem LS (srov. Směrnice č. 108).
- § 2 Kdo po uplynutí doby platnosti časných slibů nepožádá o složení slibu nebo mu není dovoleno slib složit, přestává být členem LS (srov. Směrnice č. 108).

Přestup

106. Člen LS může přestoupit do jiného MS se souhlasem rady tohoto MS a s vědomím rady MS, kterého byl dosud členem. O přestupu ať je následně uvědoměn provinční moderátor (srov. Směrnice č. 72 písm. f)

Přidružení věřící

107. Věřící, kteří žijí ve zvláštních situacích, pro něž z úsudku rady sdružení není obezřetné, aby byli přijati do laických sdružení, se přesto mohou účastnit života sdružení a jeho stálé formace na cestě následování Krista skrze dominikánské charisma, aniž by byla dotčena kázeň a nauka církve (srov. Obecná vyhlášení č. 7).

Ukončení členství, dispenz a zproštění od slibu

Srov. Obecná vyhlášení č. 13, 20 – 22

108. Člen LS, který se rozhodl neobnovit časné sliby, může svobodně opustit LS. Dnem ukončení platnosti časných slibů přestává být členem LS.
109. § 1 Dispenz vždy vyžaduje spravedlivý a rozumný důvod (srov. CIC, kán. 90 § 1). Normy, které vymezují základní prvky života v LS nebo zákona, nemohou být dispensovány (srov. CIC, kán. 86).
- § 2 Všeobecný dispenz od Stanov a dispenz bez časového omezení pro celé LS je vyhrazen Magistrovi řádu. Nesmí se však týkat norem, které jsou dány božským nebo obecným církevním právem.
- § 3 Provinciál může dispensovat od Stanov a Směrnic členy LS v provincii, a to dokonce trvale. Nesmí se to však týkat norem, které jsou dány božským nebo obecným církevním právem.

§ 4 Představený MS může dispenzovat od Stanov a Směrnic v rámci svých pravomocí pouze dočasně a ve speciálních případech. Nesmí se to však týkat norem, které jsou dány božským nebo církevním právem.

110. § 1 Pokud se někdo po důkladném zvážení před Bohem a po poradě s bratry a sestrami rozhodne požádat o dočasné nebo trvalé zproštění od slibu (indult), předloží svou žádost s uvedením důvodů svému představenému. Ten ji předloží provinciálovi spolu s vyjádřením rady MS. Provinciál své rozhodnutí oznámí písemně žadateli, provinčnímu moderátorovi a představenému MS.

§ 2 S ohledem na mimořádné okolnosti může člen LS podat žádost o zproštění slibu s uvedením důvodů přímo provinciálovi. Ten je v tomto případě povinen si vyžádat vyjádření představeného a rady MS (srov. Obecná vyhlášení č. 20)

§ 3 Ten, kdo byl zproštěn slibu, přestává být členem LS.

§ 4 Ten, kdo byl zproštěn trvale slibu (indult), může být do LS znovu přijat. Musí však projít celou formací znovu. Složit slib může pouze se souhlasem provinciála a rady MS, kde sliby skládá. Zatajení předchozího zproštění od slibů (indultu) činí takové sliby neplatnými a dotyčný není členem LS (srov. Obecná vyhlášení č. 22).

Propuštění

Srov. Obecná vyhlášení č. 21

111. Pokud se člen LS dopustil vážného přestupku proti Stanovám nebo Směrnicím nebo netvoří dostatečnou jednotu s církví či způsobil veřejné pohoršení mezi věřícími je možné jej z LS propustit. V tom případě se postupuje podle Obecných vyhlášení č. 21 – 22.

VII. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Řádový oděv

112. § 1 Členové LS mohou nosit řádový oděv (hábit) při aktivním spolupůsobení při liturgických a paraliturgických úkonech na dominikánské půdě⁷⁵ a v uzavřeném společenství při význačných příležitostech (např. přijímání do sdružení, slib). Podle řádové tradice mají právo na pohřbení v hábitu.

§ 2 Mužský řádový oděv členů LS je shodný s řádovým oděvem bratří (srov. LCO příloha 3)⁷⁶, ženský řádový oděv je shodný s řádovým oděvem

⁷⁵ Pojmem dominikánská půda se rozumí kostely a kaple klášterů bratří, mnišek a sester dominikánských kongregací.

⁷⁶ Tunika hábitu, vpředu i vzadu sešitá, ať nesáhá níže než po kotníky včetně. Kapa ať je o čtyři prsty kratší než tunika a škapulíř o něco kratší než kapa. Škapulíř ať je tak široký, aby zakrýval šev spojující rukávy s tunikou. Otvor kapuce – bílé i černé – ať je nanejvýš o dlaň delší než obličej. Přední část ať nespadá pod

sester dominikánské kongregace (srov. Kniha Stanov a směrnic České kongregace sester dominikánek, č. 31)⁷⁷. Členky LS ale nenosí k řádovému oděvu závoj ani jinou unifikovanou pokrývku hlavy.

Platnost partikulárních směrnic

113. Partikulární směrnice a jejich změny musí být vždy projednávány a schváleny provinční kapitulou. Připomínky provinciála a magistra řádu řeší provinční moderátor a provinční rada.
114. Platnosti a účinnosti nabývají Partikulární směrnice schválením magistrem řádu a vyhlášením provinciálem.

hrudní kost, zadní at' nepadá víc než o čtyři prsty pod opasek, ani postranní díly at' nevisí z ramen níže než do poloviny ramenní kosti (LCO – Příloha 3. Řádový oděv)

⁷⁷ V noviciátě dostávají sestry řeholní oděv Řádu sv. Dominika. Je to bílá říza se škapulířem. Říza je přepásána koženým pásem, na němž je zavěšen patnáctidesátkový růženec. K úplnosti oděvu patří černá kápa. Profesní sestry nosí černý závoj, novicky bílý. Bílý hábit nám připomíná povinnost uchovat si křestní nevinnost, k bdělosti a kázni nás pobádá kožený pás, se škapulířem přijímáme slíbenou přízeň a ochranu Panny Marie, s Matkou Boží nás také spojuje drahé řádové dědictví – růženec, řeholní závoj je znamením našeho zasvěcení, zřeknutí se světa a zasnoubení Kristu, černá kápa nás učí, že čistota duše se uchová jen pokorou a vnitřní odloučeností od světa. Řeholní oděv je zhotoven z praktických, běžně dostupných látek. Délka řeholního oděvu je asi 15 cm od země, délka závoje po pás. Od první profese nosí sestry posvěcený závoj i škapulíř. Světít je mohou všichni kněží. (Kniha Stanov a směrnic České kongregace sester dominikánek, č. 31)

PŘÍLOHY

ŘEHOLE SV. BISKUPA AUGUSTINA⁷⁸

1. Především, drazí bratři, milujte Boha a pak bližního, neboť tato přikázání jsou nám dána jako nejdůležitější. A protože žijete v řeholním společenství, dáváme vám tyto předpisy.

Na prvním místě dbejte o zachovávání jednomyslnosti, vždyť proto jste se sdružili v jednu společnost. Mějte *jednu duši a jedno srdce v Bohu*⁷⁹ (Sk 4, 32). O ničem neříkejte, že je to vaše vlastní, ale mějte všechno společné. Představený ať přiděluje jídlo a oděv, ne všem stejně, poněvadž nemáte všichni stejné síly, ale každému podle jeho potřeb. Vždyť čtete ve Skutcích apoštolů, že *měli všechno společné a z toho se rozdělovalo každému, jak potřeboval* (Sk 4, 32.35).

Kteří měli něco ve světě, ať při vstupu do kláštera ochotně svolí, aby to bylo společné. Kteří nic neměli, ať nevyhledávají v klášteře to, co neměli ani venku. Avšak onemocní-li, ať se jim poskytne vše, co potřebují, i kdyby byli dříve tak chudí, že by si nemohli zjednat ani nejpotřebnější. Ale oni ať se nepovažují za šťastné proto, že se jim dostalo pokrmu a oděvu, jaký neměli ve světě.

Ani ať se nevypínají, že jsou přidružení k těm, k nimž se ve světě neodvážili přiblížit, ale ať pozvednou srdce a netouží po světských marnostech, aby nakonec kláštery neprospávaly jen bohatým, nikoli chudým, kdyby se tam bohatí pokořovali a chudí pyšnil.

Naopak ať ti, kteří se ve světě něčím zdáli, nepohrdají svými bratřími, kteří přišli z chudoby do svaté společnosti. Spíše ať se snaží chlubit společností chudých bratří než společenským postavením svých rodičů. Ať se nevynášejí tím, že přispěli něčím ze svého majetku ke společnému životu, a nejsou pyšnější pro to, co dali klášteru, než kdyby užívali své bohatství ve světě. Vždyť všechny ostatní nepravosti působí, že vznikají špatné skutky, kdežto pýcha ohrožuje i skutky dobré a kazí je. Co prospěje rozdat všechno chudým a stát se chudým, když se ubohá duše tím, že se vzdala majetku, stává pyšnější, než byla dříve, dokud ho užívala? Žijte tedy všichni jednomyslně a svorně a ctěte v sobě navzájem Boha, jehož chrámy jste se stali.

2. Svě modlitby vykonávejte v určené hodiny a doby. V oratoři nekonejte nic jiného, než k čemu byla určena a odkud má i jméno, abyste tam nepřekáželi bratřím, kteří se chtějí modlit i mimo stanovené hodiny, mají-li kdy. Když se modlíte k Bohu žalmy a hymny, uvažujte v srdci o tom, co vyslovujete ústy⁸⁰.

⁷⁸ Text zde uvedený je kompletně převzat z LCO, kde je uveden text převzatý Řádem podle toho, jak je dochován v prototypu uchovávaném v generálním řádovém archivu.

Číslování v textu je převzato z vydání VERHEYEN, L. OPRÆM. *La règle de Saint-Augustin I. La tradition manuscrite*. Paris: 1969, s. 417–437.

[Překladaři byly k textu přidány některé poznámky, které většinou vycházejí ze srovnání textu rukopisu převzatého Řádem s textem výše uvedeného kritického vydání pořizovaného Verheyenem.]

⁷⁹ Zatímco řádový rukopis zde obsahuje obrat *in Deo* (v Bohu), kritické vydání má variantu *in Deum* (do Boha), která více znamená společné směřování v zaměření na Boha. [pozn. překladaře.]

⁸⁰ Zatímco řádový rukopis zde obsahuje obrat *ore* (ústí), kritické vydání má termín *voce* (hlasem). [pozn. překladaře.]

Zpívejte jen to, co se má podle předpisů zpívat. Není-li něco předepsáno, aby se zpívalo, nezpívejte to.

3. Tělo ovládejte posty a zdrženlivostí od pokrmu a nápoje, pokud to dovoluje zdraví. Nemůže-li se někdo postit, ať aspoň nejí mimo čas společného stolu, není-li nemocen.

Jakmile zasednete ke stolu, poslouchajte až do konce jídla bez hluku a hovoru, co se vám podle obyčeje čte, aby nejenom ústa požívala pokrm, ale i sluch se toužil nasýtit slovem Božím.

Podává-li se jiný pokrm těm, kteří v dřívějším způsobu života zeslábli, nemají to ostatní těžce nést. Ať to nepovažují za nespravedlivé ti, kteří se ve světském způsobu života stali odolnějšími, a ať je nepokládají za šťastnější, protože dostávají to, čeho se jim neposkytuje. Ať se spíše považují za šťastné, že mají dost sil k tomu, co jiní nemohou dělat. Dostanou-li ti, kteří přišli do kláštera z jemnějšího způsobu života, nějaké pokrmy, šaty nebo příkrývky, které se nedávají silnějším, a proto šťastnějším, ať uváží ti, kteří je nedostávají, kolik oni opustili, když přešli ze světského způsobu života k nynějšímu, třebaže ještě nedosáhli takového uskrovnění jako ostatní, tělesně silnější. Ať nechtějí všichni bratři to, co lepšího se dostává některým – ne z úcty, ale ze shovívavosti –, aby v klášteře nezavládla tak odporná převrácenost, že by bohatí žili podle svých možností v chudobě a chudí zchoulostivěli.

Protože se nemocným dostává méně, aby se jim nepřitížilo, nutno o ně po nemoci tím více pečovat, aby se rychleji zotavili, a to i o ty, kteří přišli ze světa z nejnuznějších poměrů. Takže i jim se v nynější nemoci poskytuje totéž, co zajišťoval bohatým jejich dřívější způsob života. Ale když nabudou dřívějších sil, ať se vrátí ke šťastnějšímu způsobu života, protože se na Boží služebníky sluší, aby měli co nejmenší požadavky; aby se po uzdravení neoddávali zálibě v jídle, které potřebovali pro zotavení z nemoci. Považujte za bohatší ty,⁸¹ kteří statečněji snášejí chudobu. Vždyť je lépe mít menší požadavky než nadbytek.

4. Váš oděv ať není nápadný a nesnažte se líbit oděvem, ale mravy. Když vyjdete z kláštera, jděte pospolu; a když dojdete k cíli, zůstaňte pohromadě. Ve vaší chůzi, v chování, v oděvu a v žádném pohybu ať není nic, co by mohlo pozorující pohoršit, ale vše ať je ve shodě s vaším svatým stavem.

I kdyby váš pohled padl na některou ženu, neupírejte ho na žádnou. Jistě vám není zakázáno vidět cestou ženy, ale je hříšné zatoužit po nich nebo si přát, aby ony zatoužily po vás. Neboť vzájemná nezřízená žádost vzniká a živí se nejen nevyjevenou (mlčenlivou) touhou, ale i žádostivým pohledem.⁸² Neříkejte, že máte čistou duši, máte-li nečisté oči, neboť nečisté oko prozradí nečisté srdce. A když se vzájemně prozradí nečistá srdce, třeba mlčky, vzájemným pohledem, a mají zalíbení v této tělesné žádosti,

⁸¹ Řádový rukopis začíná tuto větu obratem *Illos æstiment ditiores* (ať je považují za bohatší ti,...), zatímco kritické vydání uvádí *Illi se æstiment ditiores* (Ať sebe považují za bohatší ti,...). [pozn. překladatele.]

⁸² Řádový rukopis má obrat *Nec solo tacito affectu, sed affectu et aspectu quoque...* (nejen nevyjevenou (mlčenlivou) touhou, ale i žádostivým pohledem), zatímco kritické vydání uvádí *Nec solo tacito tactu et affectu, sed aspectu quoque...* (nejen mlčenlivým dotykem a touhou, ale i žádostivým pohledem). [pozn. překladatele.]

ztrácí se čistota mravů, i kdyby těla zůstala nedotčena. Upírá-li někdo z vás zrak na ženu a těší se z jejího upřeného pohledu, ať se nedomnívá, že ho přitom nikdo nevidí. Jistě to vidí druzí, o nichž se domnívá, že to nezpozorovali.

Konečně, i kdyby se to utajilo a nikdo to neviděl, co onen Pozorující nahoře, před nímž není nic tajné? Copak se můžeme domnívat, že nevidí, když pozoruje tím trpělivěji, čím je moudřejší? Ať se Bohu zasvěcený muž bojí, že by se mu znelíbil, kdyby se chtěl hříšně zalíbit ženě. Ať uváží, že On všechno vidí, aby nezatoužil po hříšném pohledu na ženu. I v této záležitosti se doporučuje bázeň slovy Písma: *Ohavný je před Pánem, kdo upírá zrak.* (Př 27, 20).

Jste-li tedy v kostele nebo kdekoli jinde, kde jsou ženy, chraňte vzájemně svou cudnost. A tak Bůh, který ve vás přebývá, bude vás chránit vašim vlastním úsilím. Jestliže zpozorujete u někoho z vás tuto volnost v pohledech, o níž mluvím, napomeněte ho hned, aby nepokračovalo to, co hříšně začal, ale aby se to okamžitě napravilo.⁸³ Uvidíte-li však, že se po napomenutí chová stejně, třeba někdy jindy, je bratr, který ho vidí, povinen to oznámit, aby jeho raněná duše byla vyléčena. Avšak dříve ať upozorní druhého nebo třetího (bratra), aby bylo zajištěno svědectví dvou nebo tří, a tak mohl být s náležitou přísností potrestán.

Nemyslete si, že jste zlomyslní, když to oznámíte. Naopak, jistě nejste bez viny, necháváte-li svým mlčením hynout bratra, kterého jste mohli upozorněním zachránit. Vždyť má-li tvůj bratr na těle ránu, kterou chce zatajit ze strachu před řezáním,⁸⁴ nebyl bys necitelný, kdybys to zamlčel, a soucitný, když to oznámíš? Tím spíš to tedy máš oznámit, aby v jeho duši (srdci) nehnisala mnohem horší rána. Jestliže se však bratr nepolepšil po vašem napomenutí, dříve než upozorníte bratry, kteří by ho usvědčili, kdyby zapíral, oznamte to představenému, aby se věc neroznesla, kdyby se bratr polepšil po soukromé domluvě. Ale jakmile zapírá, ať o něm vydají svědectví jiní, třeba i veřejně, aby nebyl obviněn výpovědí jediného bratra, nýbrž usvědčen dvěma nebo třemi. Usvědčenému ať je pro polepšení uloženo pokání podle dobrozdání představeného nebo kněze, pod jehož správou patří. Kdyby je odepřel přijmout, vylučte ho ze své společnosti, i kdyby sám nežádal o propuštění. To není krutost, ale milosrdenství, aby svou zhoubnou nákazou nezahubil mnohé jiné. A co jsem řekl o zákazu upírat zrak, zachovávejte pečlivě a věrně také při jiných proviněních, když je zpozorujete, zamezujete jim, oznamujete je, usvědčujete z nich a soudíte je, a to s láskou k lidem a s nenávisí k nepravostem. Proviní-li se někdo tak dalece, že přijme tajně od někoho dopis nebo dar, promiňte mu a modlete se za něho, vyzná-li se z toho sám. Je-li však přistižen při činu a dokáže-li se mu vina, ať je přísně potrestán podle dobrozdání představeného nebo kněze.

⁸³ Řádový rukopis má obrat *ne cœpta progredientur, sed de proximo corrigantur* (aby nepokračovalo to, co hříšně začal, ale aby se to okamžitě napravilo); kritické vydání užívá obrat *ne cœpta progrediat, sed de proximo corrigatur* (aby nepokračoval v tom, co hříšně začal, ale aby se okamžitě napravil). [pozn. překladatele.]

⁸⁴ Řádový rukopis má obrat *dum timet secari* (ze strachu před řezáním), zatímco kritický text užívá obratu *dum timet sanari* (ze strachu před léčením). [pozn. překladatele.]

5. Oděv mějte na jednom místě pod dohledem jednoho, dvou nebo i více bratří, podle toho, kolik je jich třeba, aby byl udržován v pořádku a nebyl poškozen od molů. A jako máte pokrm z jedné spižírny, dostávejte i oděv z jedné šatny. Pokud možno, nestarejte se sami, abyste dostali oděv vhodný pro roční dobu, ani zda dostanete šaty, které jste odevzdali, nebo jiné, které nosil jiný bratr, jen když se vám neodpírá, co potřebujete.

Jestliže však vzniká mezi vámi nespokojenost a reptání a stěžuje-li si někdo, že dostal horší oděv, než měl, a že si nezasluhuje, aby nosil šaty po jiném bratru, poznejte z toho, kolik vám chybí ze svatého roucha srdce, když se hádáte kvůli rouchu těla. Trpí-li se vám ta slabost, že dostáváte, co jste si uložili, mějte aspoň všechny věci uskladněny v jedné místnosti pod společným dohledem, aby nikdo neobstarával nic pro sebe. Ale pracujte všichni společně a pro společenství s větší chutí a vytrvaveji, než kdybyste pracovali pro sebe. Láska totiž, jak je psáno, *nevyhledává to, co jí patří* (srov. 1 Kor 13, 5), a nedává přednost vlastnímu před společným, nýbrž společnému před vlastním. Proto čím více budete pečovat o společný zájem než o vlastní, tím jste lepší, aby ve všech pomíjejících potřebách měla prvenství láska, která zůstává na věky.

Z toho následuje, že nesmíte přijímat tajně, když někdo daruje svým synům v klášteře nebo jiným příbuzným oděv nebo jinou věc, ale představený má právo dát ji k společnému užívání nebo jinému bratru, který ji potřebuje. Kdyby někdo zatajil darovanou věc, ať je potrestán, jako by ji odcizil.

Oděv si perte podle rozhodnutí představeného buď sami, nebo jej dejte prát, abyste přílišnou touhou po čistém oděvu neposkvrnili svou duši. Vyžaduje-li to zdraví, neodpírejte tělu lázně podle lékařského předpisu, takže se bratr na přání představeného podrobí léčbě, i když k ní nemá chuti. Jestliže si to však bratr přeje a není mu to snad na prospěch, ať se mu nevyhoví. Neboť někdy se domníváme, že nám prospívá, co nám ve skutečnosti škodí. Konečně, jestliže si služebník Boží naříká na nějakou skrytou chorobu, ať se mu bez pochybování uvěří. Není-li však jisté, přispívá-li příjemný lék k vyléčení, poradte se s lékařem.

Do lázní, nebo kam je třeba jít, nemají chodit méně než dva nebo tři. Kdo potřebuje vyjít, ať jde s těmi, které mu určí představený.⁸⁵

Péče o nemocné, zotavující se nebo trpící slabostí, i bez horečky, ať je svěřena jednomu bratru. Ten vyžádá ze spižírny všechno, co považuje pro každého za potřebné. Ti, kdo pečují o spižírnu, šatnu nebo knihy, ať bez reptání slouží svým bratřím. Knihy žádejte každého dne v určenou hodinu; kdo o ně bude žádat mimo určenou hodinu, ať se mu nevyhoví. Jestliže však bratři potřebují šaty nebo obuv, ať jim je správčové šatny vydají podle toho, jak žádají.

6. Spory buď vůbec nemějte, nebo je co nejrychleji ukončete, aby hněv nevzrostl v nenávist a neudělal z třísky trám a z duše vražednici, jak je psáno: *Kdo nenávidí svého bratra, je vrah* (1 Jan 3, 15). Kdo z vás by někomu ublížil nadávkou,

⁸⁵ Kritický text pořízený Verheyenem má zde delší čtení: *Nec ille qui habet aliquando eundi necessitatem, cum quibus ipse voluerit, sed cum quibus praepositus iusserit ire debet.* (Kdo potřebuje vyjít, ať nejde s těmi, které by sám chtěl, ale s těmi, které mu určí představený.) [pozn. překladatele.]

hněvivými slovy nebo dokonce nařčením, ať hledí co nejdřív napravit svou vinu zadostiučiněním a uražený ať mu bez výčitek odpustí. Jestliže si však ublížili navzájem, ať si to navzájem prominou pro vaše modlitby, které mají být tím světější, čím jsou častější.

Kdo je častěji pokoušen ke hněvu, ale upřímně se snaží dosáhnout odpuštění od uraženého, je lepší než bratr, který se nedá tak snadno popudit ke hněvu, ale těžko se odhodlává prosit za odpuštění. Ten, kdo nechce nikdy prosit za odpuštění nebo neprosí upřímně, je nadarmo v klášteře, i když z něho není vyloučen. Varujte se tedy tvrdých slov. Jestliže přece vyjdou z vašich úst, neváhejte podat lék těmi ústy, kterými jste poranili.

Kdyby potřeba udržet kázeň vynutila vám, představení, tvrdá slova, nejste povinni prosit za odpuštění své podřízené, i když cítíte, že jste překročili míru, aby se přílišným pokořováním neumenšila vážnost nadřízených u podřízených.⁸⁶ Ale je třeba, abyste prosili o odpuštění Pána všech, který ví, jak milujete ty, které snad přísněji trestáte. Ať mezi vámi nevládne láska smyslná, ale duchovní.

7. Poslouchejte svého představeného jako otce,⁸⁷ a ještě mnohem víc kněze, který se o vás všechny stará. Aby se všechno toto zachovávalo a nezůstalo bez trestu žádné nedbalé opomenutí, ale každá chyba aby byla pokárána a napravena, je svatou povinností představeného trestat přestupky a to, co přesahuje jeho možnosti nebo síly, oznámit knězi, který má u vás větší autoritu.

Ať se představený nepokládá za šťastného, že může nad vámi vládnout, ale že vám smí s láskou sloužit. Představenému před vámi náleží čest, ale před Bohem ať v bázni zaujímá místo u vašich nohou. Ať je pro všechny příkladem dobrých skutků. Ať napomíná nepokojné, těší malomyslné, pečuje o nemocné a je trpělivý ke všem. Nechť má v lásce disciplínu a kvůli bázni ji ukládá.⁸⁸ Třebaže je obojí nutné, přece ať si raději přeje, abyste ho měli rádi, než se ho báli, a má na paměti, že z vás bude vydávat počet Bohu. Mějte tedy horlivější poslušností soucit nejen se sebou, ale i s ním, protože je sice mezi vámi na vyšším místě, ale též ve větším nebezpečí.

8. Dej Bůh, abyste toto vše zachovávali z lásky k duchovní kráse a šířili dobrým životem líbeznou vůni Kristovu, ne jako otroci podrobení zákonu, ale jako svobodní lidé v milosti. Abyste se mohli shlížet v této knížce jako v zrcadle a aby

⁸⁶ Kritický text tu má dosti odlišné čtení: Quando autem necessitas disciplinæ minoribus [text O.P.: moribus] coercendis dicere vos verba dura compellit, si etiam in ipsi [text O.P.: ipsi] modum vos excessisse sentitis, non a vobis exigitur, ut ab eis [text O.P.: a vobis subditis] veniam postuletis. (Kdyby potřeba udržet kázeň hochů vynutila vám říci tvrdá slova, nejste je povinni prosit za odpuštění, i když cítíte, že jste překročili míru.) V komentářích k řeholi je vysvětleno, že termínem *minores* jsou označeni nezletilí chlapci, kteří byli do kláštera svěřeni na výchovu; v tomto smyslu se tedy nejedná o vztah mezi nadřízeným a podřízenými uvnitř komunity, ale o vztah k podřízeným nedospělým, kteří nejsou členy komunity. [pozn. překladatele.]

⁸⁷ Kritický text zde vkládá další slova: *honore servato, ne in illo offendatur Deus* (při zachování náležité úcty, aby v představeném nebyl uražen Bůh). [pozn. překladatele.]

⁸⁸ V nové době překládají někteří: Měj v lásce kázeň a... bdi nad jejím zachováváním. Ale slovem disciplína bývalo v kláštěrech označováno bičování, a to má zde sv. Augustin na mysli. [pozn. překladatele.]

se něco nezanedbalo ze zapomenutí, buď vám jednou v týdnu čtena. A shledáte-li, že zachovávejte všechno, co je v ní psáno, děkujte Pánu, dárci všeho dobra. Jestliže však někdo zjistí, že proti ní nějak chybuje, lituj minulého přestupku, varuj se ho v budoucnosti a modli se, aby ti Bůh vinu odpustil a abys nebyl uveden do pokušení.

Končí se Řehole svatého biskupa Augustina

VYBRANÉ KÁNONY Z CIC

Předpisy Kodexu kanonického práva citované ve Směrnících.

Kán.86

Nesmí se udělit dispenz od zákona, který určuje podstatné prvky právních institutu a právních jednání.

Kán.90

§ 1. Od církevního zákona smí být udělena dispenz jen ze spravedlivého a rozumného důvodu, se zřetelem na okolnosti případu a závažnost zákona, od něhož se dispenzuje; jinak je dispenz nedovolená, a jestliže ji neudělil sám zákonodárce nebo jeho nadřízený, je mimoto ještě neplatná.

§ 2. V pochybnosti o dostatečnosti důvodu je dispenz udělena platně a dovoleně.

Kán. 119

§ 1. Pro sborové jednání platí, pokud právo nebo stanovy neurčují něco jiného:

1. jedná-li se o volbu, je právoplatně zvolen ten, pro kterého za přítomnosti nadpoloviční většiny z těch, které je nutno svolat, hlasovala nadpoloviční většina přítomných; po dvou neúspěšných hlasováních se hlasuje o dvou kandidátech, kteří obdrželi nejvíce hlasu, anebo jestliže je jich více, o dvou věkem nejstarších; jestliže po třetím hlasování zůstává stejnost hlasu, považuje se za zvoleného ten, kdo je podle věku starší.

2. jedná-li se o jiné záležitosti, stává se právoplatným návrh, pro který za přítomnosti nadpoloviční většiny z těch, které je nutno svolat, hlasovala nadpoloviční většina přítomných; jestliže po dvou hlasováních je stejný počet hlasů, rozhodne předsedající svým hlasem.

3. jestliže jde o záležitost, která se týká všech, avšak každého jako jednotlivce zároveň, je nutné, aby s ní každý souhlasil.

Kán.164

Pokud právo nestanoví jinak, zachovají se při volbě ustanovení následujících kánonů.

Kán.165

Jestliže právo nebo zákonné stanovy sboru nebo společenství nestanoví jinak, musí sbor nebo společenství osob, jimž přísluší právo zvolit do úřadu, provést volbu do tří měsíců užitečného času počítaného od obdržení zprávy o uvolnění úřadu; po marném uplynutí této lhůty svobodně obsadí uprázdněný úřad představený, který je oprávněn volbu potvrdit nebo následně tento úřad udělit.

Kán. 166

§ 1. Předsedající sboru nebo společenství svolá všechny, kteří patří ke sboru nebo společenství; jestliže musí být svolání provedeno osobně, je platné, jestliže se tak stalo v místě trvalého bydliště nebo přechodného bydliště nebo v místě pobytu.

§ 2. Jestliže některý z těch, kteří měli být svoláni, byl opomenut, a proto se nezúčastnil, je volba platná; avšak z jeho podnětu, po prokázání opomenutí a neúčasti, je příslušný představený povinen volbu, i když již potvrzenou, zrušit, za předpokladu, že je právně zjištěno, že správný odvolání bylo podáno do tří dnů od obdržení zprávy o volbě.

§ 3. Jestliže byla opomenuta více než třetina voličů, je volba neplatná samým právem, kromě případu, že se všichni volby skutečně zúčastnili.

Kán. 167

§ 1. Po zákonném svolání mají právo hlasovat ti, kdo jsou přítomni v den a na místě určeném v tom svolání; je vyloučena možnost hlasovat prostřednictvím dopisu nebo zástupce, pokud stanovy zákonně neurčují jinak.

§ 2. Jestliže je některý z voličů přítomen v domě, v němž se volba koná, ale ze zdravotních důvodů se volby nemůže zúčastnit, vyzvednou sčítatelé hlasů jeho písemný hlas.

Kán. 168

I když je volič oprávněn hlasovat sám za sebe z více právních důvodů, smí odevzdat pouze jeden hlas.

Kán. 169

K platnosti volby se vyžaduje, aby nebyl k hlasování připuštěn nikdo, kdo nepatří k onomu sboru nebo společenství.

Kán. 170

Volba, jejíž svoboda byla jakýmkoliv způsobem skutečně omezena, je samým právem neplatná.

Kán. 171

§ 1. K hlasování jsou nezpůsobilí:

1. kdo je nezpůsobilý k jednání;
2. kdo není oprávněn volit;
3. kdo je stížen trestem exkomunikace, ať stanoveným soudním rozsudkem nebo rozhodnutím, kterým se trest ukládá nebo prohlašuje.
4. kdo notoricky odpadl od společenství církve;

§ 2. Jestliže někdo z uvedených byl k volbě připuštěn, jeho hlas je neplatný, avšak volba platí, leda že by se zjistilo, že po odečtení jeho hlasu by zvolený nedosáhl požadované většiny.

Kán. 172

§ 1. K platnosti hlasu se vyžaduje:

1. aby byl svobodný; proto je neplatný hlas toho, kdo byl vážným strachem nebo podvodem, přímo nebo nepřímo donucen volit určitou osobu nebo různé osoby disjunktivně (buď tu, anebo tu); 2. aby byl tajný, jistý, bezpodmínečný a určitý.

§ 2. Podmínky připojené k hlasu před volbou se považují za nestanovené.

Kán. 173

- § 1. Před začátkem volby se ustanoví z řad voličů nejméně dva sčítatelé.
- § 2. Sčítatelé seberou hlasy a před volbou předsedajícím zjistí, zda počet hlasovacích lístků odpovídá počtu voličů, a pak hlasy sečtou a oznámí, kolik kdo obdržel.
- § 3. Jestliže počet hlasů převyšuje počet voličů, je volba neplatná.
- § 4. Veškeré volební jednání řádně zaznamená volební zapisovatel, a listiny podepíše alespoň tento zapisovatel, předsedající a sčítatelé hlasů; listiny je nutno pečlivě uchovat v archivu sboru.

Kán.174

- § 1. Jestliže právo nebo stanovy neurčují jinak, může se volba konat pomocí pověřovací volby, když se totiž voliči jednomyslně písemně dohodnou, že pro tentokrát přenesou své volební právo na jednu nebo více vhodných osob, ať z jejich středu nebo jiné, které na základě obdrženého pověření provedou volbu jménem všech.
- § 2. Jde-li o sbor nebo společenství skládající se pouze z duchovních, musí být volbou pověřeni rovněž duchovními, jinak je volba neplatná.
- § 3. Volbou pověřeni jsou povinni zachovat právní předpisy o volbě a také, a to k platnosti volby, dodržet podmínky stanovené v pověření k volbě, pokud nejsou v rozporu s právem; podmínky v rozporu s právem se považují za nestanovené.

Kán. 175

Pověření k volbě zaniká a právo volit se vrací k těm, kdo volbou pověřili:

1. odvoláním pověření se strany sboru nebo společenství, jestliže se ve věci ještě nejednalo;
2. nesplněním některé podmínky stanovené ve volebním pověření;
3. skončením volby, která byla neplatná.

Kán. 176

Pokud právo nebo stanovy neurčují jinak, považuje se za zvoleného a předsedajícím sboru nebo společenství vyhlásí za zvoleného toho, kdo obdržel požadovaný počet hlasu podle kán. 119, odst. 1.

Kán. 177

- § 1. Zvolení je nutno bez průtahů oznámit zvolenému, který je povinen do osmi dnů užitečného času od obdržení zprávy oznámit předsedajícímu sboru nebo společenství, zda zvolení přijímá nebo ne; jinak je volba neúčinná.
- § 2. Jestliže zvolený nepřijal, ztrácí veškerá práva z volby a tato práva se neobnoví, jestliže později zvolení přijme, může však být znovu zvolen; sbor nebo společenství je povinno provést novou volbu během měsíce ode dne, kdy se doví, že zvolení nebylo přijato.

Kán. 178

Zvolený plným právem a ihned obdrží úřad přijetím volby, která nevyžaduje potvrzení, v ostatních případech získává pouze právo na úřad.

Kán. 179

§ 1. Jestliže volba vyžaduje potvrzení, je zvolený povinen do osmi dnů užitečného času od přijetí volby vyžádat si potvrzení volby od příslušného představeného, buď sám, nebo prostřednictvím jiného; jinak ztrácí všechna práva, pokud neprokáže, že mu ve vyžádání potvrzení zabránila spravedlivá překážka.

§ 2. Jestliže příslušný představený uznal zvoleného za vhodného podle kán. 149, § 1, a jestliže volba byla provedena podle práva, musí zvoleného potvrdit.

§ 3. Potvrzení musí být dáno písemně.

§ 4. Zvolenému není dovoleno, dříve než obdržel potvrzení volby, se vměšovat ve věcech duchovních nebo hmotných do správy úřadu, a jednání, které konal, je neplatné.

§ 5. Sdělením potvrzení volby získává zvolený úřad plným právem, pokud právo nestanoví jinak.

Kán.180

§ 1. Jestliže zvolení osoby, kterou voliči považují za vhodnější a již dávají přednost, brání kanonická překážka, která může být a bývá dispenzována, mohou tu osobu svými hlasy pro tento úřad volebně vyprosit, pokud právo nestanoví jinak.

§ 2. Volbou pověření mohou použít volební prosby jen v případech, že byla uvedena v pověření k volbě.

Kán.181

§ 1. K platnosti volební prosby se vyžaduje nejméně dvoutřetinová většina hlasu.

§ 2. Hlas ve prospěch volební prosby musí být vyjádřen slovy: "volbou prosím" nebo "postuluji" nebo rovnocennými; vyjádření "volím nebo volebně prosím" nebo "volím nebo postuluji" nebo rovnocenná jsou platná pro volbu, jestliže překážka není; jestliže je, platí pro volební prosbu.

Kán.182

§ 1. Volební prosbu musí předsedající zaslat do osmi dnů užitečného času příslušnému představenému, který je oprávněn volbu potvrdit a udělit dispenz od překážky nebo, jestliže není k dispenzi oprávněn, vyžádat ji od vyššího představeného; jestliže volba nevyžaduje potvrzení, je nutno zaslat volební prosbu příslušnému představenému za účelem udělení dispenze.

§ 2. Jestliže v předepsané lhůtě nebyla volební prosba zaslána, je tím samým neplatná a sbor nebo společenství je pro tento případ zbaven práva volit nebo použít volební prosby, pokud se neprokáže, že předsedajícímu zabránila v odeslání spravedlivá překážka nebo že na základě podvodu nebo nedbalosti včas nezaslal volební prosbu.

§ 3. Volební prosbou nenabývá osoba, která je jejím předmětem, žádného práva; příslušný představený není povinen ji vyřídit kladně.

§ 4. Pouze se souhlasem příslušného představeného mohou voliči odvolat volební prosbu, která mu byla předložena.

Kán.183

§ 1. Jestliže příslušný představený zamítne volební prosbu, vrací se právo volit sboru nebo společenství.

§ 2. Kladné vyřízení volební prosby se sdělí osobě, o kterou se volební prosbou jednalo, a tato je povinna odpovědět podle kán. 177, § 1.

§ 3. Přijetím kladně vyřízené volební prosby nabývá osoba ihned úřadu plným právem.

Kán. 303

Názvem „třetí řády“ nebo jiným vhodným pojmenováním se označují sdružení, jejichž členové žijí ve světě apoštolátním životem a usilují o křesťanskou dokonalost podle ducha některého řeholního společenství pod vyšším vedením téhož společenství.

Kán. 311

Členové společností zasvěceného života, kteří jsou v čele nebo pomáhají sdružením, která jsou spojena s jejich společenstvím, dbají, aby sdružení pomáhala diecézní apoštolátní činnosti pod řízením místního ordináře ve spolupráci se sdruženími, která jsou v diecézi určena k apoštolátu.

Kán. 312

§ 1. Ke zřízení veřejného sdružení jsou příslušní tito představení: 1. Apoštolský stolec pro celocírkevní nebo mezinárodní sdružení; 2. Biskupská konference na svém území pro národní sdružení, která jsou ze svého zřízení určena k činnosti v celém národě; 3. diecézní biskup pro své území, ne však administrátor diecéze, pro diecézní sdružení, s výjimkou těch sdružení, k jejichž zřízení vyhradilo papežské privilegium právo jiným osobám.

§ 2. Písemný souhlas diecézního biskupa se vyžaduje k platnému zřízení sdružení nebo jeho složky v diecézi, a to i když se zřizuje na základě papežského privilegia; souhlas, který udělil diecézní biskup ke zřízení domu řeholní společnosti, platí zároveň i pro zřízení sdružení, které patří k této společnosti, a to buď v téměř domě, nebo při kostele s tímto domem spojeném.

Kán. 315

Veřejná sdružení mohou ze svého podnětu vykonávat činnost, odpovídající jejich vlastnímu charakteru, přičemž se řídí stanovami a podléhají vyššímu řízení církevním představeným podle kán. 312, § 1.

Kán. 315

§ 1. Do veřejného sdružení nemůže být platně přijata osoba, která veřejně odpadla od katolické víry nebo od církevního společenství anebo byla potrestána exkomunikací, která jí byla přímo uložena nebo byla úředně prohlášena.

§ 2. Osoby, které se zákonně staly členy a vztahuje se na ne skutkový děj § 1, se po předchozím napomenutí vyloučí ze sdružení podle stanov, při zachování práva na správný odvolání k církevnímu představenému, uvedenému v kán. 312, § 1.

Kán. 317

§ 1. Pokud není ve stanovách uvedeno jinak, přísluší církevnímu představenému podle kán. 312, § 1, aby potvrdil představitele veřejného sdružení, který byl sdružením zvolen, nebo ustanovil navrženého nebo na základě vlastního práva ho jmenoval; kaplana nebo duchovního rádce jmenuje též církevní představený po projednání s představenstvem sdružení, pokud je to vhodné.

§ 2. Ustanovení § 1 platí i pro sdružení zřízená členy řeholních společností na základě papežského privilegia jinde než při vlastních kostelích nebo domech; ve sdruženích zřízených členy řeholních společností při vlastním kostele nebo domě přísluší jmenování nebo potvrzování představitele a kaplana podle stanov představenému společnosti.

§ 3. Ve sdruženích, která nejsou duchovenská, smí úřad představitele zastávat laik; kaplanovi nebo duchovnímu rádcovi se tento úřad neuděluje, pokud stanov neurčují jinak.

§ 4. Ve veřejných sdruženích věřících, která jsou určena přímo k apoštolátu, nesmějí být představiteli osoby, které zastávají vedoucí funkci v politických stranách.

Kán. 319

§ 1. Zákonně zřízené veřejné sdružení spravuje, pokud není stanoveno jinak, podle stanov majetek, který má v držení, pod vyšším řízením církevního představeného podle kán. 312, § 1, jemuž je každoročně povinno předložit vyúčtování správy.

§ 2. Rovněž je povinno témuž představenému předložit pravdivé vyúčtování využití darů a sbírek, které získalo.

Kán. 328

Osoby, které jsou v čele sdružení křesťanů laiků, včetně těch sdružení, která byla zřízena na základě papežského privilegia, dbají, aby jejich sdružení spolupracovala s jinými sdruženími křesťanů tam, kde je to vhodné, a aby ráda napomáhala různé křesťanské činnosti, hlavně vykonávané na stejném území.

Kán. 329

Představitelé sdružení křesťanů laiků dbají, aby členové sdružení byli náležitě vzděláni pro výkon vlastního apoštolátu křesťanů laiků.

VYBRANÉ ČLÁNKY Z LCO

1. ZÁKLADNÍ ÚSTAVA

(CONSTITUTIO FUNDAMENTALIS)

§ I. - Úkol Řádu vyjádřil papež Honorius III. v listě svatému Dominikovi a jeho bratřím těmito slovy: „Ten, který obohacuje svou církev stále novým potomstvem,⁸⁹ chtěl připodobnit tuto poslední dobu dobám dřívějším a šířit katolickou víru. Proto vám vnukl zbožnou touhu, abyste si zvolili chudobu a přijali řeholní život, věnovali se hlásání Božího slova a po celém světě zvěstovali jméno našeho Pána Ježíše Krista.“⁹⁰

§ II. - Řád bratří Kazatelů, založený svatým Dominikem, je si totiž „od počátku vědom, že byl založen zvláště pro kázání a pro spásu duší“.⁹¹ Ať se tedy naši bratři podle příkazu zakladatele „chovají všude počestně a zbožně jako muži, kteří si přejí pečovat o spásu svou a o spásu jiných, jako muži evangelia, kteří jdou ve stopách svého Spasitele a mluví s Bohem nebo o Bohu buď sami u sebe, nebo s bližními“.⁹²

§ III. - Abychom se zdokonalovali tímto následováním Krista v lásce k Bohu a k bližnímu, jsme profesí přijati do našeho Řádu a zcela zasvěceni Bohu. Novým způsobem se oddáváme cele církvi a k neztenčenému „hlásání Božího slova jsme cele určeni“.⁹³

§ IV. - Máme účast na poslání apoštolů a bereme na sebe i způsob jejich života, jak ho chápal svatý Dominik. Jednomyslně žijeme společným životem, věrně zachováváme sliby evangelijních rad, se zanicením konáme společnou liturgii, zejména eucharistii a božské oficum, i vnitřní modlitbu, ustavičně studujeme a vytrváváme v řeholní observanci. To všechno přispívá nejen k Boží slávě a k našemu posvěcení, ale také to přímo slouží spásě lidí. Tyto prvky totiž svorně připravují na kázání a podněcují k němu, ovlivňují ho a zase naopak jsou jím ovlivňovány. Jsou-li tyto prvky mezi sebou pevně spojeny, harmonicky vyváženy a přispívá-li každý z nich k plodnosti ostatních prvků, vytvářejí tak ve své syntéze vlastní život Řádu, život v plném smyslu apoštolský, v němž mají kázání a nauka vycházet z překypující kontemplace.

§ V. - Kněžským svěcením jsme se stali spolupracovníky biskupů. Naší vlastní povinností je úkol prorocký. Se zřetelem na podmínky lidí, doby a místa hlásáme všude slovem i příkladem radostnou zvěst Ježíše Krista. Tak máme vzbuzovat víru nebo hlouběji utvářet celý život k budování Kristova těla, což se naplňuje ve svátostech víry.

⁸⁹ Z přímluvy za katechumeny na Velký pátek

⁹⁰ *Honorius III. sv. Dominiku*, 18. 1. 1221, MOPH (Monumenta Ordinis fratrum Prædicatorum historica) sv. XXV, s. 144.

⁹¹ Prvotní stanovy O.P., úvod

⁹² *Prvotní stanovy O.P.*, část II., hl. 31.

⁹³ *Honorius III. všem církevním prelátům*, dne 4. února 1221. In MOPH, sv. XXV, s. 145.

§ VI. - Podoba Řádu jako řeholního společenství vychází z jeho poslání a z bratrského společenství. Protože služba slova a přisluhování svátostmi víry je úkolem kněží, je náš řád [religio nostra] kněžský. Na jeho poslání mají v mnoha ohledech účast také bratři spolupracovníci, kteří tak zvláštním způsobem realizují obecné kněžství. Pověření kazatelů zcela k hlásání evangelia slovem i skutkem se projevuje i v tom, že jsou slavnou profesí zcela a navždy spojeni s životem a posláním Kristovým.

Řád má všeobecný charakter, neboť je ve spojení s celou církví poslán ke všem národům. K plnění tohoto poslání mu napomáhá exempce⁹⁴ a plná jednota se svou hlavou, magistrem Řádu, k němuž jsou všichni bratři bezprostředně vázáni profesí. Studium a hlásání evangelia totiž vyžadují disponibilitu všech.

Tímto posláním Řádu se zvláštním způsobem potvrzuje a rozvíjí zodpovědnost a osobní milost bratří. Každý bratr má totiž být po ukončení formace považován za zralého muže, neboť učí jiné lidi a bere na sebe v Řádu různé úkoly. Z tohoto důvodu Řád stanoví, aby jeho vlastní zákony nezavazovaly pod hříchem, ale aby je bratři přijímali moudře, „ne jako otroci podrobení zákonu, ale jako svobodní lidé v milosti“.⁹⁵

K dosažení cíle Řádu má představený moc dispenzovat, „když to někdy pokládá za prospěšné, hlavně v tom, co se jeví jako překážka pro studium nebo užitek duší“.⁹⁶

§ VII. - Společenství a všeobecnost našeho řádu určují také jeho řízení. V něm vyniká organická a spořádaná účast všech složek na uskutečňování vlastního cíle Řádu. Řád totiž není omezen na komunitu bratří, ačkoli komunita je základní buňkou, ale rozšiřuje se ve společenství konventů, které tvoří provincii, a ve společenství provincií, z kterých je vytvořen Řád sám. Proto na jeho řízení, které je všeobecné v hlavě, totiž v kapitule a v magistrovi Řádu, mají úměrně účast provincie a konventy s přiměřenou autonomií. V důsledku toho je naše řízení svým způsobem v rukou všech, neboť představení nabývají obvykle svého officia volbou bratří, kterou potvrdí vyšší představený. Kromě toho mají komunity při projednávání důležitých záležitostí mnohonásobně podíl na svém řízení prostřednictvím kapituly nebo rady.

Toto společné řízení je vhodné k rozvoji Řádu a k častému opětovnému rozlišování [recognitio]. Neboť představení, a skrze své zástupce i bratři, se na generálních kapitulách provinciálů a definatorů starají společně, a to se stejným právem a se stejnou svobodou, aby se poslání Řádu dostávalo podpory a aby se Řád sám vhodně obnovoval. Toto ustavičné opětovné rozlišování je nutné nejen pro udržení ducha křesťanského soužití, ale i pro vlastní poslání Řádu, které Řád zavazuje, aby svou přítomnost ve světě přizpůsoboval každé generaci.

⁹⁴ Exempce = vynětí; zde je míněno vynětí z pravomoci biskupa – pozn. red.

⁹⁵ Řehole sv. Augustina, č. 8.

⁹⁶ Prvotní stanovy O.P., úvod.

§ VIII. - Základní úkol Řádu a z něho vyplývající způsob života si zachovávají v každé době svou důležitost v církvi. Ale jak nás poučuje naše tradice, je zvláště důležité jim porozumět a oceňovat je, když nastanou podmínky pro změny a vývoj. Za takových okolností je úmyslem Řádu statečně obnovovat sám sebe a přizpůsobovat se okolnostem, tím že rozlišuje a schvaluje to, co je v přáních lidí dobré a užitečné, a to potom přejímá do nezměnitelného souladu základních prvků svého života.

Tyto prvky se u nás nemohou podstatně změnit a mají určovat formy života a kázání přizpůsobené potřebám církve a lidí.

§ IX. - Dominikánská rodina se sestává z bratří kleriků a spolupracovníků, z mnišek, ze sester, z členů sekulárních institutů a z členů sdružení kněží a laiků. Následující Stanovy a nařízení se však týkají jen bratří, není-li výslovně stanoveno jinak; jejich předpisy sice dbají o nutnou jednotu Řádu, avšak nevylučují nutnou různost podle zákonů samých.

6. – Velmi záleží na jednomyslné účasti všech bratří, aby tak apoštolská součinnost a bratrské společenství přinášely hojnější plody: „Dobro společně ochotně přijímané se rychle a snadno šíří.“⁹⁷ Proto ať se ve všech konventech konají rozhovory o zvelebení apoštolátu a řeholního života.

56. – Ať bratři následují příklad svatého Dominika, který doma i na cestách, ve dne i v noci byl vytrvalý v slavení božského officia i v modlitbě a s velkou zbožností slavil božská tajemství.

98. – Svatý Dominik nesmírně žíznil po spáse všech lidí a národů. Ať bratři vědí, že po jeho příkladu jsou posláni ke všem lidem, skupinám a národům, k věřícím i nevěřícím, a zejména k chudým. Proto mají upřít mysl na hlásání evangelia, ustavení církve mezi pohany a na objasňování a upevnění víry v křesťanském lidu.

141. – Všechny skupiny tvořící dominikánskou rodinu (srov. č. 1 § IX) mají účast na společném povolání a slouží svým jedinečným způsobem poslání Řádu ve světě.

142. – Mnišky Řádu podle úmyslu svatého Dominika svým kontemplativním řeholním životem jsou zcela volné pro vztah s Bohem. Z něho je živěn apoštolský život bratří i jiných skupin dominikánské rodiny, zatímco mnišky vydávají svědectví modlitby, mlčení a pokání.

143. – Úzké vnitřní duchovní společenství mnišek s bratřími se opírá také o pouto právní, jímž jsou mnišky spojeny s Řádem způsobem určeným v jejich stanovách.

144. – (Kongregační) sestry, proniknuté duchem a horlivostí svatého Dominika, vydávají svědectví evangeliu slovem i skutkem. Jsou spojeny důvěrným společenstvím s bratřími k budování Božího lidu.

145. – Proto ať bratři a sestry spolupracují ruku v ruce a mají společný apoštolský plán.

⁹⁷ HUMBERT DE ROMANIS, *Expositio Regulæ*, XVI. In *Opera de vita regulari* (ed. Berthier I, s. 72).

146. – Ať naši představení poskytují s bratrskou starostlivostí mniškám a sestřám všemožnou pomoc. Bratři pak ať jim podle pokynů představených ochotně slouží v oblasti nauky, svátostí a pastorače.

147. – Členky sekulárních institutů přidružených k Řádu slibují zachovávat evangelijní rady ve světě podle ducha svatého Dominika.

148. – Bratři ať pomáhají členkám k dokonalosti a institutům ke vzrůstu. Ať s nimi bratrsky spolupracují, aby byly s to plodně apoštolovat ve světě.

149. – § I. - Laická sdružení našeho Řádu jsou sdruženími laiků, kteří se zvláštním Božím darem spojili v apoštolském duchu svatého Dominika a usilují o spásu svou a jiných lidí životem podle evangelijních rad způsobem, který Řád pro jejich světský stav přizpůsobil a řádně schválil.

§ II. - Ať existují i sdružení kněží, kteří by se snažili upravit svůj život a svou službu podle ducha svatého Dominika.

150. – Ať se bratři snaží co nejvíc tato sdružení podporovat a oboustranně s nimi spolupracovat, aby Řád mohl plněji vykonávat svou službu na různých polích jak

151. – Struktura a řízení sdružení jsou určeny v jejich pravidlech.

152. – Další sdružení či bratrstva připojená k Řádu napomáhají k obnově křesťanského života v Božím lidu, slouží duchovnímu dobru věřících a zároveň spolupracují s Řádem v některé specifické oblasti apoštolátu (srov. přílohu č. 4).

153. – Proto ať se bratři snaží zvelebovat řádová sdružení či bratrstva, zejména Nejsvětějšího Jména Ježíš a posvátného růžence, a rovněž i ostatní naše sdružení, se zřetelem na místní a dobové okolnosti, aby byla užitečná věřícím. Pokud jde o jejich strukturu a řízení, ať se zachovají jejich statuty.

297-bis. – Výsledek projednávání záležitosti má právní závaznost, je-li přítomna většina těch, kteří mají být svoláni, a souhlasí-li s ním absolutní většina přítomných. Absolutní většina je to, co přesahuje polovinu součtu hlasů, přičemž se do součtu nepočítají hlasy neplatné a hlasy těch, kteří se zdrželi hlasování.

449. – § I. - Je vyloučeno dát se zastupovat při hlasování. Platně mohou hlasovat jen přítomní voliči.

§ II. - Každá volba se děje skrutiniem neboli tajnými hlasy napsanými na lístcích, a to samotnými voliči. Naše právo vylučuje volbu dohodou [per compromissum].⁹⁸

§ III. - K platnosti hlasu se vyžaduje, aby byl svobodný, tajný, určitý, jistý a bezvýhradný (srov. CIC kán. 172 § 1).

§ IV. - Podle našeho práva nemůže nikdo dát platně hlas sám sobě.

⁹⁸ Volba *per compromissum* znamená, že sbor voličů na základě své dohody přenesse právo volby na jmenovitě určenou skupinu či jednoho jmenovitě určeného, kteří na základě jejich pověření (t. j. per compromissum) zvolí (či vyvolí) osobu, na niž se pak pohlíží, jako by ji zvolil prvotní sbor voličů [pozn. red.]

450. – § I. - Když je hlasování právoplatně vykonáno, ať se pokládá za zvoleného bratr, který obdržel absolutní většinu hlasů, nepočítaje v to hlasy neplatné (srov. č. 297-bis – pozn. red.).

§ II. - K dosažení této většiny se může konat více skrutinií. Ale není-li předepsáno jinak, končí volba třetím skrutiniem, při němž už stačí relativní většina.

§ III. - Při skrutiniu, kterým končí volba a při kterém stačí relativní většina, ať se v případě rovnosti hlasů pokládá za zvoleného ten, který je déle v Řádu.

§ IV. - Jde-li o postulaci, vyžadují se vždy alespoň dvě třetiny hlasů (srov. CIC kán. 181 § 1 a LCO č. 297-bis). V případech, kdy v posledním hlasování mohou být podle našich zákonů navrženi pouze dva, z nichž jeden má být postulován, ale nedostal dvě třetiny hlasů, má být pokládán za zvoleného ten druhý.

3. Řádový oděv

(LCO č. 50)

Tunika hábitu, vpředu i vzadu sešitá, ať nesahá níže než po kotníky včetně. Kapa ať je o čtyři prsty kratší než tunika a škapulíř o něco kratší než kapa. Škapulíř ať je tak široký, aby zakrýval šev spojující rukávy s tunikou.

Otvor kapuce – bílé i černé – ať je nanejvýš o dlaň delší než obličej. Přední část ať nepadá pod hrudní kost, zadní ať nepadá víc než o čtyři prsty pod opasek, ani postranní díly ať nevisí z ramen níže než do poloviny ramenní kosti.

VZORY LISTIN

Zde uvedené vzory se týkají pouze listin vydávaných LS. Podobu ostatních listin (např. zřízení MS) si určují jejich vydavatelé. Vydávané listiny se mohou v detailech lišit od těchto vzorů, ale vždy musí být zachována obsahová stránka včetně všech uvedených údajů. Elektronická verze je k dispozici na internetových stránkách.

Návrh na zrušení MS

34. Návrh na zrušení MS podává provinciálovi provinční moderátor se souhlasem provinční rady. Součástí návrhu je jeho zdůvodnění. Provinciál může zrušit MS i bez tohoto návrhu, ale vždy až po konzultaci s provinčním moderátorem a provinčním promotorem.

35. Důvod pro zrušení MS může být následující:

- počet jeho členů je po tři roky menší než 3;
- MS neplní své závazky vyplývající ze Stanov a Směrnic; zejména závazky týkající se společných setkání, novicmistra, účasti na kapitule a setkání formátorů (srov. Stanovy č. 3, 8, 9 a 15 a Směrnice č. 8, 9 § 1, 10, 28, 29 písm. d) a 52).

Fr. N N

Provinciál České dominikánské provincie

Husova 234/8, 110 00 Praha 1 - Staré Město

NÁVRH NA ZRUŠENÍ

..... [celý název MS]

Vážený o. provinciále,

já bratr/sestra N N, provinční moderátor Laických sdružení sv. Dominika v ČR navrhuji se souhlasem rady provinčního moderátora konané dne ... [datum zasedání] ... v ... [místo zasedání] ...) podle čl. 33. a 34. Partikulárních směrnic Laických sdružení sv. Dominika zrušení ... [celý název MS] ...

Důvodem ke zrušení MS je skutečnost, že počet jeho členů je od ... [datum] ... menší než 3.

nebo

Důvodem ke zrušení MS je skutečnost, že neplní své závazky vyplývající ze Stanov a Směrnic; zejména ... [důvody pro zrušení] ...

Zbývající členové MS budou přijati do ...[celý název MS] ...

V dne

N N

provinční moderátor LSSD

Svolávací listina provinční kapituly

52. § 1 Provinční kapitulu svolává a řídí provinční moderátor. Nemůže-li tak učinit, zastupuje jej jeho socius. V případě nutnosti může svolat provinční kapitulu provinciál, který rovněž určí, kdo kapitulu bude řídit.

§ 2 Svolání ať je provedeno písemně s udáním data a místa setkání, a to nejpozději 2 měsíce před datem zasedání. Pozvánka ať je zaslána všem představeným MS v rámci provincie a členům provinční kapituly ex officio (srov. Směrnice č. 50).

Všem představeným MS,

sociovi, členům rady a asistentům provinčního moderátora,

a všem členům laické provincie.

Řádnou (*nebo mimořádnou*) provinční kapitulu Laických sdružení sv. Dominika budeme slavit v ... [místo konání] ... od do ...

(*možno doplnit podrobnější informace o místě konání, ubytování apod.*)

Program provinční kapituly daný čl. 55 Partikulárních směrnic bude následující:

- Projednání činnosti provinčního moderátora a rady provinčního moderátora za uplynulé období
- Volba provinčního moderátora
- Volba členů rady provinčního moderátora
- Projednání zaslanych návrhů, především týkajících se úpravy partikulárních směrnic a programu noviciátní a stálé formace
- Stanovení výše kontribucí a jejich splatnosti a stanovení finančních limitů pro jednotlivé oficiály
- Stanovení apoštolských cílů a úkolů LS a stanovení úkolů pro provinčního moderátora a jeho radu na následující období
- Stanovení prostředků pro šíření oficiálních informací a zajišťování kontaktu provinční rady s místními sdruženími
(*možno doplnit další body k projednání*)

Protože účast zástupců všech MS přispívá k dobru nejen místních sdružení, ale i celé dominikánské rodiny, vyzývám představené jednotlivých MS, aby splnili svou povinnost a v souladu s čl. 49 Partikulárních směrnic se zúčastnili kapituly buď sami, nebo prostřednictvím svého jmenovaného zástupce. Zároveň je žádám, aby podklady pro kapitulu projednali ve svých MS, zvláště pak s novicmistry a řádovými asistenty.

Všechny členy LS vyzývám k modlitbám za dominikánskou rodinu a za zdárné jednání Provinční kapituly. Své návrhy k projednání můžete podávat prostřednictvím svých zástupců nebo přímo provinčnímu moderátorovi.

V dne

N N

provinční moderátor LSSD

Pověřovací list delegáta na provinční kapitule

Laická sdružení sv. Dominika

Místní sdružení [celý název MS]

POVĚŘOVACÍ LIST DELEGÁTA NA PROVINČNÍ KAPITULE
slavené v ... [místo konání] ... od do ...

Já, níže podepsaný/á N N, představený/á místního sdružení ... [celý název MS] ..., pověřuji bratra/sestru

N N,

z místního sdružení [celý název MS],

aby mne zastupoval/a na provinční kapitule uvedené v záhlaví tohoto listu a deleguji mu/jí na dobu konání kapituly všechny své pravomoci potřebné k mému zastupování.

V dne

N N
Představený MS

Zápis o volbě představeného MS

Laická sdružení sv. Dominika

Místní sdružení [celý název MS]

ZÁPIS O VOLBĚ PŘEDSTAVENÉHO MÍSTNÍHO SDRUŽENÍ

konané dne ... [datum volby] ... v ... [místo volby] ...

Vzhledem k tomu, že skončilo volební období představeného (*příp. nahradit jiným důvodem, např. rezignací rady*), svolal jsem já, bratr/sestra *NN*, předseda volby, v předepsané lhůtě písemně všechny voliče k volbě. Volby jsme vykonali podle Stanov a Partikulárních směrnic Laických sdružení sv. Dominika.

předseda volby: *NN*

1. sčítatel: *NN*

zapisovatel: *NN*

2. sčítatel: *NN*

Počet oprávněných voličů:

Počet přítomných voličů:

V(-e) skrutiniu byl(a) představeným(-nou) MS zvolen bratr (sestra):

.....

Vyjádření zvoleného(-né):

Přijímám – nepřijímám oficium představené(ho) MS [podpis]

V ... [místo volby] ... dne ... [datum volby] ...

předseda volby [podpis]

1. sčítatel [podpis]

zapisovatel [podpis]

2. sčítatel [podpis]

K zápisu se připojí Přehled odevzdaných hlasů (viz str. 94) pro hlasování o návrhu i pro volbu samotnou.

Zápis o volbě rady MS

Laická sdružení sv. Dominika

Místní sdružení [celý název MS]

ZÁPIS O VOLBĚ RADY MÍSTNÍHO SDRUŽENÍ

konané dne ... [datum volby] ... v ... [místo volby] ...

Vzhledem k tomu, že skončilo volební období rady (*příp. nahradit jiným důvodem, např. rezignací rady*), svolal jsem já, bratr/sestra *N N*, předseda volby, v předepsané lhůtě písemně všechny voliče k volbě. Volby jsme vykonali podle Stanov a Partikulárních směrnic Laických sdružení sv. Dominika.

předseda volby: *N N*1. sčítatel: *N N*zapisovatel: *N N*2. sčítatel: *N N*

počet oprávněných voličů:

počet přítomných voličů:

Sdružení odhlasovalo, že rada bude mít členy/členů.

V(-e) skrutiniu byli zvoleni tito členové rady:

1.
2.
3.
4.

Vyjádření zvolených:⁹⁹

1. Přijímám – nepřijímám oficium člena MS [podpis]
2. Přijímám – nepřijímám oficium člena MS [podpis]
3. Přijímám – nepřijímám oficium člena MS [podpis]
4. Přijímám – nepřijímám oficium člena MS [podpis]

V ... [místo volby] ... dne ... [datum volby] ...

předseda volby [podpis]

1. sčítatel [podpis]

zapisovatel [podpis]

2. sčítatel [podpis]

*K zápisu se připojí Přehled odevzdaných hlasů (viz str. 94)*⁹⁹ Upraví se podle počtu volených členů rady MS

Zápis o převedení pravomocí rady na MS

Laická sdružení sv. Dominika

Místní sdružení [celý název MS]

HLASOVÁNÍ O NÁVRHU NA ZASTUPOVÁNÍ RADY CELÝM MS¹⁰⁰

podle čl. 38 Partikulárních směrnic Laických sdružení sv. Dominika

předseda volby: *N N*

1. sčítatel: *N N*

zapisovatel: *N N*

2. sčítatel: *N N*

Počet oprávněných voličů:

Počet přítomných voličů:

Pro návrh [počet]

Proti návrhu[počet].....

Návrh byl – nebyl přijat.

V ... [místo volby] ... dne ... [datum volby] ...

předseda volby [podpis]

1. sčítatel[podpis]

zapisovatel [podpis]

2. sčítatel[podpis]

K zápisu se připojí Přehled odevzdaných hlasů (viz str. 94) pro hlasování o návrhu i pro volbu samotnou.

¹⁰⁰ Pokud k hlasování došlo při některé minulé volbě a nebyl podán podnět na změnu, nahradí se odstavec pouze odkazem na daný zápis: Rozhodnutím MS ze dne zastává podle čl. 38 Partikulárních směrnic Laických sdružení sv. Dominika funkci rady MS celé sdružení.

Přehled odevzdaných hlasů**1. skrutinium**

Počet platných hlasů:

Kandidát..... počet hlasů

.....

.....

.....

.....

2. skrutinium

Počet platných hlasů:

Kandidát..... počet hlasů

.....

.....

.....

.....

3. skrutinium

Počet platných hlasů:

Kandidát..... počet hlasů

.....

.....

.....

.....

Za zvoleného se pokládá ten, který obdržel nadpoloviční většinu platných hlasů (nepočítají se hlasy neplatné a hlasy těch, kteří se zdrželi hlasování).

V ... [místo volby] ... dne ... [datum volby] ...

předseda volby..... [podpis]

1. sčítatel.....[podpis]

zapisovatel [podpis]

2. sčítatel.....[podpis]

Jmenování a odvolání socia/ekonoma/asistenta

61. Provinční moderátor zejména:

g) Jmenuje a odvolává svého socia z řad řádných členů LS a je zodpovědný za jeho činnost. Ustanovení socia podléhá souhlasu rady provinčního moderátora. Jmenování a odvolání ať se děje písemně a je platné dnem vyhlášení.

h) Jmenuje a odvolává ekonoma LS z řad řádných členů LS a je zodpovědný za jeho činnost. Ustanovení ekonoma LS podléhá souhlasu rady provinčního moderátora. Jmenování a odvolání ať se děje písemně a je platné dnem vyhlášení.

i) Má právo jmenovat asistenty, kteří mu pomáhají ve vykonávání officia v jednotlivých vymezených oblastech, a je zodpovědný za jejich činnost. Ke jmenování není třeba souhlasu jeho rady. Jmenování a odvolání ať se děje písemně a je platné dnem vyhlášení.

Laická sdružení sv. Dominika
Husova 234/8, 110 00 Praha 1 - Staré Město
IČ: 00408387

LISTINA O JMENOVÁNÍ
SOCIA PROVINČNÍHO MODERÁTORA

Já, bratr/sestra N N, provinční moderátor Laických sdružení sv. Dominika v ČR, pro dobro Laických sdružení a celé dominikánské rodiny jmenuji (se souhlasem rady provinčního moderátora konané dne ... [datum zasedání] ... v ... [místo zasedání] ...) podle čl. 57. Partikulárních směrnic Laických sdružení sv. Dominika tebe, bratra/sestru

N N,
sociem provinčního moderátora,

abys mi dle čl. 63 Partikulárních směrnic Laických sdružení sv. Dominika pomáhal/a ve výkonu mého officia, zastupoval/a mě v nemoci či nepřítomnosti a v případě, že předčasně ukončím své officium, svolal/a nové volby a zastupoval/a celé sdružení do té doby, než bude zvolen nový provinční moderátor.

K této službě Ti vyprošuji Boží požehnání a těším se na spolupráci.

V dne

N N
provinční moderátor LSSD

Obdobný list se použije pro jmenování ekonoma Laických sdružení, případně asistentů, kde se vypustí část o souhlasu rady provinčního moderátora.

Laická sdružení sv. Dominika
Husova 234/8, 110 00 Praha 1 - Staré Město
IČ: 00408387

LISTINA O ODVOLÁNÍ
SOCIA PROVINČNÍHO MODERÁTORA

Já, bratr/sestra N N, provinční moderátor Laických sdružení sv. Dominika v ČR, odvolávám (po projednání s radou provinčního moderátora konané dne ... [datum zasedání] ... v ... [místo zasedání] ...) podle čl. 57. Partikulárních směrnic Laických sdružení sv. Dominika tebe, bratra/sestru

N N,
z oficia socia provinčního moderátora,

z důvodu ... [důvod odvolání] ...

Děkuji ti za veškerou službu, kterou jsi k dobru Laických sdružení během svého officia vykonal a do budoucna ti vyprošuji Boží požehnání.

V dne

N N
provinční moderátor LSSD

Obdobný list se použije pro odvolání ekonoma Laických sdružení, případně asistentů. Odvolání je možné provést bez souhlasu rady. Pokud se na zasedání rady projednává, uvede se tato skutečnost v odvolací listině.

OBŘADY PŘIJETÍ KANDIDÁTA A SLOŽENÍ SLIBU

Texty pro obřady spojené s přijetím kandidáta a složením slibu zde uvedené jsou převzaty z *Proprium Ordinis Prædicatorum IV*.¹⁰¹ Rozšířený výběr částí dokumentu a úplné latinské znění je uvedeno na str. 99.¹⁰²

PROPRIUM ŘÁDU KAZATELŮ

IV – RITUÁL

ČÁST TŘETÍ

Přijetí a slib Laických sdružení sv. Dominika

Předmluva

Zde se předkládá obřad slibu týkající se kněžských a laických sdružení a sdružení mladých přidružených k řádu (viz níže č. 2) s přihlédnutím k připomínkám navrženým národními radami laických sdružení a potvrzeným řádovými autoritami a k předloženým verzím od liturgických komisí v jednotlivých regionech.

Výrazně odlišně oproti jiným částem Rituálu, jsou v této části uvedeny paragrafy 1 – 8 „Všeobecného úvodu“, které stručně popisují řádovou liturgii, jakož i vlastní povahu evangelijního života v dominikánské tradici. Zbylé odstavce jsou vynechány, aby se jasněji ukázalo, že laici nejsou „řeholníci ve světě“, ale spíše věřící laici, kteří připojením k řádu skrze přijetí evangelijního života přizpůsobeného jejich stavu ve světě, mají účast na charismatu sv. Dominika.

¹⁰¹ *Proprium Ordinis Prædicatorum IV*, Rituale, Professionis Ritus ad mentem novi iuris liturgici instauratus auctoritate Rev.mi Patris Fr. Timothei Radcliffe, eiusdem Ordinis Magistri exaratus eiusque iussu editus, ex editione typicæ, Romæ 1999; Pars tertia: Ordo Receptionis et Professionis in Fraternalibus S. Dominici.

¹⁰² RFL (*Regula fraternalitatum Laicalium sancti Dominici*) v poznámkách pod čarou označuje *Stanovy LS*, analogicky RFS pro Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika. Původní označení bylo zachováno z důvodu vazeb na latinský originál.

HLAVA I.

OBŘAD PŘIJÍMÁNÍ KANDIDÁTŮ DO LAICKÝCH SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

1. PŘIJÍMÁNÍ LAIKŮ A KLERIKŮ¹⁰³ ŽIJÍCÍCH VE SVĚTĚ do řádu Kazatelů a do sdružení sv. Dominika¹⁰⁴ podle starobylého zvyku¹⁰⁵ probíhá podle tradice jako iniciační obřad. Proto je jejich „obláčka“ počátkem roční zkoušky, kterou je třeba vykonat, je „znamením“ přijetí do řádu a přijetí do místního sdružení, ale ještě ne skutečného začlenění do řádu, které se děje slibem.¹⁰⁶

Pro přijímání členů jiných konsociací¹⁰⁷ není na překážku opatřit si jiný způsob přijímání kandidátů, který by byl pro ně vhodnější, avšak s věrností Základní konstituci dominikánského laikátu (Stanovy, č. 1-7)¹⁰⁸ a s podmínkou, aby přizpůsobení byla v souladu s tímto obřadem, zvláště ohledně textu modliteb.

2. Protože tento formulář je podobný formulářům jiných společenství dominikánské rodiny, je žádoucí, aby i laická sdružení sv. Dominika užívala opravdu posvátného¹⁰⁹ obřadu a aby přijetí jejich členů nebylo bez vlastního církevního znamení a neomezilo se jen na pouhé zapsání. Tato církevní dimenze nebo ratio se totiž jeví jako zcela nezbytná, aby byl objasněn křesťnův charakter této formy evangelijního života a byl jasněji ukázán samotným laikům a jiným členům sdružení připojeným k řádu sv. Dominika.

3. V den, kdy jsou věřící laici nebo klerici přijímáni do sdružení sv. Dominika a začíná jejich roční zkouška, je jim poskytnut vlastní obřad, aby je pronikla Boží milost a byl vyjádřen jejich „způsob“ následování Krista v dominikánské rodině.

¹⁰³ O kněžích a jáhnech viz níže.

¹⁰⁴ Z různých společenství, z nichž se skládá dominikánská rodina (srov. LCO 1, *Const. fund.*, §IX), toto označení zahrnuje:

a) Laická sdružení sv. Dominika nebo asociace laiků obojího pohlaví, o něž se zde hlavně jedná, kteří se zvláštním Božím darem spojili v apoštolském duchu svatého Dominika a „usilují o spásu svou a jiných lidí“ životem podle evangelních rad způsobem, který řád pro jejich světský stav přizpůsobil a řádně schválil“ (LCO 149, §1);

b) Sdružení kleriků nebo asociace kleriků „kteří se snaží upravit svůj život a svou službu podle ducha svatého Dominika“ (LCO 149, §2; srov. *Declar. gen.*, 5, ASOP, 95, 1987, s. 88);

c) Jiná sdružení laiků, zvláště mládeže, která se mezi sebou velmi různí, „žijí podle ducha sv. Dominika“ a řídí se vlastními statuty, ale přece jsou v souladu se „základní konstitucí [laiků sv. Dominika (RFL, 1-7)]“ (srov. ACG 1986, 85; 87-89). Obřad přijetí je pro všechny stejný, pokud neexistuje zvláštní pro jednotlivé skupiny.

¹⁰⁵ Všechny prvky tohoto obřadu totiž pocházejí z *Regula Fratrum et Sororum Ordinis de Paenitentia Beati Dominici* (=ROPD), již magistr Řádu Kazatelů Munio de Zamora (1285 – 1291) sestavil a v roce 1285 publikoval, a která pak byla schválena Innocencem VII. dne 26. června 1405. Viz „Intr. gen.“, 44 a DB, kap. XXXIX: *Ordo benedictionis et impositionis scapularis*, s. 462-468.

¹⁰⁶ Srov. RFL, č. 2 a 14; RFS, č. 4 §2. O „profesi“ viz níže, od č. 38.

¹⁰⁷ Viz výše, pozn. 2, c).

¹⁰⁸ Srov. ACG 1986, DD. 87 a 89.

¹⁰⁹ Srov. RFS, 12, §1.

4. Při tomto obřadu přijetí neboli „obláčky“ nejsou dnes kandidáti – laici nebo klerici – oblékáni do řádného hábitu řádu, ale podle místních zvyklostí přijímají malý škapulíř v podobě pro ně určené. Během tohoto obřadu se pro požehnání a odevzdání hábitu používá výhradně takovýto malý škapulíř. Ten může být nahrazen jinými schválenými „znameními“ speciálně žehnanými – medailkou sv. Dominika nebo řádovým křížkem.¹¹⁰ V nich je to, co tato vnější znamení vyjadřují, totiž pevné křestní předsevzetí obléci se v Krista a – s pomocí Panny Marie, Královny milosrdenství a dobrotivé Matky řádu – ukazovat, že v nich žije: proto sami laici nebo klerici „mají účast na apoštolském poslání“ řádu „studiem, modlitbou a kázáním podle vlastního stavu“, „jak ve vlastním duchovním životě, tak ve službě Bohu a bližnímu v církvi“, po příkladu sv. Dominika, sv. Kateřiny Sienské a našich předchůdců.“¹¹¹

5. Všichni, kdo jsou přijati do sdružení sv. Dominika, ať laici nebo klerici, začínají být obřadem obláčky součástí dominikánské rodiny a jsou přičleněni ke komunitě nebo místnímu sdružení „k životu podle ducha sv. Dominika a naplňování charismatu.“¹¹²

6. Aby toho dokonaleji dosáhli, jsou přijati k účasti na všech duchovních dobrech řádu.¹¹³ Kromě toho v den, kdy jsou přijímáni do řádu, mohou kandidáti získat plnomocné odpustky¹¹⁴ za obvyklých podmínek.¹¹⁵

7. Pro vstup do sdružení nebo konsociací svatého Dominika, které jsou součástí dominikánské rodiny, se zachovávají zvláštní normy¹¹⁶ stanovené řádem.

8. Přijímání laiků neboli obláčku „konají (příslušní) zodpovědní laici“ (představený nebo představená), kteří spolu s řeholním asistentem (řádovým bratrem nebo jiným knězem či jáhnem nebo řeholnicí řádu, vybavenými zvláštními pravomocemi) předsedají obřadu, při zachování funkce vlastního úřadu každého z nich.¹¹⁷

Přijímání neboli obláčku kleriků zpravidla provádějí řeholní představení nebo jejich delegáti, speciálně pro ně ustanovení.¹¹⁸ Co je totiž v tomto obřadu řečeno o předsedajícím nebo zodpovědném, lze vztáhnout na přestaveného nebo představenou nebo na řádového bratra či jeho delegáta při přijímání kleriků,¹¹⁹ co se říká o celebrantovi, lze vztáhnout na řádového asistenta nebo asistentku.

¹¹⁰ Srov. DB, 1209, s. 462.

¹¹¹ Srov. RFL, 5 a 4; RFS, *Proemium* a 1-3.6, §9.

¹¹² Srov. RFL, 2 a 3; RFS 12, §L.

¹¹³ Z indultu Pia VII., 6. července 1806: ACG 1932, *Const.*, 236, 1.

¹¹⁴ Srov. Dekret Apoštolské Penitenciárie z 25. října 1967, ASOP 76, 1968, s. 579.

¹¹⁵ To jsou: přijetí svátosti smíření, přijetí eucharistie, modlitba za papeže a odmítnutí zalíbení ve hříchu, i lehkém (srov. *Const. Apost. Indulgentiarum Doctrina*, Normae, 7).

¹¹⁶ Tyto normy se nachází v *Regula Fraternitatum Sacerdotalium* S. Dominici [schválené Kongregací pro řeholníky a sekulární instituty dne 7. září 1987 „na sedm let“ a prohlášené magistrem řádu (ASOP 95, 1987, s. 199-206) a definitivně potvrzené Kongregací pro instituty zasvěceného života a společností apoštolského života dne 3. prosince 1996 (prot. č. D. 37-1/96)] a v *Regula Fraternitatum Laicalium* S. Dominici [„definitivně“ potvrzené Kongregací pro řeholníky a sekulární instituty 15. ledna 1987 a prohlášené magistrem řádu dne 28. ledna 1987 (ASOP 95, 1987, s. 83-88)]. K nim se připojují zvláštní vymezení generálních kapitul – zejména Avila 1986 (Acta, 85-89) – jakož i statuta různých provincií.

¹¹⁷ Srov. RFL, 16.

¹¹⁸ Srov. RFL, 16; viz též DB, 1208, s. 462.

¹¹⁹ Srov. RFS, 16, §2.

9. Kde je zvykem, je přítomný řádový asistent oblečen do kapy, pokud je řádovým bratrem nebo sestrou, nebo do superpelice a štol, jestliže je jiným jáhnem nebo knězem, jak dovolují předpisy.

10. Obřad přijetí je završen společným slavením, nakolik je to možné.¹²⁰ Může být včleněn do slavení některé z částí liturgie hodin (přednostně ranních chval nebo nešpor), nebo do slavení zvláštní bohoslužby slova, které ukazují povahu nového putování k dokonalosti a objasňují povolání a poslání našeho řádu. Tento obřad se uskutečňuje mimo mši. Je oddělen od obřadů slibů, protože nemá charakter stability, nýbrž povahu zkoušky, jestliže zvláštní okolnosti nebo pastorační důvody nedoporučují jinak.¹²¹

11. O zahájení noviciátu ať se udělá záznam do knihy přijatých, s podpisem jednotlivých noviců a dvou svědků.¹²²

ÚVODNÍ OBŘADY

12. Lid nebo alespoň místní sdružení, a jsou-li přítomni, i členové dominikánské rodiny, zodpovědný laik, který předsedá slavení, a řeholní asistent společně vstoupí za zpěvu vhodného žalmu nebo zpěvu hodícího se ke slavení, nebo hymnu k ranním chválám nebo nešporám, pokud se obřad s nimi spojuje. Po skončení zpěvu celebrant¹²³ říká:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Všichni se žehnají znamením kříže a odpovídají:

Amen.

13. Celebrant potom povzbudí (přítomné) těmito nebo podobnými slovy:

Pán Ježíš, který nás milostivě povolal v Duchu svatém
a nyní ve svém jménu laskavě shromáždil,
ať v nás projeví svou slavnou přítomnost.
A jako našemu otci blaženému Dominikovi,
tak ať i nám udělí pravou a účinnou lásku,
jíž bychom jako jeho praví učedníci
mohli prospět spáse své a druhých.¹²⁴

¹²⁰ Srov. DB, 1208, s. 462.

¹²¹ Srov. výše, „Intr. gen.“, 11.

¹²² Pro evidenci přijatých není třeba vést zvláštní knihu. Vždy je však potřeba zachovat požadavky uvedené v čl. 39 Směrnic (pozn. red.)

¹²³ K rozlišení rolí předsedající, asistent a celebrant srov. Proprium řádu kazatelů, IV – Rituál, část třetí, hlava I, čl. 8

¹²⁴ Srov. Iordanus, n. B.

ŽÁDOST O PŘIJETÍ

14. Poté se předsedající táže kandidátů:

Milovaní bratři (milované sestry), co žádáte?

Všichni kandidáti společně odpovídají:

Abychom pro milosrdenství Boží a vaše¹²⁵
měli účast v dominikánské rodině.

15. Nebo, je-li to vhodné, může žádost předložit jeden za všechny následujícími¹²⁶ nebo podobnými slovy:

Shromáždění Božím milosrdenstvím jsme sem přišli,
abychom zakoušeli setkání s vámi
a bychom po příkladu svatého Dominika, svaté Kateřiny Sienské
a ostatních vašich předchůdců,
kteří osvětlovali život řádu a církve,
sami posilněni bratrským společenstvím,
nejdříve vydávali svědectví své víry
a účinně naslouchali potřebám lidí této doby
a horlivě sloužili pravdě.
Také bychom rozvažovali
o cílech dnešního apoštolátu církve
a zvláštním způsobem vedení
usilovali napomáhat jejich naplnění,
pravým milosrdenstvím vůči vší zjevné úzkosti,
horlivě se snažili hájit svobodu
a špěli ke spravedlnosti a pokoji.

Předsedající odpovídá těmito nebo podobnými slovy:

Milosrdný Bůh ať vás zahrne svou milostí
a božský učitel ať vám udělí hojnost svého Ducha
a útěchu svého pokoje.

Všichni:

Amen.

¹²⁵ Srov. *I Const.*, d. I, c. 13.

¹²⁶ Srov. RFL, 5-6.

16. Tehdy asistent vyzve všechny k modlitbě:

Modleme se.

Všichni se tiše modlí. Pak asistent pokračuje:

Bože, dárce svatého povolání,
který jsi dal církvi služebníka evangelního kázání
blaženého Dominika,
pohlédni laskavě na tyto své služebníky (služebnice),
kteří (které) touží být zahrnuti do služby evangeliu
a žádají o připojení k naší rodině;
dopřej milostivě, aby se jejich bratrská náklonnost
proměnila ve vzájemnou lásku.
Skrze Krista našeho Pána.

Amen.

BOHOSLUŽBA SLOVA

17. Nyní se čtou vhodné texty z Písma svatého (srov. níže Dodatek I¹²⁷) podle výběru kandidátů. Texty ať osvětlují novost života přijatého ve křtu, pouto mezi laickým povoláním a křtem a ostatními iniciačními svátostmi spolu se zpěvy a vhodným responsoriem.

Mohou se použít také jiná vhodná čtení buď z církevních dokumentů nebo z řádových dokumentů nebo z Otců. S ohledem na délku se může vzít pouze jedno čtení, ale má být vybráno z Písma svatého.

18. Po čteních předsedající – nebo asistent, pokud se to jeví jako vhodnější – má s ohledem na přečtené texty krátkou promluvu, která přítomným objasňuje smysl slavení, povahu světského povolání členů sdružení sv. Dominika a jejich apoštolské horlivosti, podle ducha a charismatu sv. Dominika a jejich vlastního stavu.

PŘIJETÍ KANDIDÁTŮ

Otázky

19. Po skončení promluvy předsedající těmito nebo podobnými slovy vyzve kandidáty, aby povstali a vyjádřili svou vůli:

Chcete, pevně rozhodnuti,
věrně kráčet v novosti života
jako muži (ženy) evangelia,
kteří (které) touží přispívat ke spáse své a druhých?¹²⁸

Všichni kandidáti odpovídají:

Chci, s pomocí Boží a vaší.¹²⁹

¹²⁷ Není součástí tohoto vydání Základních dokumentů. – pozn. red.

¹²⁸ Srov. *I Const.*, d. II, c. 31; *LCO*, 1, *Const. fund.*, §II.

¹²⁹ *Directorium XI*, 9, s. 118.

Předsedající:

Chcete s kajícím srdcem přijmout evangelijní život podle apoštolského ducha blaženého Dominika?

Kandidáti:

Chci, s pomocí Boží a vaší.

Předsedající:

Chcete tedy být součástí dominikánské rodiny a žít ve společenství zachováváním řehole svatého Dominika?

Kandidáti:

Chci, s pomocí Boží a vaší.

Tehdy předsedající potvrdí jejich vůli slovy:

Pán ať ve vás dokončí, co začal.¹³⁰

Povstanou a odpovídají:

Amen.

Žehnání škapulíře

20. Pak asistent vstane a požehná škapulíře vztaženýma rukama:

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste,

který jsi vzal na sebe roucho naší smrtelnosti:

snažně prosíme o hojnost tvé nekonečné štědrosti,

abys požehnal ✠ tento druh oděvu,

který naši svatí otcové nařídili nosit jako znamení nevinnosti a svatosti,

aby ti, (ty), kteří (které) ho budou užívat,

si zasloužili obláci tebe,

který žiješ a kraluješ na věky věků.¹³¹

¹³⁰ *I Const.*, d. I, c. 13.

¹³¹ *Eccl. off.*, f. 51 r A: srov. ROPD, III, 9. Tato modlitba žehnání škapulíře byla přijata do prvotních konstitucí do obřadu slibů (srov. *I Const.*, d. I, c. 15), vybrána je ze starobylých monastických rituálů a Kazatelům předána na generální kapitule r. 1236 (srov. MOPH III, s. 8 a G. G. Meersseman, *Regula Fratrum et Sororum Ordinis de Paenitentia Beati Dominici, Fundatoris et Patris Fratrum Ordinis Praedicatorum*, in *Dossier de l'Ordre de la Pénitence au XIIIème siècle* [„Spicilegium Friburgense“, 7], Fribourg 1961, s. 144-156, zvláště s. 145, §9).

Nebo:

Bože, tvůrce a dovršiteli svatosti,
který si voláš k plnosti křesťanského života
a dokonalosti lásky ty,
kdo se narodili z vody a z Ducha svatého,
shlédni milostivě na své služebnice a služebníky,
kteří zbožně přijímají škapulíř našeho řádu,
aby se stávali podobnými obrazu Krista tvého Syna,
a když šťastně dokončí běh svého života,
ať si s pomocí svaté Panny, patronky téhož řádu,
zaslouží vejít do radosti tvého domu.¹³²
Skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

Vkládání škapulíře neboli „obláčka“

21. Potom předsedající vloží škapulíře na kandidáty, pronášející nahlas tato nebo podobná slova:

Přijměte (přijmi) tento škapulíř,
jímž jste (jsi) s pomocí Panny Marie, Matky milosrdenství,
přijati (přijat/a) do dominikánské rodiny
a který vyjadřuje příslušnost k našemu sdružení N;
jednejte (jednej) tedy tak,
abyste (abys) na přímluvu Boží Rodičky
ke slávě Trojice a dobru církve a lidí
v poslední den byli (byl/a) oblečeni (oblečen/a) v Krista
a ukazovali (ukazoval/a) ho v sobě živého.¹³³

Amen.

22. Přistupují pak jednotlivě k předsedajícímu, pokleknou před ním, přijmou škapulíř a políbení pokoje, které je znamením přijetí do řádu a přiřazení do místního sdružení.¹³⁴

Po skončení obláčky asistent pokropí kandidáty společně¹³⁵ svěcenou vodou.

¹³² Srov. DB, 1218, s. 466.

¹³³ Srov. DB, 1219, s. 467.

¹³⁴ Srov. výše, č. 1.

¹³⁵ Srov. ROPD, III, č. 9.

23. Předsedající se obrátí k novým sestřám a bratřím a říká:

Oděni tímto škapulířem našeho řádu
jste přijati do laického sdružení svatého Dominika,
abyste v duchu a podle charismatu tohoto řádu
mohli sloužit Kristu a jeho církvi.
Abychom toho dokonale dosáhli,
já z moci mně propůjčené vás přijímám
k účasti na všech obecných duchovních dobrech
řádu svatého Dominika.¹³⁶

24. Nyní asistent žehná a předává jednotlivým kandidátům předměty, které mohou být užívány místo škapulíře (např. medailka sv. Dominika, křížek nebo jiný znak řádu).¹³⁷

Předání řehole

25. Nyní předsedající, jeví-li se to jako prospěšné, předá jednotlivým kandidátům Stanovy s těmito nebo podobnými slovy:

Přijmi Stanovy naší rodiny,
aby ses, když je budeš věrně zachovávat,
stával(a) plněji učedníkem Krista
a moudře svítil(a) lidem,
aby viděli tvé dobré skutky
a oslavovali Otce, který je v nebi.¹³⁸

Kandidát (kandidátka) odpovídá:

Amen.

Přímluvy

26. Následují přímluvy, jak je při takovém slavení zvykem, podle formuláře, který je uveden v Dodatku (II, č. 62-65)¹³⁹.

Jestliže se obřad připojuje k ranním chválám nebo nešporám, následuje *Zachariášovo kantikum* nebo *Magnificat* s vlastní antifonou a ostatní, jak je zvykem. Přímluvy jsou podle formuláře proseb liturgie hodin a přidají se k nim prosby za nové bratry a sestry.

Pak se řekne modlitba, která je na konci ranních chval nebo nešpor, pokud je obřad s nimi spojen.

¹³⁶ Srov. DB, 1221, s. 468. Srov. ACG 1932, *Const.*, 236, 1; výše, č. 6.

¹³⁷ Srov. výše, č. 4.

¹³⁸ Srov. Mt 5,16.

¹³⁹ Není součástí tohoto vydání Základních dokumentů. Použij se vhodné přímluvy, příp. je-li to zvykem, přednáší jednotlivé přímluvy přítomní. – pozn. red.

Bratrské přijetí a určení doby zkoušky

27. Potom se jdou novicové pozdravit znamením pokoje s jednotlivými členy místního sdružení, přičemž se zpívá žalm 132 (133) *Ecce quam bonum* nebo antifona *Ubi caritas* nebo antifona *O spem miram* nebo jiný vhodný zpěv.

28. Poté se novicové vrátí před stupně oltáře k předsedajícímu, který každému z nich – jeví-li se to vhodné – může dát jiné jméno, samozřejmě křesťanské a říká:

Na křtu jsi přijal(a) jméno N,
v řádu se budeš jmenovat bratr (sestra) N N.¹⁴⁰

Pak předsedající předá novice (novicky) do péče novicmistra a stanoví dobu zkoušky, jak je předepsáno ve Směrnících.¹⁴¹

ZÁVĚREČNÉ OBŘADY

29. Po skončení asistent – nebo předsedající, pokud se to jeví jako vhodnější – říká závěrečnou modlitbu:

Modleme se.

Vyslyš, Pane, prosby své rodiny
a na přímluvu Boží Rodičky Marie,
laskavé Matky a ochránkyně našeho řádu,
naplň tyto tvé služebníky (služebnice),
kteří (které) touží mít účast na našem působení,
silou k vytrvalosti
a učíň, ať milost křtu,
již chtějí vědomě nově posílit,
dojde v nich plné účinnosti,
a posílení pomocí Ducha svatého
s upřímnou myslí hledají tvou vůli
a s vytrvalostí ducha ji naplňují.
Skrze Krista, našeho Pána.¹⁴²

Nebo:

Napodobujme, bratři (sestry), jak můžeme,
kroky svatého otce Dominika,
a zároveň vzdávájme díky Vykupiteli,
který je na této cestě, již kráčíme,

¹⁴⁰ Srov. PS, s. 155.

¹⁴¹ Srov. RFL, 17.

¹⁴² Srov. OPR I, 142; OPR App. III, s. 120.

průvodcem svým služebníkům
 a skrze něj nás obnovuje v tomto společenství;
 a vyprošujeme od Otce milosrdenství,
 aby nás Duch, v němž jednají Boží synové,
 vedl po cestě, kterou nám předali naši otcové,
 abychom si zasloužili přímou cestou dosáhnout cíle,
 jímž je trvalá radost a věčná blaženost,
 k níž on sám nekonečně šťasten vstoupil.¹⁴³
 Skrze Krista našeho Pána.

Amen.

30. Celebrant může zakončit obřad slovy:

Všemohoucí Bůh ať vás ve své laskavosti požehná
 a naplní vás smyslem pro spasitelnou moudrost.

Ř. Amen.

Ať vás stále sytí učením víry
 a dá vám vytrvat ve svatém díle.

Ř. Amen.

Ať účinně řídí vaše kroky
 a v hlásání evangelia pokoje vám ukazuje cestu.

Ř. Amen.

Požehnání všemohoucího Boha,
 Otce i Syna ✠ i Ducha svatého,
 ať na vás sestoupí a zůstává s vámi vždycky.

Ř. Amen.

31. Asistent zakončí slovy:

Ů. Naše pomoc je ve jménu Páně.

Ř. Který stvořil nebe i zemi.

32. Obřad může skončit, jak je v řádu zvykem pro takové slavení, antifonou *Salve Regina* nebo jiným zpěvem; po jeho skončení okolostojící pozdraví nové bratry a sestry, podle místních zvyklostí.

¹⁴³ Srov. Iordanus, 109.

HLAVA II.

OBŘAD SLIBU

Skládání slibu ve sdruženích sv. Dominika

33. Slibem evangelního života,¹⁴⁴ kterým náš řád vždy podporoval¹⁴⁵ společenství mezi bratry a laiky a v naší době stále podporuje, láskyplně přijímá laiky i kleriky do sdružení laiků či kněží¹⁴⁶ a poskytuje jim tak způsob života, v němž mohou naplňovat své vlastní světské povolání v církvi a ve světě „podle ducha a charismatu sv. Dominika“.¹⁴⁷ On totiž obnovil hlásání Krista a volal „čiňte pokání a věřte evangelium“¹⁴⁸ a věřícím žijícím ve světě připravil přístup do řádu nazývaného řádem „kajícnosti“ neboli obrácení.

34. Všichni, kdo jsme povoláni do řádu, žijeme život podle evangelia. Ve všem svém konání a záměrech necháváme živou vírou působit Dominikovu řeholi a podle vlastního stavu jak v domácím prostředí, tak v ostatních činnostech, sloužíme Bohu a bratřím a konáme pravdu v lásce.¹⁴⁹

35. Jako členové sdružení sv. Dominika, tak jiných uskupení laiků¹⁵⁰ jsou „přivtělení“ slibem nebo zvláštním příslibem¹⁵¹ skládaným přímo magistrovi řádu a „mají svým způsobem účast na společném povolání řádu ve světě“.¹⁵² Od této chvíle jsou v srdci posláni církve a usilují o růst vzájemné spolupráce s ostatními větvemi dominikánské rodiny, „aby služba řádu plněji působila v různých oblastech, jak církevních, tak světských.“¹⁵³

¹⁴⁴ Srov. LCO, 149, §1. Slovo ‚slib‘ (professio), které se nyní objevuje v oficiálních dokumentech řádu pro laická sdružení sv. Dominika (viz výše, č. 3 a 4), se zde užívá v jiném smyslu než pro řeholníky; při tomto obřadu, kdy je užito pro členy laických sdružení, ukazuje předsevzetí laiků nebo kleriků přijmout evangelní život, připojit se vlastním způsobem k řádu a mít účast na jeho poslání (srov. CIC, kán. 725) „způsobem, který řád pro jejich světský stav přizpůsobil a řádně schválil“ (LCO 149, §1).

¹⁴⁵ Již na počátku řádu je známo (srov. Vicair, *Les origines*, s. 392-409), že sv. Dominik a někteří z jeho bratří podle své vůle a osobního nasazení vykonávali plodnou apoštolskou činnost mezi laiky, zvláště ženami (srov. Constantinus, 120). Ale institucionální forma řádu znamenala, že bylo nutné ji dát i laikům, což se stalo v roce 1285, když magistr řádu Munio de Zamora (1285-1291) vydal *Regulam Fratrum et Sororum Ordinis de Paenitentia Beati Dominici* (=ROPD) (srov. G. G. Meersseman, *Études sur les anciennes confréries dominicaines*, IV: *Les milices de Jésus-Christ*, in AFP 23 [1953], s. 275-308).

¹⁴⁶ Jasná svědectví jsou v konstitucích (srov. LCO, 149-151) a v aktech generálních kapitul (od roku 1968, zvláště Avila, 1986, č. 85-89 a Mexiko 1992, č. 128); v souladu s tradicí řádu a obnoveným učením církve po II. vatikánském koncilu o povolání laiků a jejich poslání v církvi a světě (srov. LG, 30-38; AA, 1-33; CL, 1-64).

¹⁴⁷ RFL, 2; RFS, 3.

¹⁴⁸ Mk 1,15.

¹⁴⁹ Srov. Er 4,15.

¹⁵⁰ Viz výše, č. 2.

¹⁵¹ Srov. RFL, 2; srov. *tamtéž*, 14. Viz výše, č. 38. (k terminologii viz pozn. 144 – pozn. red.)

¹⁵² LCO, 141.

¹⁵³ LCO, 150.

36. Slib nebo příslib¹⁵⁴ „je časný či trvalý“¹⁵⁵ a vyjadřuje se stejnou formulí; mění se pouze časový údaj, jak je tomu v obřadu vybraném z Regula Fraternitatum.¹⁵⁶

37. Obřad slibu, ať časného či trvalého, se má konat v řádovém kostele nebo v kostele, kde se místní sdružení pravidelně setkává, spolu s komunitou během mše nebo při slavení některé hodinky božského oficia, zvláště ranních chval nebo nešpor.¹⁵⁷

38. Slib laiků, bratří nebo sester, „přijímá (příslušný) zodpovědný laik“ – představený nebo představená místního sdružení – nebo jeho delegát, „zároveň s řeholním asistentem“;¹⁵⁸ slib kněží však, ať dočasný nebo trvalý, je přijímán řádovými představenými nebo jejich delegáty.¹⁵⁹

39. Slibem nebo zvláštním příslibem přijatým ve jménu církve a potvrzeným řádem, jak kněží, tak laici (bratři i sestry) „tvoří s ostatními větvemi řádu jedinou rodinu“¹⁶⁰ a užívají jejích duchovních dober.¹⁶¹

40. Po slibu se učiní záznam do knihy slibů, který podepíše spolu se slibujícími ten, kdo slib přijal, spolu s řeholním asistentem a sekretářem.¹⁶²

¹⁵⁴ Srov. Pozn. 144 (pozn. red.)

¹⁵⁵ Srov. RFL, 14. Pro členy sdružení kleriků existuje trvalý slib jen takto.

¹⁵⁶ Srov. RFL, 14 (a již v ROPD IV, 13); RFS, 13, §2.

¹⁵⁷ Srov. RP, 2.

¹⁵⁸ Srov. RFL, 17.

¹⁵⁹ Srov. RFS, 16, §2.

¹⁶⁰ Srov. RFL, 3; RFS, *Proemium*, s. 200. Viz též LCO, 1, *Const. fund.*, §IX a č. 141.

¹⁶¹ Z indultu papeže Pia VII., ze 6. června 1806; ACG 1932, *Const.*, 236, 1.

¹⁶² Pro evidenci slibů není třeba vést zvláštní knihu. Vždy je však potřeba zachovat požadavky uvedené v čl. 39 Směrnic (pozn. red.)

OBŘAD SLIBU PŘI MŠI SV.

41. Analogicky k tomu, co církev doporučuje pro jiné členy dominikánské rodiny, navrhuje se, aby tento obřad probíhal během mše. Přestože se u slibu těchto členů řádu podle jejich vlastní povahy¹⁶³ nejedná o zasvěcení, spojuje církev obětí slibujících Kristu s eucharistickou obětí.¹⁶⁴ Skrze svou vlastní obět se totiž kandidáti pevněji obracejí k následování Krista a opírají se přitom o všeobecné kněžství založené na křtu.

Doporučuje se tedy tento obřad zařadit do mše, aby milost křtu – již touží posilovat novými závazky, které slibují a přijímají život a poslání řádu – měla v nich skrze Kristovu obětí plnější účinek. Posílení slibem života podle evangelia v duchu a podle charismatu řádu Kazatelů hledají totiž slovem i činem Boží království, jež se projevuje ve věcech časných. Plníce své povinnosti a úkoly ve světě je ovšem uskutečňují v běžných podmínkách života pracovního, rodinného a společenského, aby v nich křestní milost přinášela bohaté plody k jejich posvěcení a k dobru celé církve a lidské rodiny.¹⁶⁵

Ať se věnuje maximální péče tomu, aby si tento obřad zachoval vlastní charakter a nebyl považován za řeholní profesi.

42. Slib se obvykle koná u zvláštního sedadla, jiného než je sedadlo celebranta, které se pro představeného vhodně umístí před oltářem. V presbytáři pak ať je vše uspořádáno tak, aby se i ostatní věřící mohli odpovídajícím způsobem účastnit slavení.

43. Ať se vezme „mše ze dne“ nebo v souladu s liturgickými předpisy votivní mše o Panně Marii nebo blaženém Dominiku či jiných svatých, kteří v řádu vynikali kajícností, nebo o tajemství, které více podporuje ducha dominikánské rodiny nebo zbožnost.¹⁶⁶

44. Slavení eucharistie obvykle předsedá asistent místního sdružení, nositel kněžského svěcení, případně vyžaduje-li to situace, magistr řádu v celém řádu, provinciál a provinční promotor ve vlastní provincii.

Jestliže někde slavení předsedá představitel řádu, řádový asistent, který není knězem, ale bratrem nebo sestrou řádu, stojí oblečen, kde je to zvykem, do řádové kapy, nebo do rochety a štoly, pokud není členem řádu.¹⁶⁷

VSTUPNÍ OBŘADY

45. Slavení obvykle začíná vstupním zpěvem s procesím k oltáři, v němž jsou zařazeni slibující, oblečení do řádového škapulíře, v doprovodu osoby odpovědné za místní laické sdružení a novicmistra.

Když dojdou k presbytáři a uctí oltář, všichni se odeberou na místa jim určená; poté pokračuje liturgické slavení.

46. Místo úkonu kajícnosti je možné užít obřad kropení svěcenou vodou, aby se připomnělo spojení s křestním zasvěcením. Podle rubrik se říká Sláva na výsostech Bohu a kněz se modlí vstupní modlitbu.

¹⁶³ Viz výše, 38.

¹⁶⁴ Srov. LG, 45; OPR *Pr.*, 2 a RP, s. 106.

¹⁶⁵ Srov. LG, 31; AA, 4; CL, 8-17.28-29.33-36.49-56.

¹⁶⁶ Srov. RP, 25.

¹⁶⁷ Srov. výše, č. 8-9.

BOHOSLUŽBA SLOVA

47. K bohoslužbě slova se mohou vybrat čtení buď ze mše daného dne nebo z Písma sv. a z nich zvláště ta, která jsou nabízena ve vlastním lekcionáři (níže v Dodatku I)¹⁶⁸.

PROFESE EVANGELIJNÍHO ŽIVOTA

Žádost o složení slibu

48. Po přečtení evangelia se všichni posadí, slibující však stojí před oltářem. Tehdy předsedající¹⁶⁹ předstoupí před stupně oltáře a zkoumá jejich vůli slovy:

Co žádáte?

Všichni společně odpovídají:

Milosrdenství Boží a vaše.¹⁷⁰

49. Nebo, je-li to vhodné, když se vynechá otázka předsedajícího, jeden ze slibujících se postaví čelem k předsedajícímu a ve jménu všech předloží žádost těmito nebo podobnými slovy:

My, N a N, když jsme z milosrdenství Božího
poznali život podle Stanov Laických sdružení sv. Dominika,
a prožili s vámi období zkoušky,
žádáme tebe, N N, představeného (představenou) tohoto sdružení,
abychom mohli složit slib evangelijního života
podle našeho vlastního způsobu do řádu sv. Dominika
a byli začleněni do tohoto sdružení,
abychom měli účinnou účast¹⁷¹
na blahu společenství a poslání řádu.

Předsedající a všichni okolostojící odpovídají takto nebo podobně:

Bohu díky.

Homilie nebo promluva

50. Poté se slibující posadí a kněz pronese homilii, v níž vhodně zmíní jak biblická čtení, tak vlastní povahu světského povolání členů sdružení sv. Dominika.

Otázky

51. Po skončení homilie slibující vstanou, a je-li to vhodné, zapálí si svíce od paškálu nebo svíce na oltáři a drží je v rukou až do obětního průvodu. Na to celebrant zkoumá jejich vůli následujícími nebo podobnými otázkami:

¹⁶⁸ Není součástí tohoto vydání Základních dokumentů (pozn. red.)

¹⁶⁹ Srov. pozn. 123.

¹⁷⁰ *I Const.*, d. I, c. 13.

¹⁷¹ Srov. Albertus Magnus, *Tract. in politicam*, in *Opera omnia*, vol. VIII, Paris 1891, s. 804.

Celebrant:

Drazí bratři (drahé sestry),
kteří jste byli posvěceni (které jste byly posvěceny) vodou a Duchem Božím,
chcete se nově odevzdat slibem evangelijního života
službě Kristu a církvi?¹⁷²

Slibující všichni společně odpoví:

Chci, s pomocí Boží a vaší.¹⁷³

Celebrant:

Chcete kráčet v novosti života
podle apoštolského záměru,
přijatého svatým Dominikem
jako hlasatelé evangelia ve stopách Spasitele?¹⁷⁴

Slibující:

Chci, s pomocí Boží a vaší.

Celebrant:

Chcete ve službě Bohu a bližnímu cítit s církví
a jako členové řádu mít účast na jeho poslání
modlitbou, studiem a kázáním
podle vašeho laického stavu?¹⁷⁵

Slibující:

Chci, s pomocí Boží a vaší.

Tehdy předsedající potvrdí jejich vůli slovy:

Pán ať dokončí, co započal.¹⁷⁶

Všichni:

Amen.

Prosba o Boží milost

52. Po skončení přímluv se může konat prosba za bratry a sestry, kteří složili slib, zvláště pokud se jedná o slib trvalý.

¹⁷² Srov. OPR I, 27; LCO, 149, §1; *tamtéž*, 19, §II.

¹⁷³ *Directorium* XI, 9, s. 118.

¹⁷⁴ Srov. LCO, 1, *Const. fund.*, § II.

¹⁷⁵ Srov. RFL, 4.

¹⁷⁶ *I Const.*, d. I, c. 13.

53. K prosbě všichni vstanou. Kněz stojí a se sepnutýma rukama se obrací na lid slovy:

Prosme, drazí bratři,
Boha Otce všemohoucího,
aby na tyto své syny (své dcery),
které povolal k plnějšimu následování Krista,
laskavě vylil milost svého požehnání
a utvrdil je horlivou zbožností ve svatém úmyslu.

54. Kněz pak vyzve přítomné k modlitbě slovy:

Modleme se.

Všichni se chvíli tiše modlí. Pak celebrant říká:

Prosíme, Pane, shlédni na tyto své syny (dcery),
kteří (které) dnes se zkroušeným srdcem
přijímají před církví evangelijní život,
a dopřej, aby křestní milost,
jejíž závazky touží nově posílit,
v nich dosáhla plného účinku,
aby s pomocí svatého Ducha
vzdávali úctu tvému majestátu
a s apoštolskou horlivostí
šířili Kristovo království.
Skrze Krista, našeho Pána.

Ř. Amen.

Slib

55. Poté předsedající, jemuž přísluší přijímat slib, přejde ke svému sedadlu zvláště připravenému pro přijímání slibu.

Tehdy jednotliví novicové nebo novicky vkleče skládají slib před předsedajícím. Ke složení slibu se použije následující nebo podobná formule:

Ke cti všemohoucího Boha,
Otce i Syna i Ducha svatého,
a blahoslavené Panny Marie a svatého Dominika,
slibuji já N N před vámi (tebou),
N N, představeným tohoto sdružení,
a vámi (tebou), N N, asistentem sdružení
a zástupcem magistra Řádu bratří kazatelů,
že budu žít podle Stanov Laických sdružení sv. Dominika
po tři roky (po celý život).¹⁷⁷

¹⁷⁷ RFL, 14; RFS, 13, §2.

Je-li slibujících mnoho a formule slibu je pronášena společně najednou, pak každý použije ve formuli slova: „...slibuji já...“ nebo podobná, deklarující vůli samotného slibujícího.

Políbení pokoje

56. Po složení slibu dá pouze předsedající jednotlivým slibujícím políbení pokoje, které je znamením přičlenění k řádu a přijetí do místního sdružení.¹⁷⁸ Pak se vrátí na svá místa.

57. Tehdy předsedající upozorní ty, kdo složili slib, že přičleněním k řádu mají účast na duchovních dobrech celého řádu sv. Dominika.¹⁷⁹

58. Potom, je-li to zvykem, přistoupí bratři a sestry, kteří složili slib, k předsedajícímu (nebo celebrantovi), a ten každému z nich předá knihu evangelia s těmito nebo podobnými slovy:

Přijmi Evangelium pokoje,¹⁸⁰

ať je ve tvém srdci a v tvých ústech,

abys o něm svědčil mravy a věrně je hlásal,

a byl solí země a světlem světa,¹⁸¹

ke cti téhož Boha a ke spáse duší.

Slibující odpovídá:

Amen.

Když přijme knihu, vrátí se na své místo.

59. Je-li slibujících mnoho, nebo z jiného spravedlivého důvodu, předá jim předsedající (nebo celebrant) knihu evangelia říkáje tuto formuli pro všechny dohromady v množném čísle.

60. Jestliže jsou podle místních zvyků předávány jiné insignie (např. růženec, medailka sv. Dominika, prsten nebo znak řádu), předávají se v tichu nebo s vhodnou formulí při zachování vhodné střídlosti.

Závěr obřadu slibu

61. Vyznání víry se říká, pokud je předepsáno v liturgii daného dne. Obřad je vhodně zakončen modlitbou přímlyv (srov. níže v Dodatku II, č. 62-65)¹⁸².

Bohoslužba oběti

62. Při zpěvu k obětování, přistoupí slibující bratři a sestry v procesí k oltáři se zapálenými svícemi a předávají je knězi a ministranti je pak odnesou na vhodné místo; někteří z těchto bratří a sester pak přinesou chléb, víno a vodu pro eucharistickou oběť a hodí-li se to, i jiné dary dle místních zvyklostí.

63. Při přijímání mohou i přítomní přijímat pod obojí způsobou, při zachování předpisů biskupské konference a diecézního biskupa.

Propuštění

64. Po modlitbě po přijímání se slibující bratři a sestry postaví před oltář a kněz jim podle zvyku spolu s lidem požehná. Nebo, je-li to zvykem, může s rukama vztaženými nad nimi říci:

¹⁷⁸ Srov. výše, č. 1.

¹⁷⁹ Srov. výše, č. 39 a 23.

¹⁸⁰ Srov. Iordanus, 57.

¹⁸¹ Srov. Řím 10,8; Mt 5,13.14.

¹⁸² Není součástí tohoto vydání Základních dokumentů (pozn. red.)

At' Bůh, jenž je původce a strážce všeho díla,
vás zachová svou svrchovanou milostí,
abyste byli věrní ve službě svého povolání.

Ř. Amen.

At' vás učiní svědectvím
a znamením své božské lásky před všemi,
aby Boží lid odpovídal ochotným nadšením.

Ř. Amen.

At' milostí svého božského Ducha
učiní vaše srdce plodnými
ku prospěchu církve a lidské rodiny.

Ř. Amen.

Požehnání všemohoucího
Boha, Otce i Syna, ✠ i Ducha svatého
ať na vás sestoupí a zůstává s vámi vždycky.

Ř. Amen.

65. Pak jáhen nebo kněz propustí přítomné slovy:

Jděte ve jménu Páně.

Ř. Bohu díky.

66. Po propuštění se liturgie může zakončit podle zvyku, zavedeného v řádu pro taková slavení, zpěvem *Salve Regina* nebo jiným vhodným zpěvem. Po skončení se přítomní slibující zdraví podle místních zvyků.

OBŘAD SLIBU MIMO MŠI SV.

67. Pokud se obřad slibu koná mimo mši sv.,¹⁸³ lze ji zahrnout do slavení bohoslužby slova následujícím způsobem¹⁸⁴:

- a) po vhodném zpěvu následuje otázka nebo žádost kandidátů (č. 48–49);
- b) následuje četba Božího slova, po níž následuje vhodný žalm (srov. výše v Dodatku 1); pak následuje oslovení předsedajícím;
- c) poté přijde vlastní obřad slibu (č. 51–60);
- d) obřad lze zakončit modlitbou přímluv (srov. výše v Dodatku II, č. 62–65) – s přidáním modlitby Páně dle uvážení – a slavnostního požehnání (č. 64).

68. Když se obřad koná v liturgii hodin (zvl. v ranních chválách nebo v nešporách), probíhá následujícím způsobem:

- e) po zazpívání hymnu následuje otázka nebo žádost kandidátů (č. 48–49);
- f) následují Žalmy a četba Božího slova, jež se může vybrat z textů navržených v lekcionáři (srov. níže v Dodatku I); pak následuje oslovení předsedajícím;
- g) poté přichází na řadu vlastní obřad slibu (č. 51–60);
- h) následně se zpívá Zachariášovo kantikum nebo Magnificat;
- i) pak se říká modlitba přímluv (srov. níže v Dodatku II, č. 62–65);
- j) obřad končí recitací modlitby Páně, závěrečné modlitby a slavnostním požehnáním (č. 64).

¹⁸³ Srov. Intr. gen., č. 12.

¹⁸⁴ V textu zmiňované Dodatky nejsou součástí tohoto vydání Základních dokumentů (pozn. red.)

PROPRIUM ORDINIS PRÆDICATORUM

IV – RITUALE

PROFESSIONIS RITUS

ad mentem novi iuris liturgici instauratus
auctoritate Rev. mi Patris Fr. TIMOTHEI RADCLIFFE
eiusdem Ordinis Magistri
exaratus
eiusque iussu editus
EDITIO TYPICA
AD SANCTÆ SABINÆ
ROMÆ 1999

NOS

FR. TIMOTHEUS RADCLIFFE O.P.
S. THEOLOGIAE PROFESSOR
AC TOTIUS ORDINIS PRÆDICATORUM
HUMILIS MAGISTER ET SERVUS

Litteræ promulgationis Magistri Ordinis

Professionis ritum Ordinis nostri nuper a Sede Apostolica approbatum seu confirmatum universis Familiæ Dominicanæ cœtibus adhibendum libentissime trado, uberem ad Ordinem vocatorum multitudinem implorans, qui „suam et aliorum salutem procurare cupientes“¹⁸⁵ vitam amplectantur evangelicam ac Verbi Dei prædicationi vacent, propter quam nosmetipsos devovemus.¹⁸⁶

Post *Proprium Officiorum* (1982) atque *Missale et Lectionarium* (1985), hic *Ritus professionis sectio magni momenti exstat Ritualis quod est pars Proprii O.P.* Prout nempe a novo iure liturgico præcipitur, ad *Ordinem Professionis Religiosæ Romanum* hic liber constanter refertur, eius elementa sibi aptans illa libertate adhibita quæ singulis religiosiis familiis relinquitur.¹⁸⁷ Ordo igitur noster hæc præsertim fovere contendit: simplicitatem rituum – absque litanis aut orationibus „benedictionis seu consecrationis“ professorum – vim consecratoriam ipsi actui professionis propriam,¹⁸⁸ textuum ac monitionum additionem quæ ex primæva

¹⁸⁵ LCO, n. 1, *Const. fund.*, § II.

¹⁸⁶ Cf. MO T. Radcliffe, *Litt. ad Ordinem Votati alla missione*, Pasqua 1994.

¹⁸⁷ SCCD, *Indicationes pro Ordine professionis religiosæ aptando* lingua Francogallica publici iuris factæ, die 15 iul. 1970: „Notitiæ“ 6, 1970, pp. 319-322 = EDIL I, pp. 697-701.

¹⁸⁸ Cf. P.-M. Gy, *Sur le caractère consécatoire de l'acte même du voeu solennel dans la théologie de Saint Thomas d'Aquin*, AOP 1998, oct.-dec.; V. Romano, *Indole e valore della Professione domenicana*, „Eco di S. Domenico“, Numero speciale, dicembre 1996.

antiquitate Ordinis vel ex nonnullis recentibus documentis ipsius Ordinis repetita sunt.

Exinde ritus professionis nobis proprius seu peculiaris traditio quæ essentialiter usque ad sancti Dominici tempora pertingit, Vaticani Secundi orientationibus adhibitis ritus plene liturgicus efficitur: primæva enim celebratio capitularis¹⁸⁹ – sua peculiari structura prædita – nunc Eucharistiæ celebrationi vel saltem actioni liturgicæ coniuncta, in ecclesia peragitur. Actio itaque ecclesialis efficitur, in qua cuiusque fratris vel sororis oblatio cum illa ipsius Christi oblatione intime coniuncta invenitur.

Hæc sectio Ritualis nostri peculiari studio confecta est, specialis nempe laboris investigationis historicæ et liturgicæ atque consultationis universæ Familiæ Dominicanæ cœtum.¹⁹⁰ Multi utriusque sexus periti una cum Commissione liturgica Ordinis adlaboraverunt et ipse – ut Ordinis Magister – omnia laboris itinera sollerti cura sum prosecutus.

Uno quidem volumine hic *Ritus professionis* non solum fratribus et sororibus vitæ consecratæ præbetur, sed sub specie vitæ evangelicæ – ab ipso *incipit* «Introductionis generalis» memoratæ – etiam ad laicos, sacerdotes et diaconos Fraternalitatum Sancti Dominici pertinet. Una igitur Introductione illustrantur lineamenta formulariorum receptionis et professionis, quæ quidem elementa fundamentalia omnibus cœtibus Ordinis communia continent. Ex quattuor autem sectionibus huius voluminis sua quæque Fratribus, Monialibus, Sororibus necnon sodalibus Institutorum Sæcularium et Societatum Vitæ Apostolicæ, Laicis et ceteris sodalibus Fraternalitatum S. Dominici est dicata.

Hic igitur *Ritus professionis*, qui pars est *Ritualis* in *Proprio Ordinis Prædicatorum* comprehensi, editio typica a me declaratur pro Fratribus, Monialibus et sodalibus Fraternalitatum Sancti Dominici. In adnexo autem Ritus proponitur pro Sororibus et ceteris sodalibus Institutorum vitæ consecratæ Ordini aggregatorum, secundum determinationem Capituli generalis Tallaghtensis (1971),¹⁹¹ sicut *Cæremoniale* prædecessoris mei fr. Martini Stanislai Gillet¹⁹² iisdem fuit præbitum et Decretum

Sedis Apostolicæ de supplementis Ordinis ad Liturgiam Horarum et ad Missale Romanum ea adhibenda etiam a Sororibus prævidit,¹⁹³ veluti elementum magni momenti circa cuiusdam Instituti aggregationem ad Ordinem.

¹⁸⁹ Cf. *Processionarium S.O.P.*, ed. MO E. Suarez, Romæ 1949, pp. 156-158

¹⁹⁰ Cf. V. Romano, *Il Rito della Professione O. P.*, [nn. 14-15], AOP 1998, oct.-dec.

¹⁹¹ ACG 1971, n. 172: «Committimus Magistro Ordinis, ut opportune provideat de adaptatione ritus vestitionum et professionum apud moniales et sorores Ordinis nostri, ad unitatem liturgiæ Ordinis universi fovendum»

¹⁹² Cf. *Cæremoniale* iuxta ritum S. Ord. Præd. de Receptione ad habitum et de Professione tum temporaria tum perpetua pro Monialibus eiusdem Ordinis et Sororibus Tertii Ordinis Regularis (ed. minor), Roma 1930.

¹⁹³ Decretum approbationis "Officiorum" Proprii O.P. (Prot. CD. 671/76), in LHOP, p. VI.

Translationes et aptationes huius *Ritus professionis* pro diversis regionibus linguisticis conficiantur iuxta normas Sedis Apostolicæ necnon et indicationes iam pro ceteris partibus *Proprii* nostri allatas¹⁹⁴ vel hic infra in «Introductione generali» traditas.¹⁹⁵

Præstet Dominus ut in nostra communi vocatione et missione unanimes proficiamus, qui unica professione eius mancipamur sequelæ.

Datum Romae, e Curia nostra generalitia, die 25 mensis martii, in sollemnitate Annuntiationis Domini, anno Domini 1999.

Fr. Vincenzo Romano, O.P.
Præsidentis Commissionis liturgicæ
Ordinis

Fr. Timothy Radcliffe, O.P.
Magister Ordinis

Prot. No 66/99/556

INTRODUCTIO GENERALIS

I. EVANGELICÆ VITAE inter varias formas quas Patri vocanti docilibus multiformi gratia Spiritus Sanctus¹⁹⁶ in Ecclesia suscitatur ad Christi sequelam expediendam, Ordo Prædicatorum propriam affert in via sancti Dominici formam. Fideles igitur qui suo quisque modo propositum Ordinis¹⁹⁷ votis aliisve vinculis amplectuntur, Deo semetipsos devovent, ita ut eorum consecratio baptismalis uberiores fructum percipere queat,¹⁹⁸ perfectionem scilicet christianæ vitæ, quæ in caritate erga Deum et proximum consistit.¹⁹⁹

Cum autem ad ipsius caritatis perfectionem status religionis per evangelica ducat consilia,²⁰⁰ professione quidem religiosa ad integram Christi sequelam in Ordine percurrendam fratres et sorores divino obsequio intimius consecrantur²⁰¹ ac universæ Ecclesiæ novo modo devoventur. universæ Ecclesiæ novo modo devoventur.²⁰²

2. Omnibus igitur „Familie Dominicanæ“ sodalibus – Fratribus scilicet (clericis et cooperatoribus), Monialibus, Sororibus ac sodalibus Fraternalitatum S. Dominici (clericis et laicis)²⁰³ – hic ritus cum aptationibus suo loco indicatis adhibendus affertur. Perspectis enim linguarum et locorum differentiis atque necessitatibus actionis liturgico-pastoralis necnon et diversorum cœtuum peculiaritatibus, uno ritu et hodie fruentes, omnes sancti Dominici alumni uniformitatem servabimus inde a primævis

¹⁹⁴ Cf. Translationes Proprii O.P. linguis vernaculis, in LHOP, «Intr. gen», nn. 72-79, pp. LX-LXIII

¹⁹⁵ Cf. infra, nn. 19-23.

¹⁹⁶ Cf. VC, n. 1

¹⁹⁷ LCO, n. 1, *Const. fund.*, § I. Cf. ACG 1986, nn. 85,87,89.

¹⁹⁸ Cf. LG, n. 44; OPR Pr, n. 1; LCO, n. 189, § I; LCM, n. 152, § 1; RFL, n. 14; RFS, n. 4, 2 § Cf. PC, n. 5; RD, n. 7; VC, n. 30; CIC, c. 573. Vide etiam *S. Th.* II-II, 186, 1 sq.

¹⁹⁹ *S. Th.* II-II, 184,3.

²⁰⁰ Cf. *S. Th.* II-II, 188,2

²⁰¹ LG, n. 44

²⁰² LCO, n. 1, *Const. fund.*, § III

²⁰³ Cf. LCO, n. 1, *Const. fund.*, § IX

documentis commendatam ad „sanctæ studium unitatis“ in ipsa mobilitate apostolica fovendum.²⁰⁴

I. De traditione liturgica Ordinis

3. Ritus enim liturgicus Prædicatorum,²⁰⁵ ab Ordine ad modum Constitutionum nostrarum tribus capitulis generalibus (annis 1254-1256) stabilitus, deinde (anno 1267) exquirente Magistro Ordinis b. Iohanne de Vercellis, a Clemente IV auctoritate apostolica confirmatus,²⁰⁶ multa per sæcula in usufuit, adhibitis necessariis aptationibus ad libros liturgiæ Romanæ, post Concilium Tridentinum et etiam post sancti Pii X reformationis receptionem in Ordinem (1921)²⁰⁷ instauratos.

Libris denique liturgiæ Romanæ auctoritate Concilii Vaticani II profundius instauratis, Ordo noster, perspicuus et nova diversitate linguarum liturgicarum in Ecclesia latina ac necessitatibus actionis liturgico-pastoralis Ordinis, expetivit a Sede Apostolica ut a nobis adhibeantur *Missale Romanum* anni 1970 et *Liturgia Horarum* anni 1971, addito tamen *Proprio Ordinis Prædicatorum* in quo, iuxta verba decreti approbationis (25 iul. 1977), «peculiaris thesaurus nostræ traditionis» servatur.²⁰⁸

Cuius *Proprii* in hoc volumine quarto varii ritus exstant qui in *Processionario* nostro includebantur,²⁰⁹ ritus scilicet Professionis. Hic autem ritus non tantum est pars liturgiæ nostræ prototypicæ²¹⁰ sed etiam, ut videtur, connexionem habet cum Constitutione rimitiva sancti Dominici atque indole spirituali et apostolica Ordinis ab ipso fundati. Quæ indoles fideliter servatur in ritu nostro nunc ad normam Concilii Vaticani II²¹¹ atque *Ordinis professionis Religiosæ*²¹² novi *Ritualis Romani* instaurato.²¹³

²⁰⁴ Clemens IV, Bulla *Consurgit in nobis*, Magistro et Fratribus Ordinis Prædicatorum, 7 iul. 1267: BOP I, p. 486; cf. Humbertus II, 5-8

²⁰⁵ Ordo sancti Dominici, e communitate canonicorum regularium exorti, nonnulla quidem canonicalia elementa pro vita regulari ac liturgica servavit, sed "stabilitatem in loco" deposuit et sub unici Magistri obœdientia Ordinis unitatem fovit ac missionem apostolicam.

S. Dominici autem tempore usus liturgicus Curiae Romanæ tantum in Italia centrali vigeat, nec unica forma liturgica universa Ecclesia latina utebatur. Ordo autem noster, iam ante s. Raymundum de Peñafort Magistrum, suum usum liturgicum uniformem cœpit constituere, pro religiosus et apostolicæ et canonicales vitæ aptatum: quam operam in medietate sæculi XIII Humbertus de Romanis perfecit.

²⁰⁶ Bulla *Consurgit in nobis* (supra, adn. 9).

²⁰⁷ Cf. B.M. Hespers, *Pianæ reformationis Breviarii Ordinis Prædicatorum brevis expositio*, ASOP 18, 1927-1928, pp. 97-103.

²⁰⁸ Cf. ASOP 42, 1977, pp. 196-197; LHOP, p. vi; MLOP, pp. ix-xi.

²⁰⁹ Ordo quidem «In electione Magistri Ordinis vel Prioris Provincialis vel conventualis» iam recognitus est in volumine tertio huius *Ritualis O.P.* instaurati (*Proprium Ordinis Prædicatorum, Rituale: Ordo in electionibus superiorum servandus*, ed. D. Byrne, Ad Sanctæ Sabinæ, Romæ 1992: ASOP 99, 1991, pp. 257-288).

²¹⁰ Cf. Ecc. off., ff. 50rA. 51rA.

²¹¹ Cf. inter alia SC, n. 80.

²¹² OPR Pr., pp. 6 et 10. Cf. IOPA, n. 1, p. 699.

²¹³ Hæc instauratio iam inde a Capitulo generali Tallaght anno 1971 celebrato (Acta, n. 172; App. II, p. 115) Magistro Ordinis commissa fuit. Cf. ASOP 41, 1973, pp. 23-24; SCCD, Decretum *De ordine professionis religiosæ O.P.*, 13 febr. 1973: ASOP 41, 1973, p. 23; *Ritus professionis sollemnis intra Missam peragendus*,

II. De peculiari indole professionis Dominicanæ

4. «Professione Ordini nostro cooptati Deo totaliter consecramur ac universæ Ecclesiæ novo modo devovemus, integræ 'evangelizationi verbi Dei totaliter deputati'». ²¹⁴ Hæc autem sui ipsius devotio, quæ per ipsam professionem efficitur, onum est gratiæ singularis, cuius Deus est auctor, ²¹⁵ cum homo nonnisi «per voti obligationem» possit «totam vitam suam Deo actu exhibere», «quia non est tota simul, sed successive agitur». ²¹⁶

Cum igitur per ipsam professionem ²¹⁷ «aliqua spiritualis consecratio seu benedictio» ²¹⁸ efficiatur, specialis formula benedictionis seu consecrationis professi vel professæ in nostri Ordinis traditione deest et in hoc Rituali nonnisi inter textus ad libitum, scilicet in Appendice, præbetur.

5. Signanter vero in Ordine Prædicatorum obœdientia tantum proficitur (LCO, n. 17, § I), «qua persona ipsa totaliter se Deo devovet et cuius actus fini professionis qui est caritatis perfectio ²¹⁹ propinquoiresexistunt : per quam, denique, omnia alia quæ ad vitam apostolicam pertinent simul accipiuntur». ²²⁰ Communitas quoque ipsa «ut in spiritu et missione sua fideliter permaneat, principio unitatis indiget», per obœdientiam scilicet sancto Dominico et successoribus eius. ²²¹

6. Quoniam autem per obœdientiam Christo et Ecclesiæ coniungimur, «quidquid laboris et mortificationis in eius adimptione sustinemus, veluti protractio est oblationis Christi et rationem sacrificii obtinet tum pro nobis cum pro Ecclesia in cuius consummatione totum creationis opus impletur». ²²² Interea «obœdientia qua nosmetipsos in corde superamus» ²²³ maxime prodest ad interiorem illam consequendam libertatem quæ est propria filiorum Dei – eademque 'per obœdientiam roboratur' ²²⁴ – et nos ad donationem caritatis disponit». ²²⁵

ASOP 41, 1973, pp. 24-27; ACG 1974, n. 171; ASOP 43, 1977, pp. 137-138. 140. 231-233. Cf. V. Romano, *Il Rito della Professione O.P.*, AOP 1998, sub prelo.

²¹⁴ LCO, n. 1, *Const. fund.*, § III. Cf. Honorius III, *Bulla Cum qui recipit* ad omnes prælatos Ecclesiæ, die 4 febr. 1221: MOPH XXV, p. 145

²¹⁵ *S. Th.* II-II, 88,7,1.

²¹⁶ *S. Th.* II-II, 186, 6, 2

²¹⁷ Cf. LG, n. 44 («consiliorum evangelicorum professione in Ecclesia liberari intendit ab impedimentis ... et divino obsequio intimius consecratur»); LCO, n. 1, *Const. fund.*, § III («professione ... consecramur»).

²¹⁸ *S. Th.* II-II, 88,7, 1. Cf. Eph 1,3; LG, n. 45.

²¹⁹ Cf. *S. Th.* II-II, 186, 2; LG, n. 44.

²²⁰ LCO, n. 19, § I. Cf. *S. Th.* II-II, 186, 8.

²²¹ Cf. LCO, n. 17, § I et § II. Vide etiam Vicaire, *Relecture*, pp. 208 sqq.

²²² LCO, n. 19, § II; cf. Honorius III, *Bulla Cum spiritus fervore*, 12 dec. 1219: MOPH XXV, p. 116; *S. Th.* II-II, 186, 1 et 2; CIC, c. 607; PC, n. 14; ET, n. 29; RD, n. 8.

²²³ Greg. M. *moral.* XXXV 14 (28), 155, CCL 143B, p. 1793, apud *S. Th.* II-II, 104, 1; LCO, n. 19, § III; LCM, n. 19, § III.

²²⁴ Cf. LCO, n. 214, § II; LG, n. 43; PC, n. 14; *S. Th.* II-II, 186, 5, 5 et 6,3.

²²⁵ LCO, n. 19, § III; LCM, n. 19, § III; cf. PC, n. 14; ET, n. 6; RD, n. 14.

7. Ordo noster, inde ab exordiis, sancto Dominico adhuc vivente, proprium professionis ritum habuit a ceteris tunc existentibus per elementa propria distinctum.²²⁶ Peculiaris enim professionis Prædicatorum indoles ab ipsis elementis propriis exurgit, qui spiritui atque apostolico proposito sancti Dominici nova ratione respondent. Eruitur vero et ab ipsa structura formulæ professionis et a ritibus.²²⁷

Professio enim fit²²⁸ non solum Deo sed et beatæ Mariæ et beato Dominico;²²⁹ unico voto obedienciæ constat, cuncta status religionis elementa complectente; obediencia directe Magistro Ordinis promittitur, utpote unitatis principio ipsius Ordinis eiusque missionis; fit non tantum secundum Regulam beati Augustini sed etiam secundum Institutiones Fratrum Prædicatorum.

Elementa autem complementaria, quæ professionis nostræ indolem propriam expriment, distinguebantur et quantum ad locum (in capitulo, non in ecclesia)²³⁰ et quantum ad corporis positionem atque gestus (non 'super altare', stando, sed cum 'immixtione manuum' genuflexe ante Prælatum) et quantum ad habitus traditionem seu rituales vestitionem (non in ipso actu professionis, sed iam initio novitiatus, ut signum tum solummodo receptionis in Ordinem, ad vitam novam ducendam).

Quod vero attinet reliqua quæ formulam præcedunt, candidati interrogatio, quæ olim 'scrutinium' appellabatur, fit simpliciore forma, misericordia vero Ordinis in prostratione initiali petitur.

Post autem professionem emissam, osculum pacis datur a solo Prælato, ut signum fidelitatis et obedienciæ necnon et receptionis in Ordinem. Habetur vero benedictio habitus²³¹ (qui initio novitiatus traditus est), quæ est signum consecrationis religionis²³² sed et maternæ protectionis B.V. Mariæ, quæque fit „ad omnem ambiguitatem penitus amovendam“ inter habitum professorum et habitum novitiorum.²³³

²²⁶ Cf. I *Const.*, d. 1, c. 16; *Directorium* XII, 2, pp. 118 sq.; vide etiam Humbertum II, 215. Antiqua vero formula usque ad hodierna tempora immutata permansit hodieque viget (LCO, n. 189, § I et 211).

²²⁷ Multa testimonia in primævis Ordinis documentis adsunt, ubi "De professionibus" agitur et "Modus recipiendi ad professionem" statuitur: cf. I *Const.*, d. I, c. 16, p. 326; II *Const.* XV, p. 41; *Directorium* XII, pp. 118 sq.

²²⁸ Formula Prædicatorum directe incipit originali verborum iunctura «facio professionem», ad significandum et adhæsiōnem ad statum religiosæ perfectionis et adoptionem mediorum in hunc finem tendentium necnon Ordini traditione ipsius.

²²⁹ Verba autem «beato Dominico» inde ab anno 1254 sunt adiecta (cf. MOP pp. 70. 75. 78).

²³⁰ Hæc nota fuit peculiaris in Ordine Prædicatorum inde ab exordiis, cum apud ceteros ritus professionis in ecclesia perficiebatur (cf. I *Const.*, d. I, c. 16, p. 327; *Directorium* XII, 2, p. 119).

²³¹ Hoc præscriptum est a Capitulo generali a. 1236 (cf. MOP III, p.8 : «Vestes novitiorum, quando professionem faciunt, benedicantur, ad minus scapulare»).

²³² Cf. LCO, n. 51; LCM, n. 59; PC, n. 17; OPR Pr., n. 5. S.Thomas habitum religiosum appellat *signum obligationis* quæ per tria vota contrahitur: «Determinatio autem habitus pertinet ad omnia tria vota, tamquam signum obligationis. Unde habitus regularis simul datur, vel benedicitur, cum professione» (S. Th. II-II, 186, 7, 2m).

²³³ Cf. Gregorius IX, Bulla *Non solum in favorem* Magistro et Fratribus Ordinis Prædicatorum, 11 iul. 1236: BOP 1, p. 90.

8. His sane præcipuis notis propriis, liturgia professionis et præviæ receptionis sobrietate atque apostolica libertate insignis exstat, quatenus essentialibus elementis continetur et quibuscumque vinculis localibus expers existit.²³⁴

III. De ritibus qui vitæ Dominicanæ gradus comitantur

9. Gradus per quos fratres et sorores Ordinis nostri Deo et Ecclesiæ se devovent sunt: novitiatus, prima professio temporanea - quæ etiam simplex nuncupatur - et professio perpetua vel sollemnis.²³⁵ Quibus insuper, secundum proprias diversorum Familiæ Dominicanæ cœtuum constitutiones, adnectitur votorum renovatio.²³⁶

10. Novitiatus, a quo vita religiosa incipit,²³⁷ «est probationis tempus, ad hoc videlicet ordinatum ut novitii vocationem divinam, et quidem dominicanam, intimius agnoscant, modum vivendi Ordinis experiantur, mente et corde in spiritu dominicano informentur atque de eorum proposito necnon idoneitate fratribus constet».²³⁸

11. Initio novitiatus ritum²³⁹ peragere præstat, quo Dei gratia impetretur ut eius finis peculiaris attingatur. Hic ritus simplex et sobrius esse debet, sodalibus Ordinis præsertim reservatus, nisi peculiare rationes pastorales aliorum præsentiam suadeant, dummodo tunc caveatur ne novitiorum libertas quodammodo minui videatur aut verus novitiatus sensus seu indoles experimenti obumbretur. Fieri autem debet extra Missam.²⁴⁰

12. Tempore probationis expleto, sequitur prima professio, qua novitius vota temporaria coram Deo et Ecclesia emittit «ad vitam evangelicam in Ordine ducendam»²⁴¹ secundum uniuscuiusque conditionem. Votorum temporalium emissio fieri potest intra Missam, vel in congrua actione liturgica veluti in liturgia Verbi aut in aliqua Hora divini Officii, Laudibus et Vesperis præsertim, nulla tamen interposita peculiari sollemnitate.

13. Legitimo temporis spatio exacto emittitur professio perpetua vel sollemnis, qua fratres et sorores Ordinis nostri, titulo cuique proprio, in Ordine servitio Dei et Ecclesiæ

²³⁴ Cf. Paulus VI, Litteræ Summi Pontificis ad Capitulum generale *Inclitus Ordo Fratrum Prædicatorum*, 30 iun. 1965: ACG 1965, p. iv; LCO, nn. 1, Const. fund., § VII; 26, § I; 52; 106, § I; 115; 127; 128.

²³⁵ LCO, n. 190: «In Ordine duplex fit professio: prima simplex et temporaria post novitiatum; altera sollemnis et exinde perpetua»

²³⁶ Cf. LCO, nn. 195 et 203, § I; LCM, nn. 153 sqq.; RFL, n. 14.

²³⁷ Cf. RC, n. 13.

²³⁸ LCO, n. 177

²³⁹ In traditione Dominicana ritus initiationis ad vitam religiosam "De receptione novitiorum ad habitum" nuncupatur et agit (cf. PS, pp. 149-156; COP, nn. 1790-1797, pp. 531-534; CMS, pp. 1-10): ex primitiva enim Ordinis consuetudine hic ritus exprimit admissionem ad vitam religiosam et ingressum in fraternitatem conventualem. Idemque de more adhibetur «ante initium novitiatus» (*I Const.*, d. 1, c. 14); ubi vero habitus non «ante initium novitiatus» sed «eo perdurante» traditur - ut in novis Constitutionibus admittitur (LCO, n. 176; LCM, n. 140, § II) - «vel etiam in die primæ professionis» (LCM, n. 140, § II), hic ritus aptetur modo infra indicato.

²⁴⁰ Cf. OPR *Pr.*, n. 4; OPR I, n. 4; OPR II, n. 4.

²⁴¹ LCO, n. 189; LCM, n. 152, § I

in perpetuum mancipantur. Professione autem perpetua «magis repræsentatur Christus cum sponsa Ecclesia indissolubili vinculo coniunctus».²⁴²

14. Professionis perpetuæ ritus convenienti sollemnitate sodalium Ordinis populique concursu intra Missam peropportune persolvitur.²⁴³

Haec sunt eius præcipua elementa:

- a) candidatorum prostratio cum eorum interrogatione aut candidatorum postulatio cum prostratione;
- b) homilia seu allocutio, qua populus et professuri de vitæ religiosæ bono admonentur atque de charismate et missione Ordinis Prædicatorum edocentur;
- c) interrogationes, quibus a professoribus quæritur num parati sint ad se Deo devovendos et perfectam sectandam caritatem per obœdientiam legitimis Superioribus Ordinis, secundum Regulam et Institutiones Fratrum Prædicatorum aut cuiusque cœtus Familiæ Dominicanæ vel Instituti;
- d) precatio sub silentio facta et oratio fidelium, vel supplicatio litanica, quibus oratio ad Deum bonorum omnium largitorem dirigitur atque beatissimæ virginis Mariæ, universi Ordinis Prædicatorum „Patronæ“, ac sancti Dominici Patris nostri omniumque Sanctorum intercessio invocatur;
- e) „immixtio manuum“ profitentis et eius qui ipsum ad professionem recipit;
- f) promissio obœdientiæ seu professionis emissio, quæ fit coram Ecclesia, conventu populoque, quætotaliter Deo consecramur et evangelizationi verbi Dei deputamur;²⁴⁴
- g) osculum pacis, receptionis scilicet in Ordinem, ab illo solo qui professionem recipit.

15. Renovatio votorum, quæ statutis temporibus perficitur iuxta Institutiones uniuscuiusque cœtus Familiæ Dominicanæ vel Instituti, intra Missam fieri potest, absque tamen sollemnitate.

Consuetudo vero renovandi vota pietatis causa pertinet ad devotionem privatam nec usus illa intra Missam renovandi commendatur.

Si autem, causa pietatis necnon et pastoralis actionis, opportunum videtur vota publice renovari peculiaribus diebus anniversariis – verbi gratia XXV vel L anno religionis – adhiberi potest ritus renovationis votorum, aptatis aptandis.

16. Hi ritus, cum alii alia sit indoles, suam quisque celebrationem requirunt ideoque rituum coacervatio in eadem actione liturgica omnino vitanda est.²⁴⁵

²⁴² Cf. LG, n. 44.

²⁴³ Cf. SC, n. 80.

²⁴⁴ Cf. LCO, n. 1, *Const. fund.*, § III; cf. LCM, n. 3, § II.

²⁴⁵ OPR *Pr.*, n. 8.

IV. De Missa in ritu professionis religiosæ adhibenda

17. Quoties professio religiosa, perpetua præsertim, intra Missam celebratur, diebus quibus Missæ rituales permittuntur, convenienter dicitur Missa „in die professionis religiosæ“ quæ exstat in Missali Romano, additis insuper elementis propriis nostri Ordinis, quæ suis locis afferuntur. Occurrentibus vero diebus sub nn. 1–4 Tabulæ dierum liturgicorum, dicitur Missa de die cum suis lectionibus, servatis – pro opportunitate – formulis propriis in Prece eucharistica et in benedictione finali.

18. Cum autem liturgia Verbi, celebrationi professionis aptata, magnam vim habeat ad vitæ religiosæ naturam et munera illustranda, si Missa ritualis non dicitur, unam lectionem sumere licet ex iis quæ in peculiari lectionario recensentur, exceptis diebus supra memoratis.²⁴⁶

Ad Missam rituales „in die professionis religiosæ“ celebrandam, sacræ vestes coloris albi adhibentur.

V. De versionibus et aptationibus huius ritualis

19. Hic Professionis Ordo adhibendus est perspectis aptationibus pro unoquoque cœtu prævisis, et quæ ex versionibus liturgicis promanant et quæ iuxta celebrationis adiuncta requiruntur, prout in ipso Rituali indicatur.

20. Totius huius Professionis Ordinis pro unaquaque regione linguistica habeatur unica versio, editioni typicæ latinæ conformis, ab eiusdem regionis Commissione liturgica Ordinis, secundum Sedis Apostolicæ normas Ordinisque indicationes²⁴⁷ conficienda, præ oculis habita illius regionis versione Ordinis Professionis Religiosæ pro illa regione aptata.²⁴⁸

21. Singulis pro aptationibus parandis, ut a Magistro Ordinis approbentur et a Sede Apostolica confirmantur, modo sequenti procedatur :

- a) pro Fratribus aptationes sub Priorum Provincialium responsabilitate proponantur;
- b) pro Monialibus aptationes iuxta desideria et suggestiones Fœderationum vel singulorum Monasteriorum concorditer expressa proponantur.
- c) 22. In hoc tamen Rituali aptando hæc servantur oportet :
- d) indicationes quæ in hac «Introductione generali» continentur;
- e) formulæ professionis temporariæ et perpetuæ vel sollemnis, quoad elementa essentialia;
- f) vis "spiritualis consecrationis" formulæ professionis in Ordine;²⁴⁹
- g) ritus professionis perpetuæ vel sollemnis collocatio infra Missam post evangelium.

23. Congregationes religiosæ, Societates vitæ apostolicæ, Instituta sæcularia, Ordini nostro aliquo modo aggregata, quatenus ex eodem fonte sancti Dominici haurientia,

²⁴⁶ OPR Pr., n. 10.

²⁴⁷ Cf. 'Consilium', "Notitiæ" 5, 1969, pp. 3-12; SCCD, AAS 66, 1974, pp. 98-99; ASOP 44, 1979, pp. 13-30; LHOP, p. xxvi; MLOP, «Introductio generalis», p. xxxvii.

²⁴⁸ Cf. IOPA, n. 2.

²⁴⁹ Supra, n. 4.

textum sumere possunt qui pro eis in sectione adnexa huius Ritualis præbetur, iuxta versionem pro sua quæque regione linguistica rite approbatam (cf. supra, n. 20); in hoc textu sibi aptando, unumquodque Institutum elementa inserat propria, peculiari cuiusque charismati accommodata necnon et spiritui ac traditionibus Ordinis nostri, quæ sint iam ab ipso recepta. Quæ autem omnia fieri debent de consensu auctoritatum Ordinis et cum approbatione seu confirmatione Sedis Apostolicæ.

PARS TERTIA

Ordo Receptionis et Professionis in Fraternitatibus S. Dominici

Monitum

Hic Professionis Ordo a Fraternitatibus clericali bus et laicalibus necnon et a iuvenum aggregationibus Ordini sociatis (vide infra, adn.2) adhibendus est, perspectis aptationibus a Consiliis nationalibus Fraternitatum propositis et ab auctoritatibus Ordinis approbatis, versionibusque adhibitis quæ ab uniuscuiusque regionis Commissione liturgica Ordinis exstent paratæ.

Cum hæc sectio Ritualis a ceteris sectionibus forte publiceetur disiuncta, paragraphi 1-8 „Introductionis generalis“ præmittantur, qui breviter liturgiæ in Ordine historiam illustrent necnon et peculiarem indolem propositi vitæ Evangelicæ in traditione Dominicana. Reliqui autem paragraphi omittantur, ut evidentius elucescat quod laici non sunt ‚religiosi in sæculo constituti‘ sed potius christifideles qui Ordini cooptantur per assumptionem propositi vitæ evangelicæ suo statui in sæculo aptatæ, ad charisma sancti Dominici participandum.

CAPUT I

RITUS RECEPTIONIS CANDIDATORUM

De modo recipiendi candidatos in Fraternitatibus S. Dominici

1. LAICORUM ET CLERICORUM²⁵⁰ IN SÆCULO VIVENTIUM receptio ad Ordinem Prædicatorum, utique in Fraternitates S. Dominici,²⁵¹ ex antiqua consuetudine,²⁵² traditione habitus perficitur tamquam verus initiationis ritus; ideoque ipsorum „vestitio“ initio anni probationis perficienda collocatur, utpote proprie „signum“ receptionis ad Ordinem et admissionis in Fraternitatem localem, nondum vero incorporationis Ordini, quæ per professionem sequitur.²⁵³

Pro receptione, vero, sodalium aliarum consociationum,²⁵⁴ nihil impedit quominus alius modus aptus admittendi candidatos ipsis prior agnoscat, firma tamen eorum fidelitate ad Constitutionem fundamentalem Laicatus Dominicani (RFL, nn. 1–7)²⁵⁵ atque congrua ad hunc ritum accommodatione servata, præsertim circa orationum textus.

2. Quod vero huic formulario similitudo esse patet cum formulariis aliorum cæsuum Familiæ Dominicanæ, ex voluntate factum est ut Fraternitates quoque S. Dominici vero ritu sacro²⁵⁶ fruere neque eorum sodalium admissio, absque propria ecclesiali nota, ad meram adscriptionem restringeretur. Hæc enim ecclesialis dimensio seu ratio omnino necessaria videtur ut character baptismalis huius

²⁵⁰ De presbyteris nempe et de diaconis hic infra agitur.

²⁵¹ Hac denominatione, inter diversos cœtus ex quibus Ordo universus seu Familia Dominicana coalescit (cf. LCO, n. 1, *Const. fund.*, § IX), hic colliguntur:

a) Fraternitates laicorum sancti Dominici seu associationes christifidelium utriusque sexus, de quibus principaliter agitur, „qui speciali Dei dono in spiritu apostolico s. Dominici ‘suam et aliorum salutem procurare intendunt’ per professionem vitæ evangelicæ, secundum formam vivendi ab Ordine pro eorum statu in sæculo adaptatam et rite approbatam“ (LCO, n. 149, § I);

b) Fraternitates clericales seu associationes clericorum „qui vitam et ministerium suum spiritu S. Dominici informare satagunt“ (LCO, n. 149, § II; cf. *Declar. gen.*, n. 5, ASOP, 95, 1987, p. 88);

c) aliæ consociationes laicorum, iuvenum præsertim, valde inter se diversæ, „secundum spiritum s. Dominici viventes“, quæ propriis Statutis gubernantur sed tamen „constitutioni fundamentali [laicorum scilicet S. Dominici (RFL, nn. 1–7)] sunt conformes“ (cf. ACG 1986, nn. 85; 87–89). Ritus vero receptionis unus atque idem pro omnibus adhibetur, nisi aliud pro singulis cœtibus caveatur.

²⁵² Huius enim ritus nonnulla elementa in ipsa *Regula Fratrum et Sororum Ordinis de Pœnitentia Beati Dominici* (= ROPD), quam Magister Ordinis Prædicatorum Munio de Zamora (1285–1291) redigendam et anno 1285 publicandam curavit, quæque deinde approbata fuit ab Innocentio VII, die 26 iunii 1405. Vide etiam «Intr. gen.», adn. 44, et DB, cap. XXXIX: *Ordo benedictionis et impositionis scapularis*, pp. 462–468.

²⁵³ Cf. RFL, nn. 2 et 14; RFS, n. 4, § 2. Circa ‚professionem‘ vide infra, adn. 38.

²⁵⁴ Vide supra, adn. 2, sub littera c).

²⁵⁵ Cf. ACG 1986, DD. 87 et 89.

²⁵⁶ Cf. RFS, D. 12, § 1.

formæ vitæ evangelicæ illustretur ipsosque laicos aliosque Fraternitatum sodales coniunctos esse vitæ Ordinis sancti Dominici clarius ostendatur.

3. Die igitur qua christifideles laici vel clerici in Fraternitatem sancti Dominici admittuntur atque eorum probationis annus incipit, peculiarem ritum peragere præstat ad Dei gratiam impetrandam ipsorumque „propositum“ sequendi Christum in Familia Dominicana exprimendum.

4. In hoc receptionis seu „vestitionis“ ritu, candidati – laici vel clerici – ordinarie habitu Ordinis hodie non amplius induuntur, sed iuxta locorum consuetudines parvum scapulare accipiunt, forma et materia pro ipsis definitis. In eorum igitur rituali „vestitione“, pro benedictione et impositione habitus nonnisi huiusmodi parvum scapulare adhibendum est; postea vero aliis approbatis „signis“ numismate nempe sancti Dominici, parva cruce aliove Ordinis signaculo – specialiter benedictis substitui potest.²⁵⁷

Quod enim revera in hoc præstat illud est quod iis exterioribus signis exprimitur, firmum nempe baptismale propositum Christum induendi ipsumque – auxiliante Virgine Maria Regina misericordiæ et benevolentissima Ordinis Matre – in semetipsis viventem manifestandi: itaque ipsi laici vel clerici Ordinis „missionem apostolicam participant, studio, oratione et prædicatione secundum propriam cuiusque condicionem“, „tum in propria vita spirituali cum in servitio Dei et proximi in Ecclesia“, „ad exemplum S. Dominici, S. Catharinæ Senensis et maiorum nostrorum“.²⁵⁸

5. Omnes in Fraternitates S. Dominici recepti, sive laici sive clerici, vestitionis ritu in Familiam Dominicanam partem habere incipiunt et communitati seu Fraternitati loci cooptantur „ad vitam secundum sancti Dominici spiritum et charisma adimplendam“.²⁵⁹

6. Quod ut perfectius assequantur, ad participationem omnium bonorum spiritualium Ordinis admittuntur.²⁶⁰ Insuper, ipsa die qua in Ordinem recipiuntur, candidati indulgentiam plenariam lucrare possunt²⁶¹ suetis conditionibus.²⁶²

7. Pro ingressu in Fraternitates vel Consociationes sancti Dominici, quo Familiæ Dominicanæ aliquis fit particeps, speciales servantur normæ²⁶³ ab Ordine præfinitæ.

²⁵⁷ Cf. DB, D. 1209, p. 462.

²⁵⁸ Cf. RFL, nn. 5 et 4; RFS, *Proœmium* et nn. 1–3,6, § 9

²⁵⁹ Cf. RFL, nn. 2 et 3; RFS, n. 12, § L

²⁶⁰ Ex indulto Pii VII, 6 iul. 1806: ACG 1932, *Const.*, n. 236, l.

²⁶¹ Cf. Decretum Prenit. Apost., 25 oct. 1967, ASOP 76,1968, p. 579.

²⁶² Hæ sunt: sacramentalis confessio, communio eucharistica et oratio ad mentem Summi Pontificis, una cum exclusione omnis affectus erga quodcumque peccatum etiam veniale (cf. Consto Apost. *Indulgentiarum Doctrina*, Normæ, n. 7).

²⁶³ Hæ normæ continentur in Regula Fraternitatum Sacerdotalium S. Dominici [a Congregatione pro Religiosis et Institutis Saecularibus die 7 septembris 1987 „ad septennium“ approbata, a Magistro Ordinis promulgata (ASOP 95, 1987, pp. 199–206) et a Congregatione pro Institutis Vitæ Consecratae et Societatibus Vitæ Apostolicæ definitive die 3 decembris 1996 approbata (prot. n. D. 37–1/96)] et in *Regula Fraternitatum Laicalium S. Dominici* [a Congregatione pro Religiosis et Institutis Saecularibus die 15 ianuarii 1987 „definitive“ approbata et a Magistro Ordinis die 28 ianuarii 1987 promulgata (ASOP 95,

8. Laicorum receptio seu vestitio „committitur responsabili laicali“²⁶⁴ (Priori vel Priorissæ), qui ritui præest una cum Adsistente religioso (Fratre scilicet Ordinis vel alio sacerdote seu diacono vel religiosa Ordinis, speciali facultate præditis), uniuscuiusque illorum proprii officii functione servata.²⁶⁵ Clericorum vero receptionem seu vestitionem regulariter peragunt superiores Ordinis aut eorum delegati, prout specialiter pro illis cavetur.²⁶⁶ Quod igitur in hoc ritu de Præsidente seu de Responsabili dicitur, intelligendum est de Priore vel de Priorissa aut de Fratere Ordinis vel eius delegato in receptione clericorum; quod autem de Celebrante dicitur, hoc de Adsistente religioso vel religiosa intelligendum est.

9. Ubi mos est, huic ritui Adsistens præest cappa Ordinis indutus, si est Frater aut Soror Ordinis, vel superpelliceo et stola si est alius sacerdos vel diaconus, facultate præditi.

10. Receptionis ritus celebratione communi, quantum fieri potest, perficiatur.²⁶⁷ Inseri potest celebrationi alicuius partis Liturgiæ Horarum (Laudum præsertim aut Vesperarum), vel peculiari verbi Dei celebrationi, quæ novi perfectionis itineris naturam ostendat ac nostri Ordinis vocationem et missionem illustret. Hic autem ritus extra Missam peragatur. A professionis quoque ritibus hæc receptionis celebratio separatur, cum nondum characterem stabilitatis sed probationis tantum indolem habeat, nisi circumstantire particulares vel pastorales rationes aliter suadeant.²⁶⁸

11. De initiatione novitiatus fiat registratio in libro admissionum, a singulis novitiis et a duobus testibus subscripta.

RITUS INITIALES

12. Populo velo saltem Fraternitatis loci ceterisque, si adsint, Familiæ Dominicanæ sodalibus coadunatis, Responsabilis laicalis, qui celebrationi præsidet, et Adsistens religiosus simul ingrediuntur, dum conveni enter canitur psalmus vel cantus, naturæ celebrationis congruentes, vel hymnus Laudum aut Vesperarum, si ritus cum iis uniatur. Cantu absoluto Celebrans dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Omnes signo crucis se signant et respondent:

Amen.

13. Deinde Celebrans, monitionis instar, hæc vel similia dicit:

Dóminus Iesus, qui nos in Spíritu Sancto cleménter vocávit,
et nunc in nómine suo benígne coadunávit,

1987, pp. 83–88)]. Quibus accedunt determinationes speciales Capitulorum Generalium – præsertim Abulre 1986 (Acta, nn. 85–89) – necnon Statuta diversarum Provinciarum.

²⁶⁴ Cf. RFL, n. 16.

²⁶⁵ Cf. RFL, n. 16; vide etiam DB, n. 1208, p. 462.

²⁶⁶ Cf. RFS, n. 16, § 2.

²⁶⁷ Cf. DB, n. 1208, p. 462.

²⁶⁸ Cf. supra, «Intr. gen.», n. 11.

suam in nobis gloriósam maniféstet præsentiam.
Et sicut beáto Domínico, patri nostro, ita et nobis
veram et effícem largiátur caritátem,
qua nostram et aliorum salútem procuráre possimus,²⁶⁹
tamquam veri eius discípuli.

INTERROGATIO VEL POSTULATIO

14. His expletis, Præsídens candidatos interrogat:

Fílii (Soróres/Fratres) dilectíssimi (dilectissimæ),
quid quæritis?

Candidati omnes simul respondent:

Ut misericórdia Dei et vestra²⁷⁰

partem habeámus in Família Dominicána.

15. Vel, si placet, postulatio fieri potest ab uno pro omnibus, sequentibus²⁷¹ vel similibus verbis:

Misericórdia Dei compúlsi

huc vénimus ad conversatióem experiéndam vestram,

ut ad exéplum sancti Domínici, sanctæ Catharínæ Senénsis

aliorúmque maiórum vestrórum,

qui vitam Órdinis et Ecclésiæ illustravérunt,

ipsi, communióne fratérna roboráti,

in primis de nostra fide testimónium reddámus

hominúmque huius témporis necessitátes effícaciter audiámus

et veritáti alácritér serviámus.

Hodiérni inde apostolátus Ecclésiæ

finés præcípuos sédulo considerántes, quærimus adiuvári,

speciáli modo impúlsi, ad misericórdiam veram

erga omnes anxietátes manifestándam,

ad libertátem strénue propugnándam,

ad iustítiam et pacem promovéndam.

Præsídens respondet his vel similibus verbis:

Miséricors Deus grátia vos fóveat sua

et divínus Magíster vobis tríbuat abundántiam sui Spíritus

et suæ pacis solácium.

Omnes:

Amen.

16. Tunc Adsistens omnes ad orationem invitat, dicens:

²⁶⁹ Cf. Iordanus, n.B.

²⁷⁰ Cf. *I Const.*, d. I, c. 13.

²⁷¹ Cf. RFL, nn. 5–6.

Orémus.

Et omnes breviter silentio orant. Deinde Adsisens prosequitur:

Deus, sanctæ vocationis largítor,
 qui evangélicæ prædieatiónis mínístrum
 beatum Domínicum Ecclésiæ donásti,
 hos fámulos tuos (et ancíllas tuas) propítius réspice
 qui (quæ), ipsíus evangélicum propósitum amplécti cupiéntes,
 nostræ petunt aggregári famíliæ;
 et concéde propítius ut eórum (eárum) fratérna conversátio
 in mútuam dilectiÓNem convertátur.
 Per Christum Dóminum nostrum.
 R̄. Amen.

CELEBRATIO VERBI

17. Tunc leguntur textus apti, conveni enter ab ipsis candidatis selecti, in plimis e Sacris Scripturis desumpti (cf. infra, in Appendice I). Qui textus novitatem vitæ scilicet per baptismum acceptam illustrent, ad laicalis vocationis indicandum nexum cum baptisate alisque initiationis christianæ sacramentis et muneribus, congruis interiectis cantibus vel apto responsorio.

Adhiberi possunt etiam aliæ aptæ lectiones vel ex Ecclesiæ aut Ordinis documentis vel e sanctis Patribus. Brevitati vero consulendi causa, una tantum lectio fieri potest, e Sacris Scripturis deprompta.

18. His peractis, præ oculis habens textus lectos, Præsídens – aut Adsisens, si id magis expedire videatur – brevem allocutionem facit, qua sensum celebrationis adstantibus illustret, de indole vocationis sæcularis sodalium Fraternitatum sancti Dominici eorumque apostolica actuositate, secundum eiusdem sancti Dominici spiritum et charisma necnon et propriam eorum condicionem.

RECEPTIO CANDIDATORUM

Interrogationes

19. Sermone expleto, Præsídens candidatos ad surgendum invitat eorumque voluntatem requirit, his vel similibus verbis:

Vultis, firma intentiÓne,
 in novitáte vitæ fidéliter ambulare
 tamquam viri evangélici (mulíeres evangélicæ),
 qui (quæ) suam et aliórum salútem procuráre desíderant?²⁷²

Candidati omnes simul respondent:

Volo, cum adiutório Dei et vestro.²⁷³

Præsídens:

Vultis corde pæniténti vitam amplécti evangélicam
 secundum beati Domínici apostólicum propósitum?

²⁷² Cf. *I Const.*, d. II, C. 31; LCO, n. 1, *Const. fund.*, § II.

²⁷³ *Directorium XI*, 9, p. 118.

Candidati:

Volo, cum adiutório Dei et vestro.

Præsidents:

Vultis ergo in Famíliam Dominicánam partem habére
ad conversatiónem nostram experiéndam
in sancti Domínici Régulæ observántia?

Candidati:

Volo, cum adiutório Dei et vestro.

Tunc Præsidents eorum voluntatem confirmat dicens:

Dóminus qui incépit, ipse perficiat.²⁷⁴

Et adstantes respondent:

Amen.

Benedictio scapularis

20. Deinde Adsisens surgit et scapularia benedicit, iunctis manibus:

Orémus.

Dómine Iesu Christe,
qui tégimen nostræ mortalitátis induere dignátus es:
obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundántiam,
ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres
ad innocéntiæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt,
ita bene ✠ dícere dignéris
ut qui (quæ) hoc usus (usa) fúerit te indúere mereátur,
qui vivis et regnas in sæcula sæculorum.²⁷⁵

Vel:

Deus, sanctitátis auctor et consummátor,
qui renátos ex aqua et Spíritu Sancto
ad vitæ christiánæ plenitúdinem
et caritátis perfectiónem vocas,
fámulas famulósque tuos propítius réspice

²⁷⁴ *I Const.*, d. I, c. 13.

²⁷⁵ *Eccl. off.*, f. 51r A; cf. ROPD, III, n. 9. Hæc eadem oratio de benedictione scapularis, a primævis Constitutionibus in professionis ritu adhibita (cf. *I Const.*, d. I, c. 15), desumpta est ex antiquis rituali bus monasticis et a Prædicatoribus ad optata in Capitulo generali anni 1236 (cf. MOPH III, p. 8 et G. G. Meersseman, *Regula Fratrum et Sororum Ordinis de Penitentia Beati Dominici, Fundatoris et Patris Fratrum Ordinis Prædicatorum*, in *Dossier de l'Ordre de la Pénitence au XIIIe siècle* [„Spicilegium Friburgense“, 7]. Fribourg, 1961, pp. 144–156, præsertim p. 145, § 9).

hoc Órdinis nostri scapuláre devóte suscipiéntes,
 ut Christi Fílii tui imáginí confórmes efficiántur
 et huius vitæ cursu feliciter consummáto,
 Deípara Vírgine eiúsdem Órdinis Patróna auxiliánte,
 in gáudium domus tuæ intráre mereántur.²⁷⁶
 Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Impositio scapularis seu „vestitio“

21. Postea Præsídens scapulare candidatis imponit, semel pro omnibus elata voce verba sequentia vel similia proferens:

Accípíte (Áccipe) hune hábitum
 quo, auxiliánte Vírgine María, misericórdiæ Matre,
 admíssio in Famíliam Dominicánam vobis (tibi) largítur
 et aggregátio nostræ Fratemitáti N. exprímítur;
 ita ágite (age) ut, ipsa Deípara intercedénte,
 ad Trinitátis glóriam et Ecclésiæ hominúmque bonum
 in dies Christum indúere satagátis (sátagas)
 eúmque in vobis (te) vivéntem manifestétis (manifestestes).²⁷⁷

℞. Amen.

22. Unusquisque postea ad Præsidentem singulariter accedit, coram ipso genua flectendo, scapulare recepturus una cum osculo pacis, quod est signum receptionis in Ordinem et admissionis in Fraternitatem localem.²⁷⁸

Vestitione expleta, Adsisstens candidatos una simul²⁷⁹ aqua benedicta aspergit.

23. Tunc Præsídens, ad novos fratres et sorores versus, dicit:

Hoc scapulári Órdinis nostri induti ,
 in Fraternitátem laicálem saneti Domínici suscépti estis
 ut in spírítu et charísmate Órdinis ipsíus
 Christo eiúsqúe Ecclésiæ impénsius servíre valeátis.
 Quod ut perféctius assequámini,
 ego, ex potestáte mihi concéssa,
 ad participátionem ómnium bonórum spirituálium
 univérsi Órdinis sancti Domínici vos admítto.²⁸⁰

²⁷⁶ Cf. DB, n. 1218, p. 466.

²⁷⁷ Cf. DB, n. 1219, p. 467.

²⁷⁸ Cf. supra, n. 1.

²⁷⁹ Cf. ROPD, III, n. 9.

²⁸⁰ Cf. DB, n. 1221, p. 468. cf. etiam ACG 1932, *Const.*, n. 236, I; supra, n. 6.

24. Deinde Adsis tens insignia quæ lo co scapularis adhiberi possunt (ex. gr. numisma sancti Dominici, parvam crucem aliumve Ordinis signaculum) benedic it et singulis candidatis tradit.²⁸¹

Traditio Regulæ

25. Deinde, sicubi expedire videatur, librum Regulæ Præs idens unicuique candidatorum tradit, his vel similibus verbis:

Áccipe nostræ famíliæ Régulam,
ut eam fidéliter servádo
Christi plénius efficiáris discípulus
ipsúmque sápiens vere eo coram homínibus lúceas,
ut vídeant ópera tua bona
et gloríficent Patrem qui in cælis est.²⁸²

Candidatus (vel candidata) respondet:

Amen.

Oratio universalis

26. Sequitur oratio universalis, modo in celebrationibus consueto, iuxta formularium quod in Appendice affertur (II, nn. 62–65).

Si autem ritus cum Laudibus vel Vesperis uniatur, sequitur Canticum Zachariæ vel Magnificat cum sua antiphona, et cetera more solito. Oratio universalis fit iuxta formularium precum Liturgiæ Horarum, invocationem pro novis fratribus vel sororibus inserendo.

Deinde dictur aratio quæ est in fine Laudum vel Vesperarum, si ritus cum earum celebratione uniatur.

Receptio fraterna et intimatio temporis probationis

27. Postea novitii eant dando pacem unicuique sodalium Fraternitatis loci, dum canitur ps. 132 Ecce quam bonum vel ant. Ubi caritas vel ant. O spem miram vel alius cantus congruus.

28. Quibus expletis novitii ante gradum altaris coram Præsidente redeunt, qui eis – si opportunum videtur – aliud nomen, christianum scilicet, addere potest, unicuique dicens:

Ex baptismo est nomen tuum N.,
in Órdine vocáberis frater (soror) N.N..²⁸³

Deinde Præs idens novitios (novitias) curæ Magistri (Magistræ) tradit, tempus probationis assignans, iuxta Statutorum præscripta.²⁸⁴

²⁸¹ Cf. supra, n. 4.

²⁸² Cf. Mt 5,16.

²⁸³ Cf. PS, p. 155.

²⁸⁴ Cf. RFL, n. 17.

CONCLUSIO RITUS

29. His omnibus peractis, Adsisstens – aut Præsicens, si id magis expedire videatur – orationem finalem dicit:

Orémus.

Ánnue, Dómine, famíliæ tuæ précibus,
 et intercedénte Dei Genetríce María,
 Órdinis nostri Matre benevolentíssima et Patróna,
 his fámulis tuis
 qui (quæ) nostram cúpiunt conversatióinem experíri
 perseverántire virtútem infúnde,
 et fac ut baptísmatis grátia,
 quam novo cúpiunt consílio roborári,
 plenum in eis sumat efféctum,
 quo Sancti Spiritus roborati auxiliis
 voluntátem tuam sincéra mente exquírant
 et perseveránti ánimo váleant adimplére.
 Per Christum Dominum nostrum.²⁸⁵

Vel:

Imitémur, fratres (sorores), ut póssumus,
 sancti patris Domínici vestígia,
 simul et agámus gratias Redemptóri
 qui talem in via hac, qua ambulámus,
 ducem exhíbuit servis suis,
 per eum nos in huius conversatióinis lucem regénerans;
 et deprecémur misericordiárum Patrem,
 ut illo nos regénte Spiritu, quo fílii Dei agúntur,
 per términos quos posuérunť patres nostri
 ad eándem metam
 perpéture felicitátis et sempitérnæ beatitúdinis,
 ad quam ille sine fine felix introívit,
 nos quoque indefléxo trámite pertíngere mereámur.²⁸⁶
 Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

²⁸⁵ Cf. OPR I, n. 142; OPR App. III, p. 120.

²⁸⁶ Cf. Iordanus, n. 109.

30. Celebrans ritum concludere potest dicens:

Omnípotens Deus sua vos cleméntia benedícat,
et sensum in vobis sapiéntiæ salutáris infúndat.

℞. Amen.

Fídei documéntis vos semper enútriat,
et in sanctis opéribus, ut perseverétis, effíciat.

℞. Amen.

Gressus vestros effícaciter dírigat
et in prædicatióne Evangélii pacis viam vobis osténdat.

℞. Amen.

Benedictio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.

℞. Amen.

31. Adsistens in fine dicit:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

32. Ritus concludi potest, sicut mos est pro quibusdam celebrationibus in Ordine, antiphona *Salve Regina* vel alio cantu; quo expleto, adstantes novos fratres et sorores salutant, secundum loci consuetudinem.

CAPUT II

RITUS PROFESSIONIS

De modo faciendi professionem in Fraternitatibus S. Dominici

33. Vitæ evangelicæ professionem,²⁸⁷ qua Ordo noster per sæcula communionem inter fratres et laicos fovit,²⁸⁸ etiam nostris temporibus sedulo promovet, laicos necnon et clericos in Fraternitates et Consociationes peramanter excipiens,²⁸⁹ certam viam ita ipsis præbens qua propriam vocationem sæcularem in Ecclesia et in mundo adimplere possint, „secundum sancti Dominici spiritum et charisma“.²⁹⁰ Ipse enim prædicationem Christi renovans clamantis «pænitemini et credite Evangelio»,²⁹¹ fidelium quoque in sæculo viventium ad Ordinem „de Pænitentia“ seu de conversione nuncupatum accessum paravit.

34. Qui omnes ad Ordinem vocati evangelicam vitam secundum s. Dominici regulam viva fide agere profitentur in omnibus eorum inceptis et consiliis, iuxta propriam condicionem, tam in ambitu domestico et labore exercendo quam in ceteris actuositatibus, Deo et fratribus inservientes, veritatem in caritate facientes.²⁹²

²⁸⁷ Cf. LCO, n. 149, § I. Verbum 'professio', quo adhuc documenta officialia Ordinis pro Fraternitatibus S. Dominici (vide supra, adn. 3 et 4) utuntur, aliter ac in formulariis pro religiosis in hoc ritu a sodali bus Fraternitatum adhibendo, propositum indicat vitæ evangelicæ ab illis laicis vel clericis assumptum qui, Ordini suo proprio vinculo adnexi, eius spiritum atque missionem participant (cf. CIC, c. 725) „secundum formam vivendi ab Ordine pro eorum statu in sæculo adaptatam“ (LCO, n. 149, §I).

²⁸⁸ Iam ipsis exordiis Ordinis, constat (cf. Vicaire, *Les origines*, pp. 392–409) sanctum Dominicum et aliquos inter fratres eius, licet adhuc sua sponte et actione individuali, fecundam actuositatem apostolicam exercuisse apud laicos, mulieres præsertim (cf. Constantinus, n. 120). Sed et institutionalis forma hæc Ordinis necessitudo cum laicis initium habuit iam inde ab anno 1285, cum Magister Ordinis, Munio de Zamora (1285–1291), *Regulam Fratrum et Sororum Ordinis de Pænitentia Beati Dominici* (= ROPD) edidit (cf. G. G. Meersseman, *Études sur les anciennes confréries dominicaines*, IV: *Les milices de Jésus-Christ*, in AFP 23 [1953], pp. 275–308). Exinde neminem latet quantopere in cunctis mundi regionibus necessitudo illa creverit atque quam multi moribus, doctrina ac sanctitate insignes decursu sæculorum in Fraternitatibus „de pænitentia“ sancti Dominici usque ad hodiernos dies claruerint.

²⁸⁹ Præclara testimonia habentur in ipsis Constitutionibus (cf. LCO, nn. 149–151) et in Actis Capitulorum Generalium (inde ab a.1968, præsertim Abulre, 1986, nn. 85– 89, et Città del Messico 1992, n. 128), conformiter ad traditionem Ordinis et ad doctrinam Ecclesiæ post Concilium Vaticanum II renovatam, de laicorum vocatione et missione in Ecclesia et in mundo promovenda (cf. LG, nn. 30–38; AA, nn. 1–33; CL, nn. 1–64)

²⁹⁰ RFL, n. 2; RFS, n. 3.

²⁹¹ Mc 1, 15.

²⁹² Cf. Er 4, 15.

35. Tam Fraternitatum sancti Dominici quam aliarum consociationum laicalium sodales²⁹³ „Ordini incorporantur“ professione seu speciali promissione,²⁹⁴ qua directe Magistro Ordinis subduntur atque „communis vocationis participes suo modo missioni Ordinis in mundo inserviunt“.²⁹⁵ Exinde, in corde ecclesialis missionis collocati, mutuam cum ceteris Familiæ Dominicanæ cretibus collaborationem fovere conantur, „ut ministerium Ordinis diversis in campis tam Ecclesiæ quam mundi plenius exerceatur“.²⁹⁶

36. Professio vel promissio „ad tempus est aut perpetua“²⁹⁷ et emittitur sub una eademque formula, temporis tantum indicatione mutata, prout in ritu habetur ex Regula Fraternitatum deprompta.²⁹⁸

37. Ritus professionis, tam ad tempus quam perpetuæ, fit in ecclesia Ordinis vel in ea ubi Fraternitas loci ordinarie coadunatur, utique coram communitate, convenienter quidem intra Missam vel in connexione cum celebratione alicuius Horre divini Officii, Laudum præsertim aut Vesperarum.²⁹⁹

38. Utraque laicorum professio, sive fratrum sive sororum, „recipitur a Responsabili laicali“ – priore seu priorissa – Fraternitatis loci vel ab eorum delegatis, „simul cum Adsistente religioso“;³⁰⁰ presbyterorum vero professio, sive ad tempus sive perpetua, a superioribus Ordinis recipitur vel ab eorum delegatis.³⁰¹

39. Vitalis professionis seu specialis promissionis, nomine Ecclesiæ ab Ordine acceptæ et ratificatæ, tam presbyteri quam utriusque sexus laici, „cum aliis cœtibus Ordinis unam familiam constituunt“³⁰² eiusque bonis spiritualibus fruuntur.³⁰³

40. De professione emissa adnotatio fiat in libro professionum, quæ subscribatur ab unoquoque professorum et ab eo qui (vel ab ea quæ) ipsam recepit, una cum Adsistente religioso et secretario.

²⁹³ Vide supra, adn. 2.

²⁹⁴ Cf. RFL, n. 2; cf. *ibid.*, n.14. Vide supra, adn. 38.

²⁹⁵ LCO, n. 14l.

²⁹⁶ LCO, n. 150.

²⁹⁷ Cf. RFL, n. 14. Pro sodalibus vero Fraternitatum clericalium professio tantummodo perpetua exstat (RFS, n. 13).

²⁹⁸ Cf. RFL, n. 14 (et iam in ROPD IV, n. 13); RFS, n. 13, § 2.

²⁹⁹ Cf. RP, 11. 2.

³⁰⁰ Cf. RFL, n. 17.

³⁰¹ Cf. RFS, n. 16, § 2.

³⁰² Cf. RFL, n. 3; RFS, *Proœmium*, p. 200. Vide etiam LCO, n. 1, *Const. fund.*, § IX et n. 141.

³⁰³ Ex indulto Pii VII, 6 iul. 1806: ACG 1932, *Const.* n. 236, l.

RITUS PROFESSIONIS IN FRATERNITATIBUS S. DOMINICI INTRA MISSAM PERAGENDUS

41. Analogice ad hoc quod Ecclesia prævidet pro ceteris membris Familiæ Dominicanæ, hic ritus intra Missam peragendus proponitur, quamvis in hac sodalium Ordinis professione, sua ipsius natura,³⁰⁴ absit consecrationis ratio, ob quam Ecclesia professorum oblationem Christi oblationi in Sacrificio eucharistico consociat.³⁰⁵ Per suam utique peculiarem oblationem candidati ad Christi sequelam firmius convertuntur, communi innixi sacerdotio super baptismum fundato.

Commendatur igitur huius ritus collocatio intra Missam, ut baptismatis gratia – quam ipsi profitentes novis nexibus cupiunt roborari, vitam et missionem Ordinis amplectendo – per oblationem Christi plenior in eis sumat effectum. Ipsi enim, professione vitæ evangelicæ roborati, secundum spiritum et charisma Ordinis Prædicatorum, verbo et opere regnum Dei quærere satagunt in rebus temporalibus gerendis et secundum Deum ordinandis dum in sæculo vivunt, scilicet in mundi officiis et operibus atque in ordinariis condicionibus vitæ ministerialis vel familiaris et socialis: quo fit ut Baptismi gratia uberiores in eis afferat fructus ad ipsorum sanctificationem atque Ecclesiæ totiusque humanæ familiæ bonum.³⁰⁶

Maxima ergo adhibeatur cura, ut huius ritus peculiaris indoles servetur neque ipsi ea inserantur quæ professionis religiosæ sunt.

42. Professio de more fit ad sedem specialem quæ pro Præsidente opportune paratur ante altare, distincta quidem a sede Celebrantis. In presbyterio autem omnia disponantur ut etiam alii fideles celebrationi conveni enter possint adesse.

43. Adhibetur „Missa de die“ vel, ad normam legum liturgicarum, Missa „votiva“ de beata Maria Virgine vel de beato Dominico aliisque Sanctis, qui in Ordine de Pænitentia eminuerint, vel de mysterio quod spiritui Familiæ Dominicanæ aut devotioni profitentium magis congruat.³⁰⁷

44. Celebrationi Eucharisticæ ordinarie præest Adsistens Fraternitatis loci, sacerdotio præditus, præter Magistrum Ordinis in universo Ordine, Priorem provincialem et Promotorem provincialem in sua quemque Provincia, si adiuncta id expostulant.

Sicubi celebrationi præsit prælatus Ordinis, Adsistens religiosus, qui sacerdos non sit sed frater vel soror Ordinis, cappa Ordinis adstet indutus, ubi mos est; aut superpelliceo et stola, si Ordinis non sit sodalis.³⁰⁸

RITUS INITIALES

45. Celebratio opportune incipit cantu introitus cum processione ingressus ad altare, cui laudabiliter intersunt professuri, scapulari Ordinis induti, comitantibus Responsabile laicali Fraternitatis loci atque Magistro (Magistra) novitiorum (vel novitiarum).

³⁰⁴ Vide supra, adn. 38.

³⁰⁵ Cf. LG, n. 45; OPR *Pr.*, n. 2 et RP, p. 106.

³⁰⁶ Cf. LG, n. 31; AA, n. 4; CL, nn. 8–17.28–29.33–36.49–56.

³⁰⁷ Cf. RP, n. 25.

³⁰⁸ Cf. supra, nn. 8–9.

Cum ad presbyterium pervenerint, facta altari debita reverentia, omnes locis sibi designatis se disponunt; tum actio liturgica prosequitur.

46. Loco actus pœnitentialis initio opportune haberi potest ritus aspersionis aquæ benedictæ, ad evocandum nexum cum consecratione baptismali. Dicitur, iuxta rubricas, *Glória in excelsis* et sacerdos profert orationem collectam.

LITURGIA VERBI

47. In liturgia verbi lectiones vel e „Missa diei“ vel ex Sacra Scriptura libere sumi possunt, ex illis præsertim quæ in peculiari lectionario (infra, in Appendice I) proponuntur.

PROFESSIO VITÆ EVANGELICÆ

Interrogatio vel postulatio

48. Dicto Evangelio omnes sedent, professuri vero stant ante altare. Tunc Præsidentis, accedens ad gradus altaris, eorum voluntatem exquirat dicens:

Quid quæritis?

Cui omnes simul respondent:

Misericórdiam Dei et vestram.³⁰⁹

49. Vel, si placet, omnia Præsidentis interrogatione, unus ex professoribus, stans ad Præsidentem conversus, nomine omnium postulationem facere potest his vel similibus verbis:

Nos, N. et N., cum misericórdia Dei
sancti Domínici Régulam vobis tráditam novérimus
et fratérne vobíscum probatiónis degérimus tempus,
a te, N. N., huius Fraternitátis Præpósito (Præpósita), póscimus
ut in Órdine sancti Domínici, modo nobis próprio,
professionem vitæ evangélicæ emittámus
et in hanc Fraternitátem incorporémur,
ut dulcédinis societátis³¹⁰ et missiÓnis Órdinis
efficiámur partícipes.

Præsidentis et omnes adstantes hæc vel similia respondent:

Deo grátias.

Homilia seu allocutio

50. His peractis, professuri quoque sedent et sacerdos facit homiliam in qua opportune illustrat tum lectiones biblicas tum peculiarem indolem vocationis sæcularis sodalium Fraternitatum sancti Domini.

³⁰⁹ Cf. *I Const.*, d. I, c. 13.

³¹⁰ Cf. Albertus Magnus, *Traet. in politieam*, in *Opera omnia*, vol. VIII, Paris 1891, p. 804.

Interrogationes

51. Homilia expleta, professuri surgunt et, si placet, ex flamma cerei Paschalis vel altaris candelam accendant, quam in manibus accensam habebunt usque ad processionem offertorialem. Mox Celebrans voluntatem eorum requirit, interrogationibus quæ sequuntur vel istis similibus.

Celebrans:

Fratres dilectissimi (Soróres dilectissimæ)
quos (quas) aqua et Spíritus Deo sacrávit,
vultis novo título professionis vitæ evangélicæ
árcius Christo et Ecclésiæ servítio mancipári?³¹¹

Professuri (vel professurre) omnes simul respondent:

Volo, cum adiutório Dei et vestro.³¹²

Celebrans:

Vultis in novitate vitæ ambuláre
secúndum apostólicum propósitum,
a sancto Domínico concéptum
sicut evangélii præcónes sui sequéntes vestígia Salvatóris?³¹³

Professuri (vel professurre):

Volo, cum adiutório Dei et vestro.

Celebrans:

Vultis, Deum et próximum serviéntes, cum Ecclésia sentíre
et, ut membra Órdinis, eius missiónem apostólicam participare
oratióne, stúdio et prædicatióne,
secúndum vestram laicálem condicióne?³¹⁴

Professuri (vel professurre):

Volo, cum adiutório Dei et vestro.

Tunc Præsídens eorum (earum) voluntatem confirmat dicens:

Dóminus qui incépit, ipse perficiat.³¹⁵

Omnes:

Amen.

³¹¹ Cf. OPR I, n. 27; LCO, n. 149, § I; *ibid.*, n. 19, § II.

³¹² *Directorium* XI, 9, p. 118.

³¹³ Cf. LCO, n. 1, *Const. fund.*, § II.

³¹⁴ Cf. RFL, n. 4.

³¹⁵ *I Const.*, d. I, C. 13.

Divinæ gratiæ expostulatio

52. Interrogationibus expletis, supplicatio pro fratribus et sororibus professuris fieri potest, præsertim si de professione perpetua agitur.

53. Pro supplicatione omnes surgunt. Sacerdos stans, manibus iunctis, ad populum conversus dicit:

Orémus, fratres dilectíssimi,
Deum Patrem omnipoténtem
ut super hos filios suos (et filias suas)
quos (quas) ad pleniórem Christi sequélam vocávit,
benedictiónis sure grátiam cleménter effúdat
eósque (eásque) in sancto propósito
benígna pietáte confírmet.

54. Mox sacerdos adstantes ad orationem invitat dicens:

Orémus.

Omnes per aliquod temporis spatium silentio orant. Deinde sacerdos dicit:

Réspice, quæsumus Dómine,
super hos filios tuos (filias tuas)
qui (quæ) hódie coram Ecclésia
corde pæniténti vitam evangélicam profiténtur,
et præsta ut baptísmatis grátia,
quam novis cúpiunt néxibus roborári,
plenum in eis sumat efféctum
quo Sancti Spíritus muníti (munítæ) præsídiis
tuæ maiestáti cultum retríbuan débítum
et Christi regnum apostólicó dilátent ardóre.
Per Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

Professio

55. His præhabitis, Præsídens cui spectat professionem accipere vadit ad sedem ibi specialiter præparatam pro recipienda professione.

Tunc unusquisque novitiorum vel novitiarum, genuflectens ante Præsidentem, professionem facit. In professione emittenda sequens aut similis quoad substantiam formula adhibeatur:

Ad honórem Dei omnipoténtis
Patris et Filii et Spíritus Sancti,
et beátæ Mariæ Vírginis et sancti Domínici,
ego N. N., coram vobis:
N. N., Priore (Præsídente) huius Fraternitátis
et N. N., Adsisténte,
vice Magístri Órdinis Fratrum Prædicatórum,
promítto me velle vívere secúndum Régulam
Laicórum sancti Domínici

per triennium (vel: per totam vitam).³¹⁶

Si autem professuri complures sunt, professionis formula ab omnibus simul recitari potest, a singulis vero concludenda est verbis: «Promitto me velle ... » vel similibus, quæ in ipsa formula singulorum voluntatem declarent.

Osculum pacis et insignium professionis traditio

56. Emissa professione, tantummodo Præsidentem singulos profitentes recipit ad osculum pacis, quod est signum cooptationis ad Ordinem et admissionis in Fraternitatem localem.³¹⁷ Deinde ipsi ad locum suum redeunt ibique stant.

57. Tunc Præsidentem professos admonet quod per cooptationem ad Ordinem ipsi ad participationem honorum spiritalium universi Ordinis sancti Dominici admissi sunt.³¹⁸

58. Deinde, ubi mos est, fratres et sorores nuper professi accedunt ad Præsidentem (aut ad Celebrantem), qui Evangelii librum unicuique tradit his vel similibus verbis: .

Accipe Evangélium pacis³¹⁹

quod sit in corde tuo et in ore tuo,

ut moribus tuis ipsum testificans

et fideliter annuntians,

sal terræ et lux mundi efficiaris,³²⁰

ad honorem quidem Dei et animarum salutem.

Professus (vel professa) respondet:

Amen.

Et, accepto libro, ad locum suum redit ibique stat.

59. Si autem nuper professi sunt multi, aliave iusta de causa, Præsidentem (aut Celebrans) Evangelii librum eis tradit formulam recitans semel pro omnibus, plurali aptatam.

60. Si secundum consuetudines locorum alia professionis insignia (ex. gr. Rosarii corona, numisma s. Dominici, anulum vel signaculum Ordinis) tradenda sunt, hic tradantur silentio vel apta formula, decora sobrietate servata.

Conclusio ritus professionis

61. Symbolum dicitur si rubricis liturgiæ diei præscribitur. Ritus apte concluditur recitatione orationis universalis seu fidelium (cf. infra in Appendice II, nn. 62–65).³²¹

LITURGIA EUCHARISTICA

62. Dum cantus ad offertorium peragitur, fratres et sorores nuper professi ad altare processionaliter accedunt cum candelis accensis sacerdoti offerendis, quas deinde ministrantes disponunt in loco apto;

³¹⁶ RFL, n. 14; RFS, n. 13, § 2.

³¹⁷ Cf. supra, n. 1.

³¹⁸ Cf. supra, nn. 39 et 23.

³¹⁹ Cf. Iordanus, n. 57.

³²⁰ Cf. Rm 10,8; Mt 5,13.14.

³²¹ Srov. pozn. 182

nonnulli vero ex ipsis fratribus et sororibus opportune afferunt panem, vinum et aquam pro Sacrificio eucharistico et, si placet, alia dona iuxta consuetudines loci.

63. Postquam sacerdos Eucharistiam sumpsit, etiam omnes adstantes eam sub utraque specie sumere possunt, servatis semper dispositionibus Conferentiarum Episcoporum et Episcopi diœcesani.

DIMISSIO

64. Oratione post communionem expleta, fratres et sorores nuper professi ante altare sistunt et sacerdos eos more solito una cum populo benedicit; vel, pro opportunitate, manibus super eos et populum extensis, dicere potest:

Deus, tanti óperis auctor et custos,
supérna sua vos tueátur gratia,
ut vestræ vocatiónis múnera fidéliter persolvátis.

℟. Amen.

Ipse divínæ vos fáciat caritátis
apud omnes testimónium et signum,
ut pópulus Dei prompta respóndeat actuositate.

℟. Amen.

Divíni sui Spíritus advocántis grátia
corda vestra effícaciter fecúndet
pro Ecclésiæ et humanæ familiæ proféctu.

℟. Amen.

Et benedictio Dei omnipoténtis,
Patris, et Filii, ✠ et Spiritus Sancti,
descéndat super vos et maneat semper.

℟. Amen.

65. Deinde diaconus vel sacerdos adstantes dimittit dicens:

Ite, missa est.

℟. Deo gratias.

66. Post dimissionem, actio liturgica concludi potest, sicut mos est pro quibusdam celebrationibus in Ordine, cantu *Salve Regina* vel alio cantu congruo; quo expleto, adstantes nuper professos salutant secundum loci consuetudinem.

RITUS PROFESSIONIS

EXTRA MISSAM PERAGENDUS

67. Quando ritus professionis extra Missam peragitur,³²² inseri potest in celebrationem verbi Dei, modo sequenti:

- a) post cantum aptum, fit interrogatio vel postulatio candidatorum (nn. 48–49);
- b) sequitur lectio verbi Dei, cui responditur cantu psalmi apti (cf. infra, in Appendice I). Fit deinde allocutio Præsidentis;
- c) postea ipse ritus professionis habetur (nn. 51–60);
- d) ritus concludi potest oratione universalis (cf. infra, in Appendice II, nn. 62–65) – addita, si placet, *Oratione dominica* – et benedictione sollemni (n. 64).

68. Quando autem ritus intra Liturgiam Horarum peragitur (præsertim Laudum vel Vesperarum), proceditur modo sequenti:

- a) post hymni cantum, fit interrogatio vel postulatio candidatorum (nn. 48–49);
- b) sequuntur psalmodia et lectio verbi Dei, quod seligi potest ex textibus in Lectionario præbitis (cf. infra, in Appendice I). Fit deinde allocutio Præsidentis;
- c) postea ipse ritus professionis habetur (nn. 51–60);
- d) canitur postea Canticum Zachariæ vel Magnificat;
- e) deinde dicitur oratio universalis seu fidelium (cf. infra, in Appendice II, nn. 62–65);
- f) ritus concluditur recitatione *Orationis dominicæ*, oratione finali et benedictione sollemni (n. 64).

³²² Cf. «Intr. gen.», n. 12.

ZÁVAZNÉ MODLITBY

Srov. Směrnice č. 13

Zde jsou uvedeny pouze modlitby, ke kterým členy LS zavazují tyto Směrnice. Texty jsou převzaté ze sbírky *Libellus precum* České dominikánské provincie. Pro bohatství dominikánské liturgie je vhodné využít i další texty uvedené v této sbírce.

De profúndis

De profúndis clamávi ad te, Dómine,*
Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes*
in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine,*
Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est,*
et timébimus te.

Sustínui te, Dómine, †
sustínuit ánima mea in verbo eius,
sperávit ánima mea in Dómino.

Magis quam custódes auróram *
speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia,*
et copiósa apud eum redéemptio.

Et ipse rédimet Israel *
ex ómnibus iniquitátibus eius.

Ů. Réquiem ætéram dona eis, Dómine.

Ř. Et lux perpétua luceat eis.

Ů. A porta inféri.

Ř. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Orémus.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor
et redéemptor, ° animábus famulórum
familiarúmque tuárum remissionem
cunctórum tríbue peccatórum; †
ut indulgéntiam quam semper
optavérunt, piis supplicatió nibus
consequántur. ° Per Christum Dóminum
nostrum.

Ř. Amen.

Ů. Requiéscant in pace.

Ř. Amen.

Z hloubi volám k tobě, Pane,*
Pane, vyslechni můj hlas!

Ať tvé ucho vlídně slyší *
na mé snažné volání! –

Kdybys, Pane, dbal na viny,*
kdopak, Pane, obstojí?

Ty však dáváš odpuštění,*
abychom ti sloužili.

Doufám, Pane, z duše doufám,*
na tvé slovo vyčkávám.

Na Pána má duše čeká †
víc než strážní na úsvit,*
noční strážní na úsvit –

Izrael ať čeká Pána! †

U Pána je slitování,*
on nás štědře vykoupí.

On vykoupí Izraele *
z jeho provinění všech.

Ů. Věčné odpočinutí dej jim, Pane.

Ř. A světlo věčné ať jim svítí.

Ů. Od bran smrti věčné.

Ř. Vysvobod', Pane, jejich duše.

Modleme se.

Bože, stvořiteli a vykupiteli *všech* věřících,
° uděl duším svých služebníků a služebnic
odpuštění všech *hříchů*, †
aby našimi zbožnými prosbami došly
prominutí trestů, o které *tě vždy* žádaly. °
Skrze Krista, našeho Pána.

Ř. Amen.

Ů. Ať odpočívají v pokoji.

Ř. Amen.

Salve Regina

S al-ve, Re-gí-na, Ma-ter mi-se-ricórdi-æ,
 vi-ta, dul-cé-do et spes nostra, sal-ve. Ad te
 clamámus éxsu-les fí-li-i He-væ. Ad te suspi-rá-mus
 geméntes et flentes in hac lacrimá-rum val-le. E-ia
 ergo, advocá-ta nostra, illos tu-os mi-se-ri-cór-
 des óculos ad nos convér-te. Et Iesum, benedíc-tum
 fructum ventris tu-i, no-bis post hoc exsí-li-um
 os-ténde. O cle-mens, o pi-a, o dulcis
 Virgo Ma-rí-a. *T. P.* Alle-lú-ia.

Ť. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. (Allelúia.)

Ř. Da mihi virtútem contra hostes tuos. (Allelúia.)

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis salúte *gaudére*, °
et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne
a præsénti liberári tristítia †
et ætéRNA pérfrui lætítia. °

Per Christum Dóminum nostrum.

Ř. Amen.

*Zdrávas Královno, Matko milosrdenství,
živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva!
K tobě voláme, vyhnaní synové Evy,
k tobě vzdycháme, lkající a plačící v tomto slzavém údolí.
A proto, orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči
a Ježíše, požehnaný plod života svého,
nám po tomto putování ukaž,
ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno, Maria!*

Ť. Učiň mě, Panno, hodným tě slavit.

Ř. A dej nám sílu proti tvým nepřátelům.

Modleme se.

*Všemohoucí Bože, dej nám, svým služebníkům, stálé zdraví
duše i těla a na přímluvu blahoslavené Panny Marie nás
vysvobod' od nynějších zármutků a dej nám radost věčného
života. Skrze Krista, našeho Pána.*

Ř. Amen.

O lumen

O lumen Ecclésiæ, doctor veritatis, rosa patientiæ, ebur castitatis, aqua sapientiæ propinasti gratis. Prædicator gratiæ, nos iunge beatiss. T. P. Alleluia.

Ů. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice. (Allelúia.)

Ř. Ut digni efficiámur promissionibus Christi. (Allelúia.)

Orémus.

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus, ° ut, qui peccatorum nostrorum pøndere prémimur, † beáti Domínici, confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur. ° Per Christum Dóminum nostrum.

Ř. Amen.

*Ó světlo církve, učiteli pravdy,
růže trpělivosti, perlo počestnosti,
vodu moudrosti rozdával jsi zdarma,
kazateli milosti, připoj nás k blaženým.*

Ů. Oroduj za nás, svatý Otče Dominiku,

Ř. aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Modleme se.

Všemohoucí Bože, uděl milostivě, at' nám, které tíží břemena hříchů, pomáhá přímluva svatého Dominika, tvého vyznavače a našeho Otce. Skrze Krista, našeho Pána.

Ř. Amen.

**Základní dokumenty
Laických sdružení sv. Dominika
na území České dominikánské provincie**

Vydala LSSD, Husova 8, Praha 1
Pro vnitřní potřebu LSSD. Neprodejné.

Vydání druhé
Praha 2024